

Liahona

**Templet:
Forvandler hjerter
og hjem, s. 24, 28**

**Misjon, venner, familie:
Tre juleminner, s. 40, 43, 44**

**Fire gaver, intet behov
for innpakning, s. 54**

Julestjernens betydning, s. 66

© WALTER RANE, KOPERING IKKE TILLATT

En stor glede, av Walter Rane

“Det var noen hyrder der på stedet som var ute på marken og holdt nattevakt over sin hjord.

Og se, en Herrens engel sto hos dem, ...

Men engelen sa til dem: Frykt ikke! For se, jeg forkynner dere en stor glede – en glede for alt folket.

“I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids stad” (Lukas 2:8-11).

Liahona, desember 2012

BUDSKAP

- 4 Budskap fra Det første presidentskap: Gjenoppdag julens ånd**
Av president Thomas S. Monson
- 7 Besøkende lærerinnere budskap: Besøkende lærerinnere virksomhet, et frelsesverk**

OMSLAGSSIDEN

Forsiden: Foto av Mesa Arizona tempel: Candace Read. Siste omslagsside: Foto av Oakland California tempel: Billy Lynn Allen og fotografier av Sydney Australia tempel og lys: Colin Ligertwood.

HOVEDARTIKLER

- 10 Lysets og vitnesbyrdets tradisjon**
Av eldste L. Tom Perry
Kjernen i Jesu Kristi evangelium er enkeltpersoner, familier og hjem, og som Kirken er til for å støtte.
- 16 Legg motgangen bak deg**
Av eldste David S. Baxter
Vi kan legge motgangen bak oss, og med Herrens hjelp komme ut av mørket.
- 20 Profeter ved juletider**
Av Laura F. Willes
Historier om profeter i de siste dager eksemplifiserer julens ånd.
- 24 Hellige forvandlinger**
Av Aaron L. West
*En bakketopp forvandlet.
En familie forvandlet.*

- 32 Sikkerhet og fred som følge av å holde budene**
Av biskop Gary E. Stevenson
En formel nedfelt i Jesu Kristi evangelium viser veien til lykke.

AVDELINGER

- 8 Hva vi tror på: Jesu Kristi evangelium ble gjengitt gjennom profeten Joseph Smith.**
- 31 Tjeneste i Kirken: Føl Hans kjærlighet gjennom tjeneste**
Av Mishelle Wasden
- 36 Sagt av siste-dagers-hellige**
- 74 Nytt fra Kirken**
- 79 Ideer til familiens hjemmeaften**
- 80 Til vi ses igjen: Solstråler, informasjon og samfunnskontakt, og evangelieglede**
Av eldste Quentin L. Cook

40

40 De talte til oss: Julen i deg

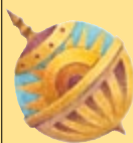
Av eldste Jeffrey R. Holland

43 Julepynt og Kristus-lignende venner

Av Mary N. Cook

*Julen 1984 var et vendepunkt i livet mitt.***44 Julelommelørkleet**

Av Scott M. Mooy

Hvorfor ga mor min søster et lommelørkle hvert år?

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret. Tips: Julepynt.

54

28 Fokus på en evig familie

Av Mindy Raye Friedman

*Hvordan to tenårings eksempel hjalp deres foreldre.***46 Spørsmål og svar***Hvordan kan jeg besvare mine venners spørsmål om templet når jeg ikke vet noe særlig om det selv?***48 Hvordan man gir gaver til Kristus**

Av president Henry B. Eyring

*Tre gaver vi kan gi Frelseren for å gi ham glede.***49 Plakat: O, kom la oss ham prise****50 Til styrke for ungdom: Hva med stevnemøter?**

Av Larry M. Gibson

52 På grunn av familier

Av Hikari Loftus

*Enau, Erin og Adina snakker om hvorfor deres familier er viktige for dem.***54 Gaver du ikke kan pakke inn**

Av Elyse Alexandria Holmes

*Her er fire uforglemmelige gaveideer – ingen innpakning nødvendig.***56 Linje på linje: 1 Korinterbrev 15:20-22****57 Fra misjonsmarken: Gi mat til de sultne**

Av Dallin C. Wilcox

58 Knytt bånd som diakoner*Disse to diakonene er forskjellige, men de har minst én ting felles.*

60

59 Et spesielt vitne: Hvordan kan jeg være et vitne om Jesus Kristus?

Av eldste D. Todd Christofferson

60 Min gave til Jesus

Av Rachel Lynn Bauer

*Hvordan kunne jeg vise kjærlighet til Jesus? Jeg fant mitt svar hjemme.***62 Vår side****63 En glimrende idé****64 Verdens lys**

Av Kimberly Reid

*Hvordan kunne alle som så på julekrybben, virke lykkelige hvis Jesus ikke kunne hindre vonde ting i å skje?***66 Bring Primær hjem: Jesus Kristus er Guds Sønn****68 En julebønn blir besvart**

Av Peggy Schonken

*Peggys familie hadde ikke mat til jul.***70 For små barn****81 Papirfigurer som forestiller personer i Mormons bok**

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Rådgivere: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Administrerende direktør: David T. Warner
Director of Family and Member Support: Vincent A. Vaughn
Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg
Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: R. Val Johnson

Assisterende redaksjonssjef: LaRene Porter Gaunt

Produksjonsassistent: Melissa Zenteno

Writing and Editing Team: Susan Barrett, Ryan Carr, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design Team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjonsteam: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygis, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty
Forhåndstrykking: Jeff L. Martin

Trykkerisjef: Craig K. Sedgwick

Distribusjonssjef: Evan Larsen

Øversettelse: Statsautorisert translator Petter Svanevik

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller

adresseforandring vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett: liahona.lds.org.

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny

Vestbrynet 7

1519 MOSS

Tlf.: 69 27 17 04

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass» eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, kambodsjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatiske, tsjekkisk, dansk, hollandsk, engelsk, estisk, fijiansk, finsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribati, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshalleisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de forskjellige språkområder.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt.

Trykt i USA.

Tekst og bildemateriale i *Liahona* kan kopieres til leilighetsvis, ikke-kommersiell bruk i kirken eller i hjemmet. Bildemateriale kan ikke kopieres hvis det er påført anmerking om at kopiering ikke er tillatt. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property Office, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2012 Vol. 76 No. 12. LIAHONA (USPS 311) Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Mer på Internett Liahona.Lds.org

FOR VOKSNE

Etter å ha lest "Profeter ved jule-tider" (side 20), kan du gå inn på **christmas.lds.org** for å se "The Coat: A Story of Charity" fra president George Albert Smiths liv.

FOR UNGDOM

Kevin og Jacqueline (se side 28) er søsken fra El Salvador som ble velsignet med å få delta i kulturfeiringen før San Salvador El Salvador tempel ble innviet. For å se en video om deres livsendrende deltagelse, gå inn på **lds.org/go/template12**.

På side 50 besvarer bror Gibson i Unge menns generalpresidentskap noen spørsmål om stevnemøter. Du finner mer om stevnemøter fra *Til styrke for ungdom* på **youth.lds.org**.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona og annet av Kirkens materiale er tilgjengelig på mange språk på **languages.lds.org**.

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Aktivisering, 28

Besøkende lærerinner, 7

Bønn, 68

Det aronske prestedømme, 58

Død, 39, 64

Eksempel, 10

Enhet, 58

Familie, 10, 24, 28, 31, 38, 39, 44, 52, 54, 60

Forsoningen, 38, 39

Gjenopprettelsen, 8

Jesus Kristus, 37, 49, 56, 59, 64, 66, 73

Jul, 4, 20, 38, 39, 40, 43, 44, 48, 49, 54, 57, 60, 66, 68

Kirkens historie, 20

Lydighet, 32, 59

Lykke, 32

Misjonærarbeid, 40, 57, 80

Mormons bok, 8

Motgang, 16

Offer, 37

Omvendelse til evangeliet, 24, 32

Oppstandelsen, 56, 64

Profeter, 8, 20

Smith, Joseph, 8, 73, 81

Stevnemøter, 50

Takknemlighet, 16, 54

Templer, 24, 28, 46

Tiende, 24

Tjeneste, 4, 31, 36, 48, 54, 57

Tradisjoner, 10

Velsignelser, 16, 32

Vennlighet, 4, 36, 37, 44, 48, 60, 68, 70

Av president
Thomas S. Monson

GJENOPPDAG julens ånd

For mange år siden, som ung eldste, ble jeg sammen med andre tilkalt til et sykehus i Salt Lake City for å gi velsignelser til syke barn. Da vi kom dit, la vi merke til et juletre med dets strålende og vennlige lys, og så omhyggelig innpakkede gaver under dets utstrakte grener. Vi gikk gjennom korridorene der små gutter og jenter – noen med gips på en arm eller et ben, andre med plager som kanskje ikke var like lette å kurere – hilste oss velkommen med smilende ansikter.

En ung, alvorlig syk liten gutt ropte til meg: “Hva heter du?”

Jeg sa hva jeg het, og han spurte: “Vil du gi meg en velsignelse?”

Velsignelsen ble gitt, og da vi snudde oss for å forlate sengen hans, sa han: “Tusen takk.”

Vi gikk noen skritt, og så hørte jeg ham rope: “Å, bror Monson, god jul.” Så lyste et flott smil opp ansiktet hans.

Den gutten hadde julens ånd. Julens ånd er noe jeg håper vi alle har i vårt hjerte og i vårt liv – ikke bare nå i julen, men også resten av året.

Når vi har julens ånd, husker vi ham hvis fødsel vi feirer på denne tiden av året: “I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids stad” (Lukas 2:11).

I vår tid spiller ønsket om å gi gaver en viktig rolle

i julefeiringen. Jeg lurer på om vi kunne hatt godt av å spørre oss selv: Hvilke gaver ville Herren ønsket at *jeg* skulle gi ham eller andre på denne vidunderlige tiden av året?

Jeg tror at vår himmelske Fader ønsker at hver enkelt av oss skal gi ham og hans Sønn lydighetens gave. Jeg tror også at han ville be oss om å gi av oss selv og ikke være egoistiske eller grådige eller kranglete, slik hans dyrebare Sønn antyder i Mormons bok:

“Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som har stridighetens ånd, er ikke av meg, men av djevelen som ... oppegger menneskenes hjerter til å stride i vrede mot hverandre.

Se, det er ikke min lære å oppegge menneskenes hjerter til vrede mot hverandre, men det er min lære at slike ting skal avskaffes” (3 Nephi 11:29-30).

I denne strålende evangelieutdelingen i tidenes fylde er våre muligheter til å elske og gi av oss selv ubegrensede, men de er også forgjengelige. I dag er det hjerter å glede og gode ord å uttale, gjerninger å gjøre og sjeler å redde.

En som hadde skarp innsikt i julens ånd, skrev:

Jeg er julens ånd –

Jeg kommer inn i fattigdoms hjem og får bleke barn

til å sperre opp øynene av glede og undring.

Jeg får gnierens lukkede hånd til å slappe av og dermed male en lys flekk på hans sjel.

Jeg får den aldrende til å fornye sin ungdom og å le på den gamle gode måten.

Jeg holder romantikken i live i barndommens hjerte og lyser opp sønnen med drømmer vevet av magi.

Jeg får ivrige føtter til å gå opp mørke trapper med fylte kurver, og etterlate seg hjerter forbauset over den godhet som finnes i verden.

Jeg får den fortapte til å stoppe opp et øyeblikk på sin ville, ødslende vei og sende til engstelige kjære et lite tegn som frigir gledestårer – tårer som vasker bort sorgens harde linjer.

Jeg trer inn i mørke fengselsceller og minner arrete manndom om hva som kunne ha vært, og peker på gode dager som fortsatt kan komme.

Jeg kommer sakte inn i smertens stille, hvite hjem, og lepper som er for svake til å snakke, bare skjelver i taus, men veltalende takknemlighet.

På tusen måter får jeg den trette verden til å se opp i Guds ansikt, og for en stakket stund glemme de tingene som er små og jammerlige.

Jeg er julens ånd.¹

Måtte vi alle på ny oppdage julens ånd – som er Kristi ånd. ■

NOTE

1. E. C. Baird, "Christmas Spirit", i James S. Hewitt, red., *Illustrations Unlimited* (1988), 81.

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

Når du fremlegger president Monsons budskap for familien, kan du vurdere å vektlegge spørsmålet han stilte om hvilke gaver Herren ville ønske at vi ville gi til ham eller til andre nå i julen. Oppfordre familiemedlemmene til å skrive ned sine tanker og ideer (eller små barn til å tegne et bilde) om hvordan vi "på ny [kan] oppdage julens ånd – som er Kristi ånd".

Den perfekte julaften

Av Jerie S. Jacobs

Da jeg vokste opp, var et av høydepunktene i hvert år julaften. Min familie og jeg laget pizza, gikk rundt og sang julesanger og kom deretter sammen for en juleandakt. Vi sang salmer i vaklende firestemt harmoni og spilte julesanger på vårt merkelige utvalg av musikkinstrumenter. Pappa avsluttet alltid kvelden med en juletanke som fikk gledestårerne til å strømme. Livet kunne ikke bli bedre enn på julaften.

Da jeg var litt eldre, begynte mamma å ta seg av en ung nabo, Kelly. Kelly kom hjem til oss hver dag etter skolen mens hennes mor, Patty, arbeidet. Kelly fulgte meg rundt som en valp – høylydt og trengende. Det var alltid en lettelse når Patty hentet datteren og lot mitt hjem og min familie være i fred.

Én desember ble jeg forskrekket da mamma inviterte Patty og Kelly til å være sammen med oss på julaften. *Min* julaften. Mor smilte og lovet: "Det vil ikke forandre noen ting." Men jeg visste bedre. De ville spise all pizzaen vår. Kelly ville gjøre narr av sangen vår. Jeg innfant meg med at det ville bli den verste julaften noensinne.

Da kvelden kom, sluttet Patty og Kelly seg til oss, og vi snakket og lo og sang. Mor hadde rett. Det var perfekt. Ved midnatt takket de oss, og motvillig skilte vi lag. Jeg gikk til sengs med et fylt hjerte. Jeg oppdaget at julens virkelige dyrebare gaver ikke blir redusert når de deles. Isteden blir de bedre og flere når vi gir dem bort.

BARN

Fem julegaver

President Monson sa at vi kanskje burde tenke på hvilke gaver Herren ønsker at vi skal gi til ham eller til andre.

Sett ring rundt de fem barna på bildet som tjener andre. Hvordan er deres handlinger en gave til

Studer dette lesestoffet ydmykt, og drøft det med søstrene du besøker, slik det er aktuelt. Bruk spørsmålene som hjelp til å styrke søstrene og til å gjøre Hjelpeforeningen til en aktiv del av ditt eget liv.

Besøkende lærerinnens virksomhet, et frelsesverk

Besøkende lærerinner gir kvinner anledning til å våke over, styrke og undervise hverandre – det er i sannhet et frelsesverk. Gjennom besøkende lærerinnens virksomhet utfører søstre tjeneste på vegne av Frelseren og bidrar til å forberede kvinner for det evige livs velsignelser.

“Vi skulle ‘advare, forklare, formane og undervise, og innby [andre] til å komme til Kristus’ (L&p 20:59), slik Herren sa i sine åpenbaringer,” sa president Spencer W. Kimball (1895-1985). Han sa videre: “Ditt vitnesbyrd er et ypperlig hjelpemiddel.”¹

Når vi som besøkende lærerinner øker vår kunnskap om evangeliets sannheter, blir vårt vitnesbyrd styrket og vi kan støtte søstre som forbereder seg til å bli døpt og bekreftet. Vi hjelper nye medlemmer å bli forankret i evangeliet. Våre besøk og vår kjærlighet bidrar til å “vinne tilbake dem som er kommet på avveie [og] varme opp deres hjerter som har blitt kalde i evangeliet”.² Vi oppfordrer også søstre til å komme til Kristus gjennom tempelbesøk.

“Dere kommer til å frelse sjeler,” sa president Kimball til besøkende lærerinner, “og hvem vet om ikke mange av dagens flotte, aktive medlemmer av Kirken er aktive fordi dere har vært i deres hjem og gitt dem et nytt perspektiv, et

nytt syn på livet. Dere dro gardinene til side. Dere utvidet deres horisont...

Dere frelser nemlig ikke bare disse søstrene, men kanskje også deres ektemenn og deres hjem.”³

Fra Skriftene

Lære og pakter 20:59; 84:106; 138:56

Hva kan jeg gjøre?

1. Hvordan forbereder Hjelpeforeningen meg for det evige livs velsignelser?
2. Hva kan jeg gjøre for å øke troen til dem jeg våker over?

Tro, familie, hjelp

Fra vår historie

Da profeten Joseph Smith organiserte Hjelpeforeningen, sa han at kvinnene ikke bare skulle ta seg av de fattige, men også redde sjeler. Han sa også at kvinner i Kirken spiller viktige roller i vår himmelske Faders frelsesplan.⁴ Veiledet av de prinsipper profeten Joseph Smith forkynte, kan vi som søstre i Hjelpeforeningen arbeide sammen for å forberede kvinner og deres familier for Guds største velsignelser.

“La oss ha medlidenhet med hverandre,” sa president Brigham Young (1801-77), “og la de sterke kjærlig pleie de svake så de kan bli sterke, og la dem som kan se, lede de blinde helt til de kan se veien selv.”⁵

NOTER

1. Spencer W. Kimball, i *Døtre i mitt rike: Hjelpeforeningens historie og arbeid* (2011), 116.
2. Eliza R. Snow, i *Døtre i mitt rike*, 83.
3. Spencer W. Kimball, i *Døtre i mitt rike*, 117.
4. Se Joseph Smith, i *Døtre i mitt rike*, 171-72.
5. Brigham Young, i *Døtre i mitt rike*, 107.

JESU KRISTI
EVANGELIUM
BLE GJENGITT
GJENNOM

PROFETEN JOSEPH SMITH

Etter Frelserens korsfestelse og hans apostlers død, forandret mennesker noen av evangeliets læresetninger og ordinanser. Selv om mange gode mennesker trodde på Jesus Kristus og prøvde å forstå og forkynne hans evangelium, var fylden av sannheten ikke lenger tilgjengelig. Resultatet ble varierende stadier av frafall blant de overlevende kristne. Selv om de hadde mange sannheter, hadde ingen av dem fylden av Kristi læresetninger, ordinanser eller prestedømme.

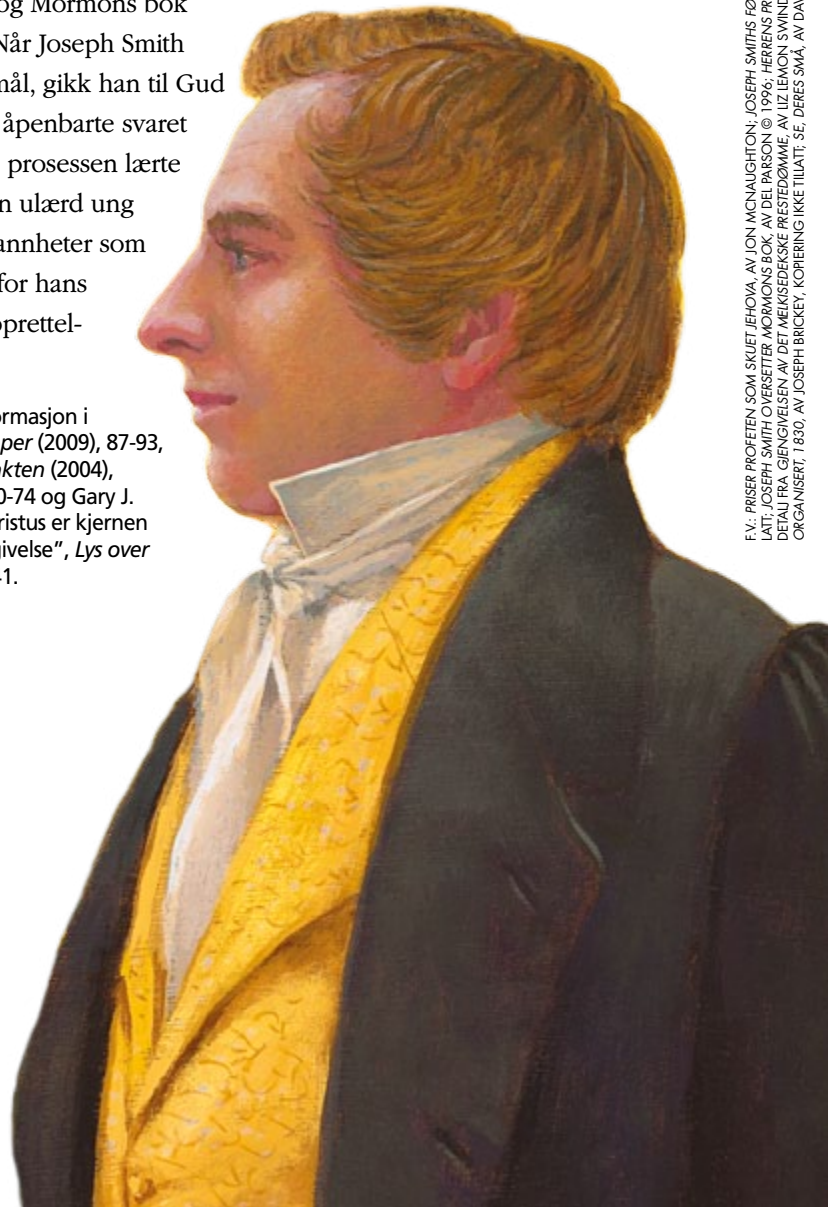
Vår himmelske Fader visste at dette gradvise tapet av sannhet ville komme, så han bevarte fylden av Jesu Kristi evangelium i en gammel bok med hellig skrift som kan sammenlignes med Bibelen. Tidlig på 1800-tallet viste en himmelsk budbringer ved navn Moroni, Joseph Smith hvor denne hellige skrift hadde ligget skjult i århundrer. Oppteignelsen, som var skrevet på gullplater, inneholdt det profeter hadde nedskrevet om Guds handlemåte med noen av oldtidens innbyggere på det amerikanske kontinent. Profeten Joseph Smith oversatte skrivelserne på disse platene ved Guds

gave og kraft. Oppteignelsen er Mormons bok – Et annet testamente om Jesus Kristus.

Prosessen med å oversette Mormons bok ga Joseph Smith opplæring i Guds læresetninger – Ånden var hans lærer, og Mormons bok var hans tekst. Når Joseph Smith hadde et spørsmål, gikk han til Gud i bønn, og Gud åpenbarte svaret for ham. Denne prosessen lærte Joseph Smith, en ulærd ung mann, viktige sannheter som var avgjørende for hans kall som gjenopprettelses profet. ■

Du finner mer informasjon i *Evangeliets prinsipper* (2009), 87-93, 95-100; *Tro mot pakten* (2004), 124-28, 135-39, 170-74 og Gary J. Coleman, "Jesus Kristus er kjernen i evangeliets gjengivelse", *Lys over Norge*, jan. 1993, 41.

Selv om vi tror at Joseph Smith var en Guds profet, tilber vi vår himmelske Fader og hans Sønn, Jesus Kristus.

Profeten Joseph Smith bærer vitnesbyrd

1. "Jeg hadde virkelig sett et lys, og midt i lyset så jeg to personer, og de talte virkelig til meg, og selv om jeg ble hatet og forfulgt fordi jeg sa jeg hadde sett et syn, var det likevel sant, ... det visste jeg, og jeg visste at Gud visste det, og jeg kunne ikke fornekte det, heller ikke våget jeg å gjøre det."¹

2. "Ved Guds kraft oversatte jeg Mormons bok fra hieroglyfer, kunnskapen om disse var tapt for verden, og i denne vidunderlige begivenheten sto jeg alene, en ulært ungdom som måtte kjempe mot verdens visdom og en uvitenhet som hadde tiltatt gjennom 1800 år, med en ny åpenbaring."²

3. "Jeg fortalte brødrene at Mormons bok var den mest korrekte av alle jordens bøker, sluttstenen i vår religion, og at et menneske ville komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok."³

4. "Jeg ... har nøklene til det siste rike, som omfatter fylden av alle ting som er uttalt av alle de hellige profeter siden jordens begynnelse, under Det melkisedekske prestedømmes beseglende kraft."⁴ (Se L&p 27:12-13.)

5. "Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er grunnlagt på direkte åpenbaring, slik Guds sanne kirke alltid har blitt ... og ved Guds vilje og velsignelser har jeg vært et redskap i hans hånd, så langt, til å fremme Sions sak."⁵

6. "[Mormons bok] forteller oss at vår Frelser viste seg på dette kontinent [Amerika] etter sin oppstandelse, at han plantet evangeliet her i all sin fylde og rikdom, med all kraft og alle velsignelser."⁶

NOTER

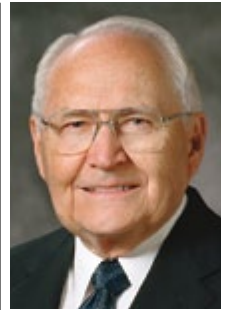
1. Joseph Smith – Historie 1:25.
2. *Læresetninger fra Kirkens presidenter* – Joseph Smith (2007), 61.
3. *Læresetninger* – Joseph Smith, 64.
4. *Læresetninger* – Joseph Smith, 511.
5. *Læresetninger* – Joseph Smith, 195.
6. *Læresetninger* – Joseph Smith, 64.

Sørg for at dere skaper et godt miljø der familien kan se frem til spesielle tider av året da tradisjoner holder dere sammen som en stor og evig familieenhet.

Av eldste L. Tom Perry

i De tolv apostlers quorum

LYSETS OG VITNESBYRDETS TRADISJON

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er i sannhet en verdensomspennende kirke. Likevel er det viktig å være klar over at Kirken aldri kunne ha blitt det den er i dag uten at en stor nasjon, Amerikas forente stater, ble til. Herren beredte et nytt land for å tiltrekke seg mennesker fra hele verden som søkte frihet og religionsfrihet. Dette nye landet ble velsignet med sterke ledere som følte seg forpliktet til å etablere en regjering som lot enkeltpersoner dyrke Gud i henhold til sin egen samvittighet.

USAs landsfedre mente at religiøs tro var grunnleggende for å etablere en sterk regjering. Mange mennesker i verden har imidlertid glemt den sentrale betydningen av religiøs tro i dannelsen av politikk, lover og regler for å styre et land. Mange amerikanere forstår for eksempel ikke at landsfedrene mente religionens rolle vil være like viktig i vår tid som den var den gangen. Landsfedrene så ikke på religion og moral som en intellektuell øvelse – de erklærte kraftfullt at det er en viktig ingrediens i godt styre og menneskehetens lykke.

Dette synet ble fremsatt av den første amerikanske presidenten, George Washington, i hans avskjedstale. Han sa:

“Av alle tilbøyeligheter og vaner som fører til politisk fremgang, er religion og moral uunnværlige støttepillarer... La oss være forsiktige med å tro at moral kan opprettholdes uten religion... Både fornuft og erfaring hindrer oss i å forvente at nasjonal moral kan råde uten religiøse prinsipper.

Det er grunnleggende sant at dyd eller moral er et nødvendig utgangspunkt for folkestyre.”¹

USA er det lovede land forutsagt i Mormons bok – et sted hvor guddommelig veiledning fikk inspirerte menn til å skape de nødvendige betingelser for gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium. Det var USAs tilblivelse som innledet slutten på det store frafallet, da jorden var formørket ved fraværet av profeter og åpenbart lys. Det var ingen tilfeldighet

Hvor går jeg for å lære hvordan jeg utarbeider en beredskapsplan for min families åndelige sikkerhet? Jeg går til Kirken – stillaset som jeg bruker til å bygge en evig familie.

at den vakre morgenen da det første syn fant sted, inntraff bare noen få tiår etter at USA ble grunnlagt.

Det første syn igangsatte en flom av åpent sannhet. Kunnskap om Guddommens natur ble gjengitt. En ny bok med oversatt hellig skrift ble et annet vitne og testamente om Jesus Kristus. Prestedømmets gjengivelse begavet på ny menneskeheten med kraft og myndighet til å handle for og på vegne av Gud ved å utføre prestedømsordinanser og gjenopprette Jesu Kristi Kirke på jorden. Vi er velsignet med å være medlemmer av den gjenopprettede kirke.

En plan for åndelig sikkerhet

En av den gjenopprettede kirkes velsignelser er levende profeter. President Harold B. Lee (1899-1973) hadde en fortreffelig klar forståelse av prioriteringer. Han sa: "Mye av det vi gjør som organisasjon [i Kirken er] av

støttmessig art, idet vi prøver å bygge opp enkeltpersonen, og vi må ikke forveksle støtteapparatet med sjelen."²

President Lee bagatelliserte ikke Kirkens rolle med hensyn til å frelse menn, kvinner og familier. Han lærte tvert imot kraftfullt at kjernen i Jesu Kristi evangelium er enkeltpersoner, familier og hjem, som Kirken er til for å støtte.³ Kirken er derfor det stillas som vi bruker til å bygge evige familier med.

Jeg tilhører en gren av familien Wings stamtre. Medlemmer av familien Wing eier fortsatt det eldste hjemmet i New England som har holdt seg i samme familie. Det kalles Det gamle fortet. Det var hjemmet til Stephen Wing og hans familie etter at de kom til Amerika rundt 1635.

Kjernen i huset ble bygget for beskyttelse. Veggene er 60 cm tykke, laget av eikestammer som ble drevet ned i bakken for å danne den typiske konstruksjonen for et fort i New England. Det har to separate vegger. Hulrommet mellom dem ble fylt med sandstein for beskyttelse mot piler og kuler. Fortet var hjemmets sentrum. Etter hvert som familien Wing vokste, ble det opprinnelige fortet påbygget. Men fortet forble deres beskyttelse, deres tilfluktssted.

Kanskje hver av oss skulle vurdere å reise byggverk for vår åndelige sikkerhet som er fri for verdens innflytelse – steder hvor vi kan beskytte og undervise familiemedlemmer i hvordan de kan møte utfordringene i en verden som alltid truer evangeliets kjerneverdier. Jeg foretrekker å være optimistisk, så jeg fortsetter å håpe på positiv forandring i verden. Men jeg er også realist, så jeg utarbeider en beredskapsplan i tilfelle positive endringer

ikke kommer. Min beredskapsplan for åndelig sikkerhet må ta høyde for alt innhold – både godt og ondt – som sendes gjennom ulike medier. Hvor går jeg for å lære hvordan jeg utarbeider en slik beredskapsplan for min families åndelige sikkerhet? Jeg går til Kirken – stillaset som jeg bruker til å bygge en evig familie.

Det er to hovedgrunner til at jeg liker president Lees metafor for Kirken som stillas for våre evige familier. For det første hjelper den meg å forstå hva Kirken er. For det annet, og like viktig, forstår jeg hva Kirken ikke er.

Kirken som stillas er kanskje best representert ved en uttalelse profeten Joseph Smith ga om sin rolle som leder av Kirken. Han sa: "Jeg lærer dem korrekte prinsipper, og de styrer seg selv."⁴ Evige prinsipper er det stillaset som Kirken gir. Disse evige prinsippene er nedfelt i Guds rikes læresetninger og gjenspeiles i hans evige plan for lykke. Vi møtes som medlemmer av Kirken for å undervise og lære av hverandre rettferdighetens prinsipper og for å motta frelsende ordinanser, slik at stillaset står støtt og stabilt mens vi bygger våre evige familier.

Legg merke til at Kirken ikke er ment å gjøre foreldrenes arbeid, men snarere veilede foreldrenes arbeid. Kirken gir oss et evig mønster. Som byggere av evige familier blir vi beroliget av løfter om at hvis vi bygger i henhold til dette evige mønster, kan våre anstrengelser gi den trygghet og beskyttelse vi søker for dem vi elsker høyest.

Vår utfordring er å bruke Kirken som stillas for å bygge en familie som er like åndelig sterk eller sterkere enn det gamle fortet er fysisk sterkt. Hvordan gjør vi det?

Viktigheten av tradisjoner

Jeg tror familietradisjoner er som eikestammene som ble drevet ned i bakken for å bygge Det gamle fortet. Gjør overholdelse av familietradisjoner – høytidstradisjoner, bursdagstradisjoner, søndagstradisjoner, middagstradisjoner – og utvikling av nye til en prioritet hele livet. Respekter dem, skriv dem ned og sørg for at dere følger dem. Studier viser at grunnen til at unge mennesker blir med i gjenger er tradisjoner og rituell tilhørighet til noe større enn seg selv. Det er dette en familie skulle sørge for. Sørg for at dere skaper et godt miljø der familien kan se frem til spesielle tider av året da tradisjoner holder dere sammen som en stor og evig familieenhet.

Forstå at dette er hverken en lettvin eller en enkel løsning. Akkurat som Roma ikke ble bygget på en dag, blir heller ikke familietradisjoner det. Familietradisjoner kan tilby grunnleggende og varig støtte, men det er mye som må bygges rundt dem. Kanskje familietradisjonene bare fungerer når de skaper en rolle for hvert familiemedlem, og når det er samlet innsats for å utvikle dem. Dette betyr at familiemedlemmer trenger å tilbringe tid sammen og lære å arbeide sammen. Når det gjelder familier, finnes det ikke noe slikt som kvalitetstid uten en viss mengde tid.

Når du vurderer arbeid, for eksempel, skulle du tenke over hvor mye tid en jobb vil kreve av deg hver dag. Er det en som vil kreve at du arbeider 14 timer i døgnet og hindrer deg i å komme hjem før barna er i seng? Jeg mener ikke at slike jobbmuligheter er utelukket, men hvis du velger dem, må du finne kreative måter å være sammen med familien

Familietradisjonene fungerer bare når de skaper en rolle for hvert familiemedlem, og når det er samlet innsats for å utvikle dem. Dette betyr at familiemedlemmer trenger å tilbringe tid sammen og lære å arbeide sammen.

Vi må være dristige i våre erklæringer og vitnesbyrd om Jesu Kristi guddommelighet. Vi vil at andre skal vite at vi tror han er den sentrale figur i hele menneskenes historie.

på. Kirkens stillas vil hjelpe deg å husk dine evige prioriteringer.

Jeg valgte en karriere innen detaljhandelsvirksomhet. Våre butikker var åpne seks dager i uken fra kl 10.00 til kl 22.00. Min normale arbeidsdag var på minst 10 timer, noen ganger 12 til 15. Jeg måtte være veldig nøye med å ha tid til barna, og jeg tror at det å se på Kirken som stillas, stadig minnet meg på mine evige prioriteringer.

For eksempel lot jeg alle mine barn få deltidsjobber i våre butikker. Min eldste datter pleide å komme inn og oppdatere salgshall, slik at rapportene mine alltid var oppdaterte og jeg kunne lage årlige sammenligninger. Jeg

lot min sønn arbeide med leverandører i løpet av sommeren. Jeg lærte min yngste datter å bruke et kassaapparat så hun kunne være kassamedarbeider på deltid. Dette ga oss muligheten til å se hverandre i løpet av dagen, spise lunsj sammen flere dager i uken og tilbringer dyrebar tid sammen på tomannshånd. Den beste tiden sammen var under den daglige pendlingen til og fra jobb.

Stillas for vårt yrkesliv

Jeg tror også at Kirken kan være et stillas for vårt yrkesliv. Som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige representerer vi Frelseren og hans kirke. For oss er det ikke godt nok å være like god som en annen fra en annen kirke. President George Albert Smith (1870-1951) fremsatte denne lærdommen da han sa:

“I løpet av det siste året har jeg hatt gleden av å møte og snakke om evangeliet med en del menn som bor i dette samfunn [Salt Lake City], som ikke er medlem av vår kirke. Én mann hadde bodd her i 20 år, en mann hvis liv er uklanderlig, en god borger, en fremragende forretningsmann, en som nærer gode følelser overfor vårt folk. Han sa at han hadde ... kommet til den konklusjon at vi var like gode som våre naboer som er medlem av andre kirkesamfunn – han kunne ikke se noen forskjell på oss.

Jeg må si, mine brødre og søstre, at jeg ikke regner dette som en kompliment. Dersom Jesu Kristi evangelium ikke gjør meg til en bedre mann, da har jeg ikke utviklet meg slik jeg burde, og dersom våre naboer som ikke tilhører denne kirke, kan bo blant oss i mange

år uten å se noe til de fordeler som kommer av å holde Guds bud i vårt liv, trengs det en forandring i Israel.”⁵

Et medlem av Kirken som er verdig til en tempelanbefaling, skulle alltid skille seg ut i enhver yrkeskrets han eller hun tilhører. Våg å være annerledes. Vær aldri redd for å fornærme andre ved å leve opp til Kirkens normer. Jeg lover deg at å leve opp til normene for tempelanbefaling vil velsigne og aldri skade deg i noen situasjon du måtte befinne deg i.

Gjenspeil Frelserens lys

Når jeg leser og ser nyheter hver dag, blir jeg sjokkert over vanskelighetene vi skaper for oss selv. Etter hvert som tider og omstendigheter forandrer seg og blir mer komplekse, synes det å være stadig færre som er i stand til å ta ansvar for å lede positive forandringer. Jeg vil utfordre dere som er ledere og fremtidige ledere, til å innse at verden endrer seg raskt. Det er et presserende behov for ledere som er dyktige og modige nok til å gi seg i kast med de enorme utfordringene som møter oss i dag.

Det moralske grunnlaget for en sterk jødisk-kristen tradisjon synes å være i ferd med å bli undergravet i USA og i andre nasjoner. Denne tradisjonen var basert på rettferdighet, medfølelse og respekt for menneskeverdet. Den var ikke basert på lover og regler, men på Kristi lys i alle gode og anstendige borgere.

Antallet personer som stiller seg bak disse overbevisningene og verdiene, svinner, men du og jeg holder oss trofaste. Vi har inngått pakt med Frelseren om å representere ham. Ved å presentere Jesus Kristus og gjenspeile

Kristi lys i vårt liv, kan vi hjelpe mange av våre brødre og søstre å huske sine jødisk-kristne tradisjoner og sin kulturarv.

Vi må være dristige i våre erklæringer og vitnesbyrd om Jesu Kristi guddommelighet. Vi vil at andre skal vite at vi tror han er den sentrale figur i hele menneskenes historie. Hans liv og læresetninger står sentralt i Bibelen og de andre bøkene vi regner som hellig skrift. Det gamle testamente danner opptakten til Kristi jordiske virke. Det nye testamente beskriver hans jordiske virke. Mormons bok gir oss et annet testamente om hans jordiske virke. Han kom til jorden for å forkynne sitt evangelium som en grunnvoll for hele menneskeheten, så alle Guds barn kunne lære om ham og følge hans læresetninger. Så ga han sitt liv for å bli vår Frelser og Forløser. Bare i og gjennom Jesus Kristus er frelse mulig. Derfor tror vi at han er den sentrale figur i hele menneskenes historie. Vår evige fremtid er alltid i hans hender. Det er stort å tro på ham og akseptere ham som vår Frelser, vår Herre og vår Mester.

Husk alt som Kirken har gjort, gjør og kan gjøre for deg og din familie. Og husk at dette ikke er en hvilken som helst kirke. Det er Jesu Kristi gjenopprettede kirke. ■

Fra en tale holdt under en andakt ved Brigham Young University–Idaho 24. januar 2012. Du finner hele teksten på engelsk på web.byui.edu/devotionalsand speeches.

NOTER

1. *Washington's Farewell Address*, red. Thomas Arkle Clark (1908), 14.
2. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Harold B. Lee* (2000), 148.
3. Se *Læresetninger – Harold B. Lee*, 148-49.
4. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 284.
5. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – George Albert Smith* (2011), 7-8.

Husk alt som Kirken har gjort, gjør og kan gjøre for din familie. Og husk at dette ikke er en hvilken som helst kirke. Det er Jesu Kristi gjenopprettede kirke.

Av eldste David S. Baxter

i De sytti

LEGG MOTGANGEN BAK DEG

*Det vil komme
en tid da vi kan
legge motgang
bak oss, og med
Herrens hjelp
komme ut av
mørket og inn
i en overflod
av lys.*

En av gjenopprettelsens store salmer, skrevet av Parley P. Pratt, handler om hvordan frafallets mørke forheng åpnes til det strålende lys av gjengitt sannhet:

*I denne skjønnne morgenstund,
se, Sions fane vaier fritt...*

*En ærlig bønn i hellig lund,
og sanne ord ble til oss gitt.*

*I stråler fra en himmelsk sannhet
splittes den falske, mørke sky ...*

*Det klare lys vi snart vil se,
vil skinne over land og by.¹*

Interessant nok bruker apostelen Paulus også analogien om lys til å forklare hvordan han kunne vitne: "På alle vis er vi trengt, men ikke stengt, rådville, men ikke rådløse,

forfulgt, men ikke forlatt, slått ned, men ikke utslått" (2 Korinterbrev 4:8-9).

Han beskriver sin flukt fra randen av det hele på denne måten: "For Gud, som bød at lys skulle skinne fram i mørket, han har også latt lyset skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi åsyn skal lyse fram" (2 Korinterbrev 4:6).

De fleste av oss føler en eller annen gang i vårt liv motgangens kalde vinder. Det trekker opp til uvær, vindene blåser, regnet faller, flommen stiger. Det kan synes som det ikke er noen ende i sikte, at fremtiden bare vil bringe usikkerhet og tvil, prøvelser og trengsler.

I tillegg til å oppleve periodiske tordenvær, kan vi oppleve forferdelige orkaner og stormer i form av uro, noe som kan ødelegge vår tillit og rokke ved vår følelse av egenverd. Alt som vi har kjært, kan plutselig føles så flyktig

og glippe for oss. Store forandringer i livet kan vippe oss av pinnen og forstyrre vår følelse av likevekt.

Kanskje en uventet permittering har ført til langvarig arbeidsledighet, mangel på økonomisk frihet har redusert valgmulighetene eller boliglånkrisen har ført til økonomisk nød. Kanskje forventet pensjonering etter en lang, travel og produktiv karriere har gitt en følelse av tap. Kanskje plutselig sykdom eller knusende uførhet har gitt oss en følelse av å være innestengt, hjelpeløse, håpløse og usikre. I slike tilfeller har frykten lett for å komme, og troen kan være vanskelig å opprettholde.

Jeg vet alt dette av egen erfaring. Under rehabilitering etter en operasjon for å fjerne to store hjernesvulster, opplevde jeg perioder med melankoli og bekymring på grunn av den emosjonelle og psykiske virkningen av det hele. Jeg oppdaget at jeg ikke var så uovervinnelig som jeg en gang trodde jeg var. Medisinering hjalp ikke, og et tilbakefall eller to bragte ytterligere motløshet. Jeg begynte å synes synd på meg selv.

Bestem deg for å være lykkelig

Så begynte noen fantastiske ting å skje. Gode venner og betrodde ledere i Kirken tilbød sin støtte og forståelse, og jeg begynte å lytte til deres råd og akseptere deres oppmuntring. Sent en kveld da jeg fortalte vår yngste sønn om mine dystre følelser, sa han: "Men pappa, jeg har alltid tenkt at lykke er en avgjørelse." Han har rett.

I stadig større grad begynte jeg å uttrykke takknemlighet for alle de velsignelser jeg fortsatt hadde. Jeg fikk selv erfare at "dette slag [prøvelser] farer ikke ut uten ved bønn og faste" (Matteus 17:21).

Jeg følte Frelserens styrke, forfriskende kraft og kjærlighet. Sammen med Paulus lærte jeg å glede meg over vissheten om at trengsel, nød og fare ikke kunne skille meg fra Kristi kjærlighet (se Romerne 8:35).

Heldigvis har vi den oppmuntrende og sikre sannhet at uansett hva som skjer, kan vi finne styrke og oppmuntring. Våre byrder kan bli lettere, selv om de ikke plutselig

Selv om vår tro til tider ikke virker større enn et sennepsfrø, vil forsynet bevege seg med oss når vi beveger oss fremover. Hvis vi søker himmelens hjelp, vil vi få den – kanskje også på uventede måter.

forsvinner. Vi kan komme ut på den andre siden av den mørkeste avgrunn, sterkere og mer besluttsomme, bedre menn og bedre kvinner.

Etter å ha vist oss verdige i lidelsens smeltedigel, vil vi ha utviklet en karakter som er i stand til å møte og tåle fremtidige sjokk i livet. Som følge av dette kan vi bruke våre erfaringer til å løfte og føle med andre. Vårt eget eksempel på personlig utholdenhet kan gi håp til andre og inspirere våre familier. Vi blir bedre i stand til å takle fremtiden.

Selv om motgangen kan være sen til å forlate oss, *kan vi velge* å forlate den når som helst. Herrens løfte til oss er det samme som til Alma og hans folk midt i grusom forfølgelse:

“Løft deres hoder og vær ved godt mot, for jeg kjenner til pakten som dere har inngått med meg, og jeg vil slutte en pakt med mitt folk og fri dem ut av trelldom.

Jeg vil også lette de byrder som er lagt på deres skuldre, så dere ikke engang kan føle dem på ryggen” (Mosiah 24:13-14).

Videre har Herren bekreftet: “Jeg skal ikke etterlate dere farløse, jeg kommer til dere” (Johannes 14:18).

Søk himmelens hjelp

Himmelens hjelp er kanskje ikke alltid lett å få øye på. Vi vil kanskje ikke umiddelbart se eller vite at noen byrder som ville ha kommet vår vei, har blitt løftet av oss, ledet bort fra vår dør.

Herren lover oss: “Se, sannelig, sannelig sier jeg dere, at mine øyne hviler på dere. Jeg

er midt iblant dere, og dere kan ikke se meg” (L&p 38:7).

Vi vil naturligvis kunne ha behov for å være ytterst tålmodige med andre og oss selv. Det tar ofte tid før alt ordner seg. Selv om vår tro til tider ikke virker større enn et sennepsfrø, vil forsynet bevege seg med oss når vi beveger oss fremover. Hvis vi søker himmelens hjelp, vil vi få den – kanskje også på uventede måter.

Vi kan være takknemlige for det vi har, istedenfor å sørge over det vi har mistet. Interessant nok hører vi ofte dette samme synet uttrykt av dem som har mistet alle sine jordiske eiendeler i en naturkatastrofe, for eksempel en skogbrann, flom eller orkan. I nesten alle tilfeller sier de: “Vi har i det minste det som virkelig betyr noe.”

Paulus’ vitnesbyrd er oppmuntrende:

“Jeg har lært å være fornøyd med det jeg har.

Jeg vet hva det vil si å leve i trange kår, jeg vet også hva det vil si å ha overflod. I alt og i alle ting er jeg innviet – både å være mett og å sulte, både å ha overflod og lide nød.

Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk” (Filipperne 4:11-13).

Slik det er skrevet: “Alt som er urettferdig i livet, kan rettes opp gjennom Jesu Kristi forsoning.”²

Uansett våre omstendigheter vil det komme en tid da vi kan legge motgang bak oss, og med Herrens hjelp komme ut av mørket og inn i en overflod av lys. ■

NOTER

1. “I denne skjønnne morgenstund”, *Salmer*, nr. 1.
2. *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* (2004), 51.

Aldri alene

Av Andrea Dayne Quilla-Soleta

De siste tre årene har jeg hatt anledning til å bli prøvet. Jeg har innsett at uansett hva du går igjennom, trenger du ikke å gjøre det alene så lenge du har Gud.

Kort tid etter min 16-årsdag oppdaget jeg at jeg hadde eksem. Det var vanskelig å se i speilet hver morgen og se utslettene som dekket kroppen min. Jeg utfordret meg selv til å se dette som en mulighet til å bli prøvet. I stedet for å synes synd på meg selv, prøvde jeg å gjøre det mine lærere i Unge kvinner hadde lært meg: å telle mine velsignelser hver dag til tross for mine prøvelser. Selv om jeg ikke har ren hud akkurat nå, er jeg takknemlig for min familie, mine venner og mine musikalske talenter. Jeg er takknemlig for å ha to ben, to hender og føtter, øyne som ser, og ører å høre med. Jeg vet at sann skjønnhet finnes inne i oss, ikke på utsiden.

Men eksemet mitt tok gradvis overhånd. Jeg var ikke lenger så vennlig som jeg pleide å være, og smilte ikke lenger. De mange legene jeg konsulterte, var sikre på at jeg ville være "lytefri" før jul.

Men det var jeg ikke. Jeg ba hver dag om styrke til å overvinne sjenansen som hudsykdommen medførte.

Alle sa stadig at jeg ikke måtte tenke på situasjonen min, at jeg skulle oppføre meg som normalt og late som om ingenting var galt med huden min. Men dette var ikke lett. Mor gjentok kjærlig historier fra Skriftene om og om igjen, i håp om å trøste og oppmuntre meg.

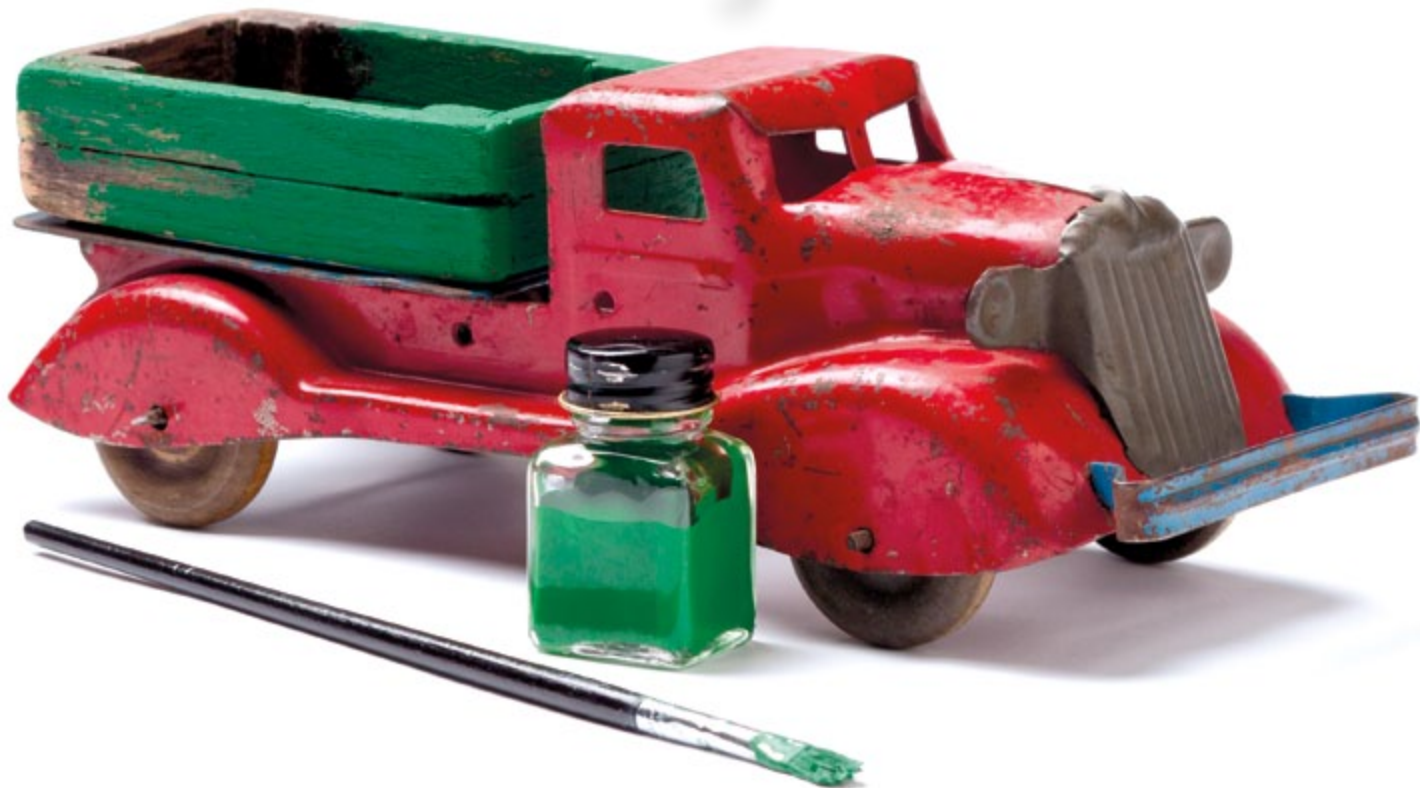
Lære og pakter 24:8 lyder: "Vær tålmodig i trengsler, for du skal få mange, men hold ut, for se, jeg er med deg inn til dine dagers ende." Dette skriftstedet ga meg ord å leve etter. Jeg har dem skrevet på bokmerker, på notatbøker og

i rommet mitt. Det er nå et av mine favorittvers for å oppmuntre meg til å gjøre mitt beste på tross av min prøvelse.

Å utholde denne prøvelsen har vært vanskelig, men nå er jeg bedre forberedt for fremtidige prøvelser. Min himmelske Fader har forberedt meg slik at jeg kan takle enhver utfordring som måtte komme. Nå vet jeg at uansett hva jeg går igjennom, behøver jeg ikke å gjøre det alene. ■

Profeter ved juletider

Våre 16 profeter i nyere tid er eksempler på julens ånd og minner oss om den uforlignelige hendelsen som fant sted i stallen i Betlehem for over 20 århundrer siden: vår Frelser Jesu Kristi fødsel. Vi kan aldri ta feil ved å følge deres eksempel – ikke minst i julen.

Kjærlighetsgaver

Å gi gaver av kjærlighet og tjeneste til de mindre heldigstilte har vært et kjennetegn på profetenes juleopplevelser. I 1931, under den store depresjonen, var president Harold B. Lee president for en stor stav i Salt Lake City, Utah. President Lee bestemte seg for å få oversikt over behovene til stavens medlemmer og gjøre alt han kunne for å oppfylle deres ønsker. Etter å ha

forhørt seg, fant han ut at mer enn halvparten av staven, nesten 5000 mennesker, var avhengige av andres hjelp, herunder nesten 1000 barn under 10 år. Han mobiliserte medlemmene for å samle inn leker og organiserte arbeidsgrupper for å reparere, male og rengjøre gamle leker eller lage nye, slik at ingen barn ville vært uten i julen. Han bestemte seg for at hver familie i staven skulle ha middag til jul, og ba om matdonasjoner for å få det til.¹ Da han senere ble apostel, ble eldste Lee bedt om å organisere Kirkens velferdsprogram basert på lignende prinsipper for tjeneste, offer og arbeid.

Som gutt feiret president Thomas S. Monson julen da hans venn stilte et overraskende spørsmål: "Hvordan smaker kalkun?" Han svarte at det smakte som kylling, men da skjønte han at hans stakkars venn aldri hadde smakt

det heller. Ikke bare det, men det var ingenting i hans venns hus som de kunne lage julemiddag av. “Jeg prøvde å finne en løsning,” sa president Monson. “Jeg hadde ingen kalkuner, ingen kyllinger, ingen penger. Så kom jeg til å tenke på at jeg hadde to kaniner som kjæledyr. Straks tok jeg min venn i hånden og løp til kaninburet, la kaninene i en eske, ga ham esken og sa: ‘Her, ta disse to kaninene. De er gode å spise – akkurat som kylling.’ ...

Tårene sprenget på da jeg lukket døren til det tomme kaninburet. Men jeg var ikke lei meg. En varme, en følelse av ubeskrivelig glede fylte mitt hjerte. Det var en minneverdig jul.”²

Knytt familieband

En av de beste julehøytidene president Ezra Taft Benson husket, var i 1923, da han kom hjem på julaften til familiegården i Whitney i Idaho etter å ha vært på misjon i England i to og et halvt år. Dette gledesfylte gjen-synet med hans foreldre og 10 brødre og søstre var også preget av den entusiasme og glede som julen innebar. Som en spesiell fornøyelse lot foreldrene ham være oppe for å hjelpe til med juleforberedelsene etter at de andre barna hadde lagt seg. Mens han jobbet sammen med sine foreldre, fortalte han rolig om sine misjonæreropplevelser. Han klarte ikke å holde tårene tilbake denne skjønne kvelden i sitt barndomshjem.³

Profetenes liv oppmuntrer oss til å knytte familieband ved juletider. President Joseph F. Smith husket en jul som ung far da han ikke hadde penger – ikke en eneste krone – til å kjøpe gaver til sine barn. Like før jul forlot han sitt hjem og gikk nedover gaten og så på alle de fantastiske tingene i butikkvinduene, men visste at han ikke kunne kjøpe noen av dem. I sin fortvilelse fant han et usjenert sted og “gråt som et barn” for å lindre sitt verkende hjerte. Men så tørket han øynene og gikk hjem og lekte med sine barn hele dagen, “takknemlig og

lykkelig bare på grunn av dem”.⁴ Til tross for sin manglende evne til å gi barna en materiell jul, hadde han likevel gitt dem de største gaver noen far kunne gi – sin kjærlighet og sin tid.

Profeten Joseph Smith tilbragte julen 1838 i Liberty fengsel i Missouri. Han og flere ledsagere ble holdt fanget i et lite kjellerfangehull som var kaldt, skittent og røykfylt på grunn av bålet de var tvunget til å bruke. Taket var så lavt at de ikke kunne stå oppreist. Men det var et lyst øyeblikk den julen. Profetens hustru, Emma, fikk anledning til å besøke Joseph i flere dager like før jul. Dessuten hadde hun med seg deres sønn, Joseph Smith III. Da han følte kjærligheten fra sin familie, skrev Joseph oppmuntrende ord til de hellige fra fangehullet: “Vi gleder oss i våre trengsler fordi vi vet at Gud er med oss.”⁵

I 1937 prøvde president Joseph Fielding Smith å tilpasse seg livet uten sin elskede hustru Ethel, som nylig hadde gått bort. Ethel hadde bedt om at Jessie Evans, en enslig kvinne med vakker sangstemme, ville opptre i begravelsen hennes. På grunn av dette møtet ble Jessie Evans og Joseph Fielding Smith bedre kjent og deres gjensidige tiltrekning blomstret til kjærlighet. Hun sa ja til hans frieri kort tid etter jul. Da han tenkte på gavene han hadde fått

julen 1937, skrev president Smith: "Jeg har fått [Jessie] som julegave, og det er jeg takknemlig for."⁶ De giftet seg i april året etter.

En av president David O. McKays årlige familietradisjoner var å ta barnebarna med på tur på en tømmersele trukket av et flott hestespann med klingende bjeller. Turen var en av deres favoritt-tradisjoner. President McKay holdt det gående til han var i 80-årene. For å holde varmen, hadde president McKay sin lange, tykke vaskebjørnspels og store hansker. De mindre barnebarna kjørte i sleden, mens de eldre "hang etter på sine egne sleder" som var festet bak på tømmersele. Disse minneverdige julefeiringene endte noen ganger med julesanger og "Det er skjønnhet her på jord" rundt pianoet.⁷

Et vitnesbyrd om Jesus Kristus

Viktigst av alt er det kanskje at profetenes juleopplevelser lærer oss å styrke vårt vitnesbyrd om Jesus Kristus ved å gjøre ham til det sentrale i vår feiring. I 1876 nærmet St. George Utah tempel seg ferdigstilling. Innvielsesseremonien for kjelleren, hovedrommet og beseglingsrommet

var planlagt til 1. januar 1877.⁸ Ettersom julen var bare en uke før innvielsen, jobbet mange i St. George febrilsk for å sikre at templet ble ferdig i tide.

President Wilford Woodruff, som var den første tempelpresidenten, skrev i dagboken sin at 1. juledag var mennene travelt opptatt på jobb med sirkelsager, og 40 kvinner tilbragte hele dagen i templet med å sy tepper. De la tepper og hang opp gardiner.⁹

Selv om de nesten ikke ble ferdige i tide, var deres offer denne julen verdt innsatsen. Dette arbeidet var deres julefeiring. Med 2000 mennesker tilstede 1. januar, holdt president Woodruff innvielsesbønnen for deler av templet – over 30 år etter at de siste-dagers-hellige hadde blitt tvunget til å forlate Nauvoo tempel.

Under andre verdenskrig gjennomførte mange byer i USA mørklegging om nettene for å spare brensel. I Salt Lake City ble flomlyset på Salt Lake tempel slått av. Templet sto mørklagt i en mørk by i mange år. Da våpenhvile ble erklært i Europa, ga president Heber J. Grant ordre om at templets flomlys skulle slås på igjen.

Til julen 1945 planla president George Albert Smith

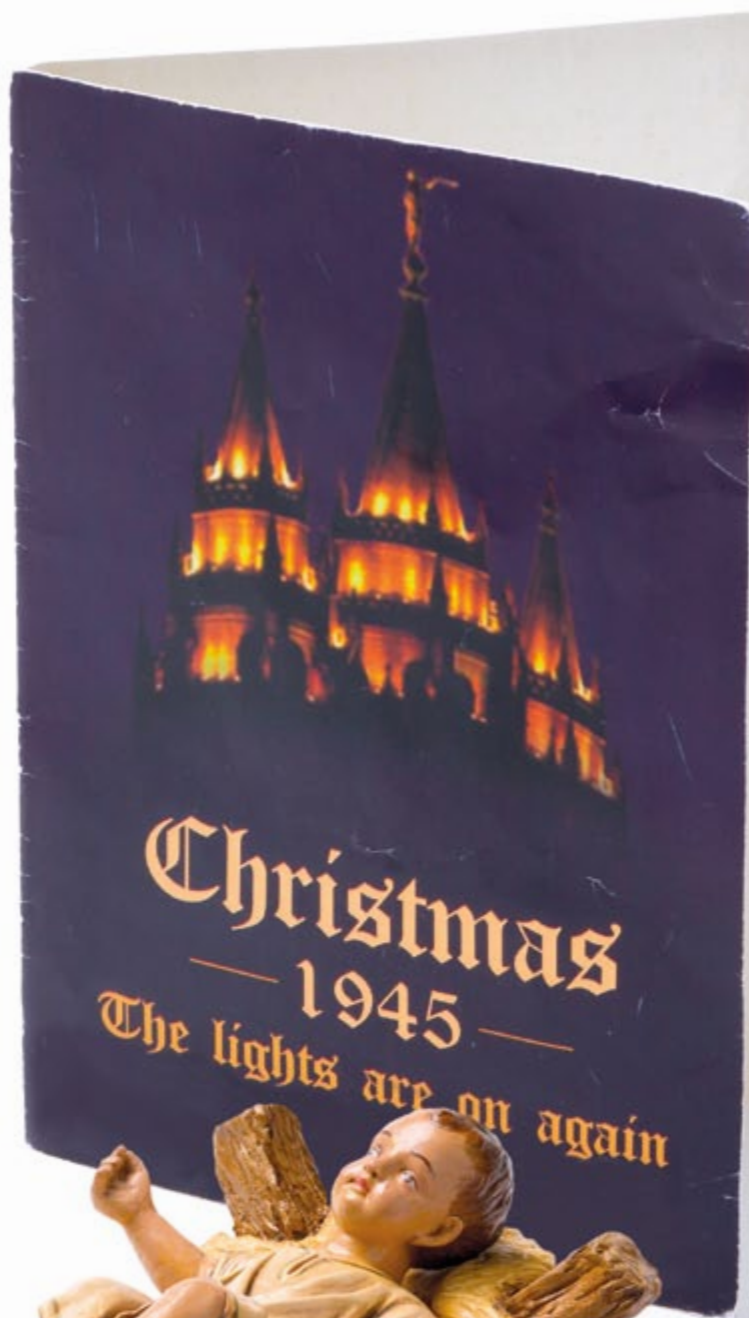
et inspirerende og meningsfylt julekort. På forsiden var et bilde av de tre østlige spirene på Salt Lake tempel vakkert opplyst mot en mørkeblå bakgrunn med engelen Moroni stående ovenfor. Nederst sto ordene "Julen – 1945" og beskjeden "Lysene er på igjen".¹⁰ Ingenting kunne bedre gjenspeile gleden som alle følte etter så mange lange år med død og ødeleggelse.

Men dette vakre julekortet var også president Smiths måte å bære sitt vitnesbyrd om Jesus Kristus og evangeliets gjengivelse på. Akkurat som krigens slutt bragte fred og lys på mørke steder, slo evangeliets gjengivelse etter århundrer med frafall igjen på sannhetens sterke lys for alle verdens innbyggere.

Det eksempel våre profeter i de siste dager viser på kjærlighet, tjeneste, tro og offer, vitner om at sann glede i julen kommer av å leve slik Kristus levde. Som president Howard W. Hunter sa: "Den virkelige jul kommer til den som har akseptert Kristus som en dynamisk og livgivende drivkraft. Julens sanne ånd finnes i Mesterens liv og misjon."¹¹ ■

NOTER

1. Se Larry C. Porter, "Remembering Christmas Past", *BYU Studies*, bind 40, nr. 3 (2001): 94-96.
2. Thomas S. Monson, "Christmas Gifts, Christmas Blessings", *New Era*, des. 1986, 7.
3. Se Porter, "Remembering Christmas Past", 104-5.
4. Joseph F. Smith, "Christmas and New Year", *Improvement Era*, jan. 1919, 267.
5. Joseph Smith, i Porter, "Remembering Christmas Past", 53.
6. Joseph Fielding Smith, i Joseph Fielding Smith jr. og John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 255.
7. Se David Lawrence McKay, *My Father, David O. McKay* (1989), 70-71.
8. Den endelige innvielsen av det ferdige St. George Utah tempel ble avholdt fire måneder senere, 6.-8. april 1877.
9. Se *Wilford Woodruff's Journal*, red. Scott G. Kenney, 9 bind. (1983-85), 7:297.
10. Se Albert L. Zobell jr., "It Being Christmas", *Improvement Era*, des. 1949, 826-27.
11. *The Teachings of Howard W. Hunter*, red. Clyde J. Williams (1997), 269.

HELLIGE forvandlinger

San Salvador El Salvador tempel har gjort mer enn å omforme landskapet – dets innflytelse forandrer hjerter, familier og en hel nasjon.

Forvandling av en bakketopp

Den 20. september 2008 møttes ca 600 siste-dagers-hellige på en regnvåt bakketopp i byen San Salvador, El Salvador. De sto på en eiendom som i mange år hadde blitt brukt som plantasje. Under ledelse av presidentskapet for området Sentral-Amerika, ba de sammen og bar vitnesbyrd for hverandre. Noen av dem stakk nye spader i den gamle jorden, i påvente av en endring som snart ville komme til det utvalgte stedet.

Den 21. august 2011 hilste tusenvis av sprudlende siste-dagers-hellige ærbødig på hverandre på den samme bakketoppen. Det var ikke lenger en plantasje – det hadde blitt forvandlet til det helligste stedet i El Salvador. De hellige samlet seg rundt et tempel. De ventet spent på en profet, president Henry B. Eyring i Det første presidentskap, som skulle innvie dette templet til Herren. Et medlem med lang fartstid i Kirken hvisket nesten da han sa at

*Spadestikkere-
remonien for
San Salvador
El Salva-
dor tempel
markerte
begynnelsen
på en hellig
forandring for
området.*

I likhet med landet som ble forvandlet for å bygge San Salvador El Salvador tempel, ble Amado og Evelyn Vigils liv forvandlet av Jesu Kristi evangelium.

stedet følte adskilt fra omgivelsene – “en liten bit av himmelen på jorden”.

Forvandling av en familie

I april 2010 var Evelyn Vigil bekymret for at hennes mann, Amado, var i ferd med å miste sin tro. Han hadde ikke gått i noen kirke på 11 år, etter å ha kommet til den konklusjon at den sanne kirke ikke fantes. Samtidig hadde Evelyn aldri sluttet å tro på Gud, og hun gikk fra den ene kirken til den andre fordi hun lengtet etter å høre hans ord, men aldri ble tilfreds med det hun hørte. Noen morgener våknet hun i tårer. På slike dager tryglet hun om veiledning fra sin himmelske Fader. Hun spurte ham hvorfor hun aldri følte godt med noen av kirkene hun gikk i, selv om hun så inderlig gjerne ville lære om ham. Hun ba også om at hennes familie en dag ville finne fellesskap i en kirke.

Før 23. august 2011 hadde Amado og Evelyn Vigil opplevd en forvandling ikke ulikt den forvandlingen som hadde skjedd på den nevnte bakketoppen i hovedstaden. Kledd i hvitt kom de inn i et beseglingsrom sammen med sin datter Michelle på ni år og sin sønn Christian på tre år. De var den første familien som ble beseget for tid og evighet i San Salvador El Salvador tempel. I likhet med templet de var kommet inn i, var de nylig innviet til Herrens tjeneste, og de var forenet i sin hengivenhet.

Familien Vigils historie

“Vår historie begynte,” forteller Amado, “da vi fant et par eldster – eller de fant oss. Vi dro fra hjemmet til Evelyns foreldre, og vi bar på handleposer. Vi la merke til at eldstene hadde sett oss og krysset gaten på vei mot oss. En av dem spurte vennlig om de kunne hjelpe oss.

“De spurte også om vi ville la dem få besøke oss. Jeg sa ja, mest av nysgjerrighet. Før dette visste jeg ikke stort om

Kirken – bare kommentarer jeg hadde hørt fra andre mennesker.

“Da jeg hadde sagt ja til at eldstene kunne besøke oss hjemme, sa jeg til min hustru: ‘Ikke ha for store forhåpninger til dette. Du må ikke tro at jeg vil bestemme meg for å gå i en kirke. Jeg er bare nysgjerrig på hva de har å si.’

Eldstene begynte å besøke oss. Jeg var beredt til høflig å be dem gå hvis de sa noe som ikke virket riktig for meg. Men de var så snille, og jeg ble imponert over at de aldri sa noe vondt om andre kirkesamfunn. De underviste med stor kjærlighet og flid, og de var tålmodige når jeg stilte mange spørsmål. Vi ble snart glad i dem.”

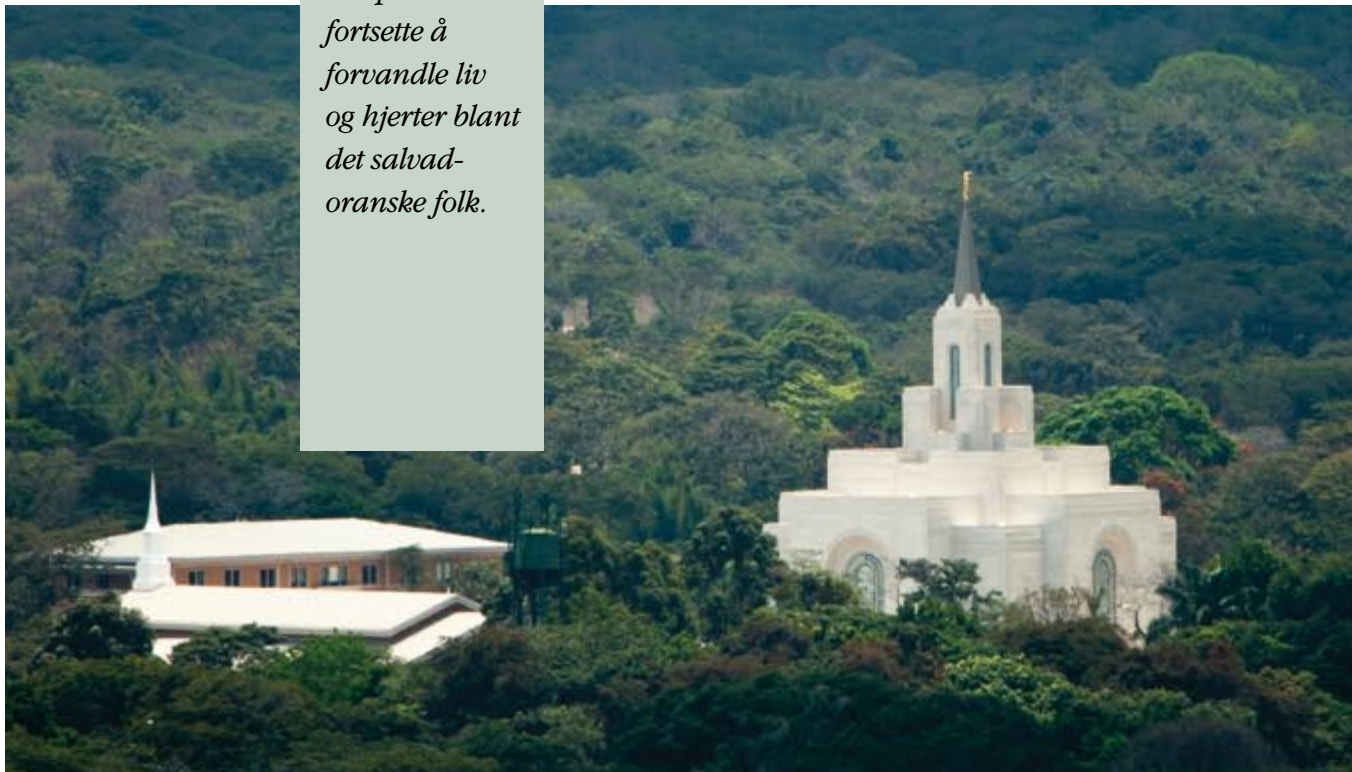
Litt etter litt forberedte Amado og Evelyn seg til å bli døpt og bekreftet som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Evelyns største utfordring var Visdomsordet. Hun syntes det var trist da hun innså at hun ville måtte gi slipp på sin trang til kaffe. Amado trengte ikke å gi slipp på noen dårlige vaner, han trengte bare å lære å ta tak i sannheten. Han trodde det misjonærene underviste om, og han gjenkjente til og med mange læresetninger og fremgangsmåter som han og hans hustru hadde følt manglet i andre kirkesamfunn, for eksempel evige familier, dåp for de døde og Kirkens fellesskap og organisasjon. Men han nølte med å forplikte seg til å bli døpt. Han var redd for å slutte seg til Kirken bare for å oppdage at han hadde tatt feil beslutning.

Disse bekymringene forsvant snart. Evelyn ba om hjelp og overvant sin kaffevane, idet hun sa: “Jeg har ikke tenkt å la dette hindre meg i å motta velsignelser.” Etter ca to måneder med ubeslutsomhet, forpliktet Amado seg til å bli døpt. Ifølge Evelyn sier han nå ofte: “Vi må akseptere læren.”

Endringer og velsignelser

Amado, Evelyn og Michelle ble døpt og bekreftet i begynnelsen av juni 2011. “Fra det øyeblikk vi ble døpt,”

*Templet vil
fortsette å
forvandle liv
og hjerter blant
det salvad-
oranske folk.*

sier Evelyn, “kunne jeg føle at alt begynte å forandre seg. Familien var forenet i Kirken. Vi hadde funnet det gjengitte evangelium. Vi har hatt prøvelser og sykdom siden den gang, men vår himmelske Fader har utøst mange velsignelser over oss.”

Amado sier: “Den første endringen jeg la merke til, var enhet i familien vår. Det er ikke det at vi var dysfunksjonelle før, men vi begynte å bli mer samstemte. Evangeliets læresetninger hjalp oss. Etter hvert som Kirkens ledere lærte oss om familiens hellighet, tenkte vi mer over hvor mye vi verdsatte familien vår.”

Familien Vigils biskop, César Orellana, så også endringer i deres liv. Kort tid etter deres dåp kontaktet Amado biskop Orellana og sa: “Vi ønsker å betale tiende, men vi vet ikke hvordan.”

Biskop Orellana forklarte at tiende var 10 prosent av inntekten deres. Amado ble litt bekymret. På den tiden hadde Evelyn jobb, men ikke han. “Vi har alltid for lite,” forklarte Amado for biskopen, “men vi ønsker å betale tiende.”

Biskop Orellana svarte: “Herren har gitt mange løfter.” Sammen leste de skriftsteder om velsignelsene som kommer av trofast å betale tiende, herunder Herrens ord gjennom profeten Malaki: “Bær hele tienden inn

i forrådshuset ... Prøv meg på denne måten, sier Herren, om jeg ikke vil åpne himmelens luker for dere og øse ut velsignelser over dere i rikelig mål” (Malaki 3:10).

Etter å ha lest disse skriftstedene sammen, så biskop Orellana på den nye konvertitten og sa: “Dersom å betale tiende innebærer at du ikke kan betale for vann eller elektrisitet, betal tiende. Dersom å betale tiende innebærer at du ikke kan betale husleien, betal tiende. Selv om å betale tiende innebærer at du ikke har nok penger til å fø din familie, betal tiende. Herren vil ikke svikte deg.”

Neste søndag kom Amado til biskop Orellana igjen. Denne gangen stilte han ingen spørsmål. Han ga ganske enkelt sin biskop en konvolutt og sa: “Biskop, her er vår tiende.”

Når han forteller om denne opplevelsen, sier biskop Orellana: “Siden den gang har de vært trofaste tiendebetalere.” Familien fikk noen varer fra biskopenes lagerhus da de hadde økonomiske problemer. Men bortsett fra det har Herren velsignet dem med å kunne ta vare på seg selv. Evelyn fikk en forfremmelse, og Amado fant seg en god jobb. Evelyn mistet senere jobben, men de fortsatte å betale tiende og å motta åndelige og timelige velsignelser for sin trofasthet. En gang spurte biskop

Orellana Amado hvordan familien hadde det økonomisk. Amado svarte: “Vi klarer oss bra. Noen ganger har vi ikke mye å spise, men vi har nok. Og fremfor alt stoler vi på Herren.”

Etter å ha betalt tiende en tid, snakket Evelyn og Amado med biskop Orellana om velsignelsene de hadde fått. Med henvisning til Malaki 3:10, sa de: “Vi har prøvd Herren.” Og i tråd med biskop Orellanas løfte sviktet Herren dem aldri.

Et nytt perspektiv

Evelyn og Amado snakker varmt om dagen da deres familie var sammen i beseglingsrommet. De hadde vært bekymret for at siden de skulle motta sin begavelse og gjøre seg klar til beseglingsordinansen samme dag, ville barna deres bli rastløse. De var særlig bekymret for sin energiske tre år gamle sønn, Christian. Men barna kom inn i beseglingsrommet med fredelig ærbødighet, noe som tyder på at de forsto årsaken til at de var der. Og da det var tid for barna til å delta i beseglingsordinansen, gikk Christian, uten instruksjoner eller veiledning, til alteret og knelte ved sine foreldre.

Evelyn husker at hun så familien i speilene. Amado snakker også om å se, ikke bare i templet, men i hverdagen. Han uttrykker takknemlighet for det evige perspektiv som nå styrer livet hans – et perspektiv som Michelle og Christian syntes å fornemme da de var i Herrens hus. Dette perspektivet har blitt enda større siden den gang, særlig etter at familien Vigil har ønsket en ny datter inn i familien – Andrea, som ble født i pakten i august.

Et lys på en bakketopp

Familien Vigil vil for alltid være forandret på grunn av Jesu Kristi sonoffer og hans tempels innflytelse i deres

Familien Vigil var den første som ble beseglet i San Salvador El Salvador tempel, som ble innviet i august 2011.

land. Fordi en plantasje har blitt forvandlet til hellig grunn, har deres eget hjem blitt mer hellig.

På mange måter representerer de en hel nasjons muligheter. El Salvador er hjem til millioner av gode, ærlige mennesker som daglig blir bombardert av verdens støy og forlokkelser. De salvadoranske hellige elsker sitt hjemland, og de finner fornyet håp når de ser Herrens tempel der. De finner trygghet i følgende ord fra templets innvielsesbønn som ble holdt av president Eyring:

“Vi ber om at dine velsignelser må hvile over denne nasjon, El Salvador. Rør ved hjertet til dem som styrer, så folk kan bli velsignet med frihet og muligheter. Måtte fred råde i landet.

Gi ditt verk fremgang i dette landet. Måtte evangeliets budskap gjøre inntrykk på mennesker over hele landet. Måtte de komme ned i dåpens vann og forbli trofaste og sanne mot deg...

... Med takknemlig hjerte innvier og helliger vi denne hellige bygning og dens omgivelser til å gjennomføre din vilje og oppfylle ditt evige verk. Vi ber om at dets innflytelse må kunne føles over hele landet som et lys på en høyde.”¹

Mye av denne innflytelsen vil sikkert komme gjennom tjeneste og eksempler fra mennesker som familien Vigil. Mens han kjemper mot tårene og sletter med å snakke gjennom sine følelser, snakker Amado Vigil nå kjærlig om misjonærene som gjorde det mulig for ham og hans familie å komme til Kristus og motta templets velsignelser. “Vi håper at våre barn vil reise på misjon,” sier han, “så de kan velsigne andre familier, akkurat som disse unge mennene velsignet vår.” ■

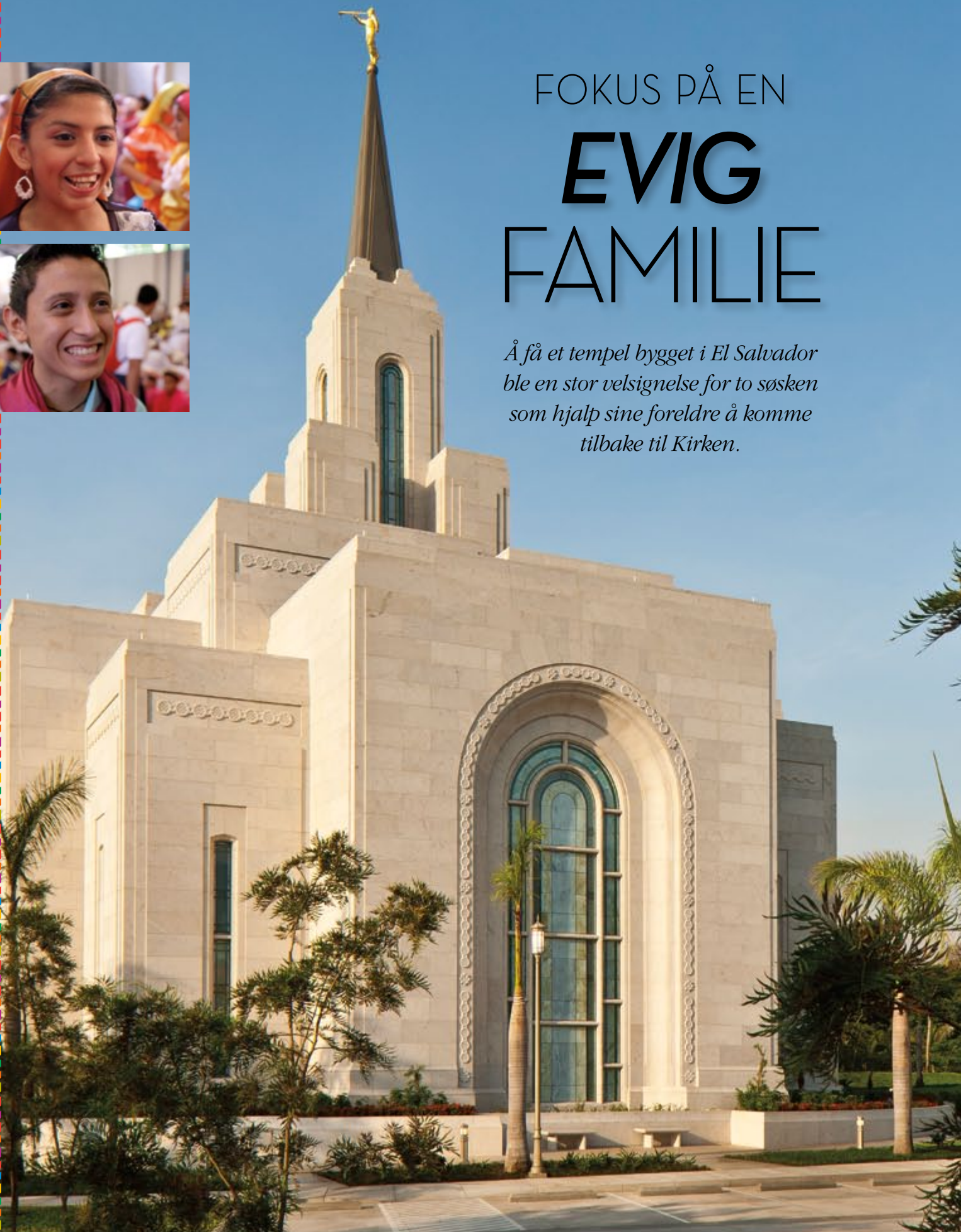
NOTE

1. “May Peace Reign in the Land’ – Dedicatory Prayer for El Salvador Temple”, *Church News*, 27. aug. 2011, ldschurchnews.com.

FOKUS PÅ EN **EVIG** FAMILIE

Å få et tempel bygget i El Salvador ble en stor velsignelse for to søsken som hjalp sine foreldre å komme tilbake til Kirken.

Av Mindy Raye Friedman

Kirkens tidsskrifter

Kevin og Jacqueline S., en bror og søster i El Salvador, er bestevenner og holder sammen i tykt og tynt. De har stor kjærlighet til evangeliet og sin familie. De ønsker at familien skal være sammen for evig.

Da Kevin og Jacqueline var yngre, pleide folk i kirken å spørre deres far: "Når skal dere bli beseglet i templet?" Og han svarte: "Når det er et tempel i El Salvador."

De ba for sine foreldre

Da San Salvador El Salvador tempel ble bekjentgjort i 2007, hadde imidlertid Kevin og Jacquelines foreldre sluttet å gå i kirken. Men Kevin, nå 18, og Jacqueline, 15, fortsatte å gå i kirken og ba om at foreldrene en dag ville komme tilbake.

"Jeg sluttet aldri å be vår himmelske Fader om at de måtte bli aktive igjen," sier Jacqueline. "Jeg vet at vår himmelske Fader ønsker det beste for oss, og han vil at vi skal være en evig familie."

De forsøkte også å være gode eksempler for sine foreldre. "Jeg mistet aldri håpet," sier Kevin. "Jeg leste alltid i Skriftene og ba, og mor og far så meg studere og gå ut for å gjøre mine hjemmelærerbesøk og delta på Kirkens aktiviteter. Mens jeg jobbet med å holde budene og utvikle meg, så mor og far mitt eksempel."

De følte templets ånd

Kevin og Jacquelines bønner for sine foreldre begynte å bli besvart da templet nærmet seg fullførelse. "Da våre ledere bekjentgjorde innvielsen og kulturfeiringen, inviterte vi mor og far," sier Kevin. "Vi fortalte dem om det privilegium vi som ungdommer ville få ved å få delta, og dette motiverte dem mye og hjalp dem å utvikle seg åndelig."

I tillegg til å delta i kulturfeiringen, fikk familien også anledning til å delta på åpent hus i templet.

"Selv om mor og far ikke hadde gått i kirken, så de fremdeles på Kirken og evangeliet som noe hellig," sier Kevin. "Da vi kom inn i templet, begynte far å forklare

for mine søstre og meg at når vi går i templet, går vi i hvitt, og at det er der vi utfører hellige ordinanser."

Kevin ble forbauset over at hans to år gamle søster, som vanligvis har en masse energi, var stille mens de var inne i templet, og han merket at hans mor hadde tårer i øynene da hun betraktet de forskjellige rommene og maleriene. Da familien kom inn i et beseglingsrom, forklarte en frivillig guide for dem at det er her familier blir beseglet for evig.

"Vår lillesøster begynte så å røre ved hver av oss og si: 'Min mamma, min pappa, min Kevin, min Jacqueline,'" sier Jacqueline. "Det var som om vår himmelske Fader talte gjennom henne for å fortelle oss at vi alle er hennes."

"Så klemte hun oss og begynte å kysse oss og peke på speilene," sier Kevin. "Vi så på oss selv sammen i speilene, og det var fantastisk. Da vi forlot beseglingsrommet den dagen, satte vi oss som mål å komme tilbake dit."

De kunne igjen se ting i riktig perspektiv

Etter å ha deltatt i åpent hus i templet, begynte familien å gjøre noen endringer.

FOTO © IRI

DET VIKTIGSTE MÅLET

“Hvis dere ennå ikke har vært i templet, eller hvis dere *har* vært der, men for øyeblikket ikke er kvalifisert til en anbefaling, finnes intet viktigere mål for dere å arbeide mot enn å bli verdige til å komme inn i templet... De viktigste og største velsignelsene ved medlemskap i Kirken, er de velsignelser vi mottar i Guds templer.”

President Thomas S. Monson, “Det hellige tempel – et fyrtårn for verden”, *Liahona*, mai 2011, 93.

“Siden vi var i templet, har familien begynt å se ting i riktig perspektiv igjen,” sier Kevin. “Siden den gang har vi hatt familiens hjemmeaften, og mor og far kjører oss til kirken og sitter sammen med oss på første rad i kirkesalen.”

I august 2011 følte Kevin og Jacqueline seg velsignet ved å få sitte sammen med sine foreldre i stavssenteret da de så sendingen fra tempelinnvielsen.

“Da templet ble kunngjort i 2007, var mor og far mindre aktive, og jeg trodde aldri jeg skulle få anledning til å være sammen med

dem under innvielsen,” sier Kevin. “Da de satt sammen med meg, kunne jeg virkelig føle at vår himmelske Fader hadde besvart mine bønner. Å være der sammen med familien min var en av de største velsignelsene jeg har hatt i mitt liv.”

“Denne erfaringen med templet har styrket meg,” sier Jacqueline. “Det som har styrket meg mer enn noe, er å se at templet forandrer liv, fordi det hjalp mor og far å bli aktive i Kirken igjen. Nå har vi satt oss som mål at vi skal bli beseglet i templet. Jeg vet at vår himmelske Fader ønsker det beste for oss.” ■

I ET KJÆRLIG HJEM

Kevin og Jacqueline står hverandre svært nær som bror og søster, og de har lært at båndet mellom søsken kan være en svært givende del av livet. Hør hvordan de støtter hverandre.

Jacqueline sier: “Min bror hjelper meg alltid med mine plikter hjemme og på skolen.

Jeg har alltid hans støtte, og jeg vet uten tvil at han elsker meg og vil støtte meg når som helst. Når jeg er lei meg eller selvkritisk, er han alltid der for å oppmuntre meg.”

Kevin sier: “Når jeg føler meg motløs, støtter min søster meg og oppmuntrer meg. Hun forteller meg positive ting om meg selv,

og det får meg til å føle meg mye bedre. Jeg har lært mye av hennes eksempel. Når jeg begynner å gi opp min tro, sier hun at jeg ikke må tvile og at ting kommer til å ordne seg bedre enn jeg håpet.”

Disse to ungdommene sier de liker forholdet sitt og det faktum at de ikke krangler slik mange andre søsken gjør. “Man kan si at vi er rare, men jeg takker min himmelske Fader for dette forholdet til min søster,” sier Kevin.

FØL HANS KJÆRLIGHET GJENNOM TJENESTE

Av Mishelle Wasden

Det var to uker til jul, og årstidens vante stress var over meg. Jeg hadde presanger å kjøpe, et tre å pynte og gaver å levere.

I flere måneder hadde jeg følt meg overveldet av de daglige oppgavene som en mor til fem små barn står overfor. Jeg hadde til og med følt meg mekanisk i min deltagelse i kirken der jeg kjempet med mine små på benken. Jeg lengtet etter å føle Ånden sterkere og få flere åndelige opplevelser i mitt liv.

Omtrent på denne tiden kjøpte min søster en ny bolig i en nabostat og prøvde å komme i orden før jul. Det ville være mye arbeid for enhver familie, men for hennes ville det være enda vanskeligere. Min søster var gravid i åttende måned, mor til to små barn og pleier for sin multihandikappede ektemann.

Jeg visste hvor vanskelig hun hadde det, og ringte henne for å spørre hvordan det gikk. Hun var optimistisk angående flyttingen og håpet at medlemmene i hennes nye menighet ville hjelpe til. Etter samtalen vår la jeg på, idet jeg ønsket henne lykke til og lurte på hvordan

jeg kunne hjelpe 650 km unna.

Den kvelden ble jeg ikke kvitt tanken om at jeg måtte være der for å hjelpe. Men da jeg sjekket kalenderen, slo jeg tanken fra meg og gikk til sengs.

Morgenen etter våknet jeg med den samme tilskyndelsen. Følelsen var så sterk denne gangen at jeg ikke kunne benekte den. Jeg ringte mannen min og sa: "Jeg må dra og hjelpe min søster." Uten å nøle svarte han: "Jeg har tenkt det samme."

Jeg ringte min søster, fortalte henne om mine planer og bestilte flybilletter til samme ettermiddag. Jeg pakket raskt kofferten, kysset mine barn farvel og dro til flyplassen.

I løpet av de neste tre dagene pakket jeg ut kasser, organiserte rom og hjalp til med å pynte et juletre. Etter at de fleste kassene var pakket ut, satt jeg sammen med min søster og hennes familie og beundret det vakre treet deres. Min fem år gamle niese, som var glad for at hennes familie var klar til jul, utbrøt: "Dette kommer til å bli en god jul!"

Da jeg fløy hjem, visste jeg at jeg ved å gi noe av meg selv til denne

EVIG VIKTIG TJENESTE

"Kanskje de mest kjente og viktigste eksemplene på uselvisk tjeneste og offer utføres i våre familier. Mødre vier seg til å føde og oppdra sine barn. Ektemenn gir av seg selv for å forsørge sin hustru og sine barn. De ofre som er involvert i den evig betydningsfulle tjeneste for våre familier, er for mange til å nevne og for kjente til at de behøver å nevnes."

Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum, "Offer", Liahona, mai 2012, 22.

gode familien hadde jeg fått føle Ånden, slik som jeg hadde lengtet etter å føle den. Følelsen kom fordi jeg hadde tjent andre.

Det er lett å snakke om å yte tjeneste i julen, så lenge denne tjenesten passer inn i vår timeplan og ikke koster oss for mye eller bringer oss ut av vår trivselssone. Men for virkelig å føle julens sanne ånd, må vi glemme oss selv. Å gjøre det hjelper oss å forstå den kjærlighet vår Frelser har til hver enkelt av oss. ■

Av biskop Gary E. Stevenson

Presiderende biskop

Sikkerhet og fred som følge av å holde budene

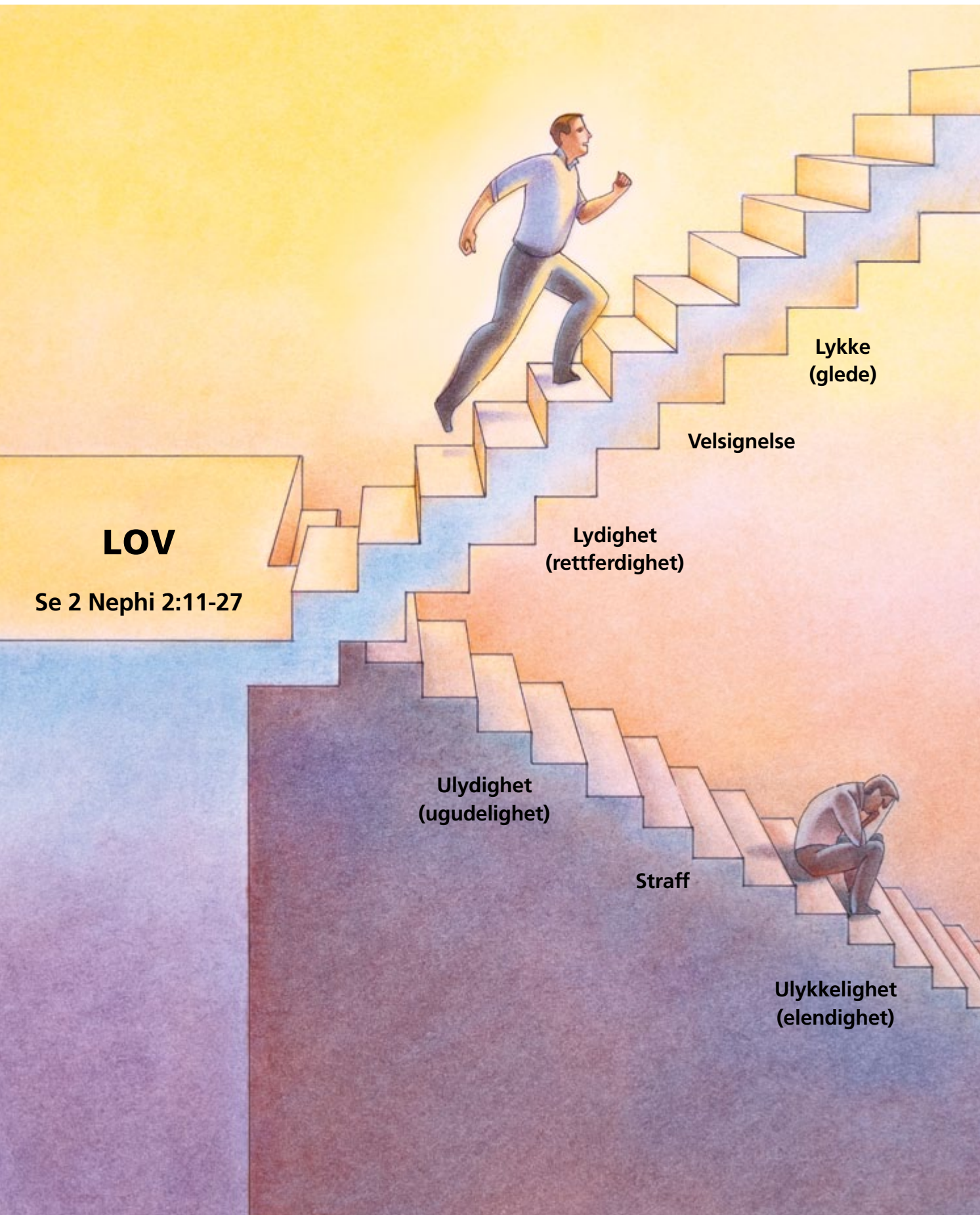
Mønstrene og sannhetene som finnes i Mormons bok, er tydelige og lærerike, klare og meget verdifulle. Når vi begynner med rettferdighet og lydighet, vil vi ende med velsignelser og glede.

I vår digitale informasjonsalder virker det som om det ikke kan gå 24 timer med nyheter uten at kapitlene i en velkjent historie utspiller seg om og om igjen. Rollefigurene i den velbrukte historien har vanligvis fortjent kjendisstatus og prominens ved hjelp av ekstraordinære talenter som skuespillere, idrettsutøvere, politikere eller næringslivsledere. Mange år med øvelse eller hengiven tjeneste og offer – veien til toppen av deres suksess i et bestemt fag eller yrke – blir knust til fillebiter av en skandale.

Den siste scenen er ofte det dystre bildet av rollefigurene som kommer med en tårevåt bønn til en dommer, aksjonærer eller velgere, eller til familie, venner, eller beundrere om tilgivelse for sine villfarne handlinger. Utfallet kaster som regel et bredt nett av utilsiktede konsekvenser – inkludert hjertesorg, skam og elendighet – over dem selv, deres kjære og deres kolleger.

De enkle men dype ord fra oldtidens profet i Mormons bok, Alma, som en formaning til sin sønn, virker like relevante i det 21. århundre som de var for mer enn 2000 år siden: "Ugudelighet har aldri vært lykke" (Alma 41:10).

I nesten alle skandaler i dag ville kunnskap om, og lydighet mot budene som finnes i det gjengitte evangelium, vært nok til å avverge personlig og yrkesmessig katastrofe.

LOV

Se 2 Nephi 2:11-27

Lykke
(glede)

Velsignelse

Lydighet
(rettferdighet)

Ulydighet
(ugudelighet)

Straff

Ulykkelighet
(elendighet)

En formel for lykke

En formel nedfelt i Jesu Kristi evangelium viser veien til lykke. Det er en klar og meget verdifull sannhet som finnes i hele Mormons bok. Den er beskrevet spesielt godt i profeten Lehis læresetninger til sine sønner da han nærmet seg slutten av sitt liv. Til sin sønn Jakob sa han: "For det må nødvendigvis være en motsetning i alle ting" (2 Nephi 2:11). Noen vers senere la han til: "Mennesket er til for å kunne ha glede" (2 Nephi 2:25).

Lehis læresetninger i denne prekenen til Jakob kan ganske enkelt oppsummeres slik: Lydighet og rettferdighet fører til velsignelser, som fører til glede. I motsatt fall fører ulydighet og ondskap til straff, som fører til sorg. Frelseren er alle menneskers store Mellommann og garantist for veien til lykke og evig liv. Djevelen er den jammerlige alle løgners far og garantist for veien til fangenskap og død.

Åpenbart forstår djevelen at vi ikke bevisst ville velge fangenskap og død, men fordi han vil være ulykkelig til evig tid, ønsker han også at alle mennesker skal være ulykkelige (se 2 Nephi 2:27). Han gjør dette ved å forvrengte konsekvensene av synd og ulydighet. Det er én av grunnene til at han kalles løgnens far.

President Spencer W. Kimball (1895-1985) sa: "Dere kjenner alle til ... Satan, løgnens far. Dere vet hvordan han vender sannheten til løgn. Han pynter på det onde for å få det til å virke vakkert, behagelig, lett og til og med godt."¹

Satan vil ha oss til å tro at formelen for lykke begynner med ugudelighet og synd. Vi blir minnet om at hans fristelser er innhyllet så smart at han noen ganger kan virke "nesten [som] en lysets engel" (2 Nephi 9:9). Herren beskrev Satans fall og mål:

"Derfor, fordi Satan gjorde opprør mot meg og søkte å ødelegge menneskets handlefrihet som jeg, Gud Herren, hadde gitt det, og også ville at jeg skulle gi ham min egen makt, bød jeg at han ved min Enbårnes makt skulle kastes ned.

Og han ble Satan, ja, djevelen, all løgnens far, for å bedra og forblinde menneskene, og for å føre dem fanget etter sin vilje" (Moses 4:3-4).

Veien til lykke begynner med rettferdighet gjennom lydighet mot budene. Budene har gitt oss guddommelige spilleregler for å lede oss bort fra mange av jordelivets ulykker. Herren erklærte dette i gjenopprettelsens barn-dom: "Derfor kalte jeg, Herren, som kjenner til den ulykke som skal komme over jordens innbyggere, på min tjener, Joseph Smith jr., og talte til ham fra himmelen *og ga ham bud*" (L&p 1:17; uthevelse tilføyd).

Hold budene

Enkelte synes det er fornuftsstridig at budene er i starten av veien til lykke snarere enn noe man tar med seg på veien. Følgende historie fra min tjeneste som misjons-president i Nagoya i Japan for noen år siden illustrerer dette.

Min hustru Lesa og jeg ble kjent med en ung kvinne kort tid etter at hun kom til kirken for å delta i et engelsk-kurs som misjonærene holdt. Hun var utadventt, livlig og hadde orden på livet, hvilket omfattet en god jobb, et langvarig forhold til en kjæreste og til sin familie. Hennes omgang med misjonærer og medlemmer gjennom engelskkurset vekket hennes interesse for Kirken, og hun begynte å motta misjonærleksjonene. Hennes vitnesbyrd om det gjengitte evangeliums sannhet syntes å blomstre hver gang hun møtte misjonærene. Når hun leste i Mormons bok og grunnet og ba angående den og de tingene hun hørte, visste hun at de var sanne.

Da misjonærene begynte å lære henne budene, visste hun at hun måtte adlyde. Hun slo opp med kjæresten og sluttet i jobben, som krevde at hun jobbet på søndager. Hun begynte å etterleve Visdomsordet og aksepterte tiendeloven. Hennes tro var så sterk at hun begynte å holde budene nesten i samme øyeblikk som hun lærte dem.

Da hun fortalte familien om sin interesse for Kirken og

sitt studium av det gjengitte evangelium, sa foreldrene hennes at dette ville gå på bekostning av deres forhold. Innen et par uker etter at hun aksepterte budene, sto hun igjen uten jobb, leilighet eller støtte fra familien. Det var tydelig at konsekvensene av hennes lydighet påvirket hennes liv på en tilsynelatende ødeleggende måte.

Jeg var dypt bekymret over hennes situasjon. Sent en kveld på slutten av en hektisk dag forlot Lesa og jeg misjonshjemmet for å gå en tur og få en rolig stund sammen. Vi ble overrasket da vi kom til et travelt kryss samtidig som denne livlige unge undersøgeren nærmet seg på sykkelen sin. Hun møtte oss med et varmt smil og en klem. Vi var overrasket over at hun var ute så sent, og vi spurte hva hun gjorde.

“Jeg er på vei til min nye jobb som nattevakt ved drive-in-luken på et gatekjøkken,” utbrøt hun frydefullt.

Denne jobben innebar en betydelig nedgang i lønn, ansvar og arbeidstid i forhold til hennes tidligere jobb. Til tross for betydelige prøvelser og tilbakeslag i hennes timelige anliggender, strålte hun av lykke. Hun fortalte oss at dåpsdatoen hennes var fastsatt. På vei tilbake til misjonshjemmet undret Lesa og jeg oss over hvordan hennes tro og lydighet mot de nyoppdagede budene hadde ført henne inn på veien til sann glede.

Noen få uker senere ble hun døpt. Etter en tid ble hun forsonet med familien og fant seg bedre arbeid. Noen år etter at hun ble døpt, ble hun beseglet i Tokyo Japan tempel til en hjemvendt misjonær hun hadde møtt på en aktivitet for unge enslige voksne. De er nå en

evig familie, og de ble nylig velsignet med en vakker gutt. En kort, men vakker salme beskriver det som skjedde i hennes liv som følge av å holde budene:

*Hold alle budene, hold alle budene.
Da vil vi få trygghet, da vil vi få fred.
Vi får velsignelser, vi får velsignelser.
Lytt til profeten: Hold alle budene.
Da vil vi føle trygghet og fred.²*

Mønstrene og sannhetene som finnes i Mormons bok, er tydelige og lærerike, klare og meget verdifulle. Når vi begynner med rettferdighet og lydighet, vil vi ende med velsignelser og glede. ■

NOTER

1. Spencer W. Kimball, “The Blessings and Responsibilities of Womanhood”, *Ensign*, mars 1976, 70.
2. “Hold alle budene”, *Barnas sangbok*, 68.

Vi ble overrasket da vi kom til et travelt kryss samtidig som denne livlige unge undersøgeren nærmet seg på sykkelen sin. Vi undret oss over hvordan hennes tro og lydighet mot de nyoppdagede budene hadde ført henne inn på veien til sann glede.

HVORDAN KAN VI FØ SÅ MANGE?

Som Hjelpeforeningens president var jeg overveldet av de behov og utfordringer enkelte familier i vår lille gren sto overfor. Det hadde vært vanskelige tider, og mange medlemmer hadde mistet jobben.

Utenfor Kirken kunne man se motløshet, tristhet og håpløshet i øynene til mange som hadde problemer med å forsørge sine familier. Til og med barn og unge utstrålte usikkerhet og uro.

Grenens ledere følte behov for å bringe litt håp og kjærlighet til de mest trengende – noe som kunne hjelpe mennesker i vårt samfunn å føle at en kjærlig himmelsk Fader

visste om deres prøvelser og våket over dem.

Ettersom julen nærmet seg, foreslo vi å invitere de fattigste barna i vårt lokalsamfunn til en middag. Grenens medlemmer skulle samle inn penger, kjøpe mat fra en hurtigmat-kjede og klargjøre møtehuset for å ta imot våre gjester. Alle engasjerte seg, inkludert Primær-barn, unge kvinner og unge menn.

Vi avtalte at hurtigmat-kjeden skulle levere maten, og vi kontaktet sosialarbeidere for å finne familier med størst behov. Arbeiderne ga oss en liste med ca 100 barn, noe som var mer enn vi hadde forventet. Vi mistet

ikke motet, men det virket umulig å skaffe nok penger til å kjøpe mat til så mange barn.

Da dagen for middagen vår kom, tok grenspresidenten, ledsaget av flere diakoner, pengene vi hadde samlet inn og dro til restauranten, usikre på hvordan vi skulle fø så mange barn med våre begrensede midler. De ba før de gikk, og tenkte at vi kanskje bare skulle invitere de minste barna, dele måltidene i to eller avblåse aktiviteten.

Da de kom til restauranten, la grenspresidenten pengene på disken. Det var da deres bønner ble besvart.

Restaurant-bestyreren så på dem, og med et smil sa han at restauranten gjerne ville bidra med så mange måltider som nødvendig – kostnadsfritt! Jeg kan ikke uttrykke gleden vi alle følte da vi fikk høre om denne gode gjerningen, som gjorde oss i stand til å gi litt glede – og rikelig med mat – til en stor gruppe trengende barn.

Takket være restaurantens gavmildhet kunne vi bruke pengene vi hadde samlet inn, til å kjøpe mat og lage matkurver til de mest trengende familiene.

Av denne erfaringen lærte vi at ingen innsats er forgyeves når vi gir våre talenter og gode ønsker til tjeneste for våre medmennesker. Våre vitnesbyrd ble styrket om at Herren åpner dører når vi har gjort alt vi kan. ■

Marta Fernández-Rebollos, Spania

Da grenspresidenten la pengene på disken, ble deres bønner besvart.

JEG HÅPER NOEN VIL ELSKE HENNE

Da min sønn var tre år gammel og min datter var fire, var de med i en førskolegruppe i nabolaget. Den vinteren besluttet de av oss som hadde ansvar for gruppen, å gjennomføre et juleprosjekt som innbefattet at hvert barn skulle gi en leke til en trengende familie.

Vi holdt mange leksjoner i de foregående ukene om at takknemlighet og at det å dele med andre gjør oss lykkelige. Jeg ba barna mine begynne å tenke på hvilke leker de ønsket å gi bort, ettersom jeg ønsket at de skulle få opplevelsen av å velge hva de skulle gi. Familiens økonomi var begrenset, og jeg var nysgjerrig på hvilke av deres få leker de ville være villige til å gi avkall på.

En lørdag morgen fortalte jeg barna at det var på tide å velge deres bidrag. Jeg hjalp Hunter å pakke inn lastebilen han hadde valgt, og så gikk jeg for å se hvordan det gikk med Mikelle. Det jeg så fra døråpningen til rommet hennes, ga meg tårer i øynene.

Mikelle holdt sin favorittdukke, Mella, kledd i sine beste dukkeklær, og hun sang for henne. Så la hun et lite teppe i bunnen av en gavepose. Hun smilte til dukken, klemte og kysset henne og la henne kjærlig ned i posen. Da hun fikk øye på meg, sa hun: "Mella er klar, mamma. Jeg håper noen vil elske henne."

En lørdag morgen fortalte jeg barna at det var på tide å velge deres bidrag. Det jeg så fra døråpningen til Mikelles rom, ga meg tårer i øynene.

Jeg visste hva min datter følte for denne dukken, og jeg ble sjokkert over at hun ga henne bort. Jeg hadde nesten lyst til å fortelle Mikelle at hun ikke behøvde å gi bort favorittdukken sin, men jeg bet det i meg.

"Hun forstår det å gi," tenkte jeg. "Hun gir bort det beste hun har."

Plutselig gikk det opp for meg at en del av meg var villig til å gi og dele, men ikke hvis det kostet meg altfor mye. Jeg hadde lagt begrensninger på min nestekjærlighet, og jeg visste at jeg måtte forandre meg.

Jeg tenkte på at vår himmelske Fader ga avkall på sin eneste fullkomne Sønn og lot ham lide og dø for meg. Jeg så for meg en kjærlig

Fader i himmelen kysse sin elskede Sønn og sende ham til jorden som spedbarn, idet han håpet at vi ville elske og følge ham.

Frelseren selv holdt ingenting tilbake og ga alt han hadde å gi.

Jeg lurte på om Mikelle ville ombestemme seg før juleprogrammet, da lekene skulle gis bort, men det gjorde hun ikke. Jeg lurte på om hun senere ville angre på sitt valg og være lei seg, men det var hun ikke.

Etter å ha sett min datters Kristuslignende eksempel besluttet jeg at om jeg har mye eller lite å gi, vil jeg alltid med glede gi mitt beste når jeg har en mulighet til å dele. ■

Brittney Pyne, Utah, USA

DERE SANG FRA HJERTET

I desember 2000 gjorde stavskoret vårt seg klar til å arrangere en korfestival. Flere kjente kor i byen Posadas i Argentina hadde bekreftet at de ville delta, og fremmøtet ville bli stort. Gjennom vår sang håpet vi å bære vitnesbyrd om Frelserens fødsel.

Som kordirigent var jeg litt engstelig. Det hjalp ikke akkurat på angsten min at jeg var åtte måneder på vei med tvillinger. Jeg hadde smerter under vår siste øvelse en uke før konserten, og måtte dirigere sittende.

Da øvelsen var over, kunne jeg ikke lenger stå. Min mann, Carlos, og min far ga meg en velsignelse. Carlos kjørte meg til sykehuset, der legene konstaterte at babyene ville bli født den dagen. Jeg var redd, men Carlos ba meg stole på Herren.

Snart fylte skriket fra en nyfødt baby rommet. Mitt hjerte hoppet av glede da jeg hørte lyden, men så kom legen nærmere og sa: "Det er Kira som gråter, men Abril klarte seg ikke."

Jeg har ikke ord for å beskrive de følelsene som feide over meg. Snart ble jeg flyttet til et annet rom, hvor mannen min ventet på meg. Vi omfavnet hverandre og gråt.

"Dafne, vi kjenner ikke Herrens hensikt med å ta Abril til seg," sa Carlos. "Men vi må være sterke, godta hans vilje og gå videre i tro."

En stund senere holdt Carlos Kiras lille kropp og velsignet henne med

at hun skulle få leve. Det gjorde hun, men på grunn av komplikasjoner ble hun værende på sykehuset de neste 10 dagene.

Jeg ble utskrevet uken etter. På grunn av hyppige turer til sykehuset for å se og amme Kira, ofret jeg ikke koret en tanke. Kvelden før festivalen spurte min far meg om jeg hadde bestemt meg for om jeg skulle dirigere. "Be om det, Dafne," sa han, "så vil den avgjørelsen du tar være den rette."

Da stemmene smeltet sammen med instrumentene, ble jeg overveldet av følelsen av å være på et vakkert sted.

Jeg tenkte på Kira, som fortsatt lå på sykehuset. Jeg tenkte på kormedlemmene, som hadde jobbet hardt for å forberede seg til konserten. Jeg tenkte på Frelseren og hans fødsel, liv og offer. Jeg visste hva jeg måtte gjøre.

De tilkjennegivelser av kjærlighet vår familie fikk av kormedlemmene kvelden etter, rørte oss dypt, og den harmoni som rådet blant dem, ga meg et inderlig ønske om å berøre dem som deltok.

Ettersom vi arrangerte festivalen, sang vårt stavskor sist. Da pianoet og fiolinen spilte innledningen til "Den første sang", strømmet tårene nedover kinnene mine. Så, da stemmene smeltet sammen med instrumentene, ble jeg overveldet av en følelse av at jeg var på et vakkert sted.

Da vi var ferdige, snudde jeg meg og så at de fleste tilhørerne hadde tårer i øynene. Folk som kanskje aldri hadde hørt evangeliets budskap om fred og kjærlighet, hadde følt det skønne og underfulle ved Guds Sønnns fødsel.

Etterpå sa dirigenten for et av de andre korene til oss: "Vi hadde god teknikk, men dere sang fra hjertet."

På julaften takket min mann og jeg Gud for at han sendte Kira hjem til oss og for at han sendte sin Sønn til jorden. På grunn av Sønnens forsoning og at vi er beseglet i templet vet vi at Abril en dag vil bli vår igjen. ■

Dafne Analia Romero de Tau,
Misiones, Argentina

POPCORN, PIONERER OG FRED

Mor la murstein i ovnen og pakket dem deretter i tepper så føttene våre kunne holde seg varme når vi kjørte i bilen vår uten varmeapparat. Det var 1935, og vi foretok den 96 km lange kjøreturen fra Salt Lake City til Payson i Utah for å besøke mine besteforeldre i begynnelsen av desember. Snøen falt lett rundt oss og virvlet i noe som lignet små tornadoer på veien foran oss. Min storebror Fred og jeg satt innpakket i tykke jakker og kløende ullsokker og skjerf. Kjøreturen virket endeløs for meg som syvåring.

Vi foretok denne reisen i desember hvert år. Julen begynte ikke for alvor før vi var i bestemor og bestefar Tanners lune kjøkken og laget popcornkuler. Bestefar tente i peisen, og bestemor fylte opp en trådkurv med popcorn og ristet den kraftig over flammene til den fyltes med oppblåste, hvite maiskorn. Så helte bestemor varmt honningsmør over popcornet i en stor støpejernkjele og blandet i peanøtter. Når blandingen var blitt avkjølt, formet vi med våre smørdekkede hender festlige kuler til å dele med familie og venner.

Denne julen skulle imidlertid bli annerledes. Fred og jeg pleide som regel å sitte i baksetet, men dette året satt vi kilt mellom mor og far på sofasetet foran. En

liten hvit kiste med liket av min ett år gamle bror, Gerold, dekket baksetet. Et tilfelle av meslinger hadde gått over til lungebetennelse og tatt hans unge liv. Tidligere hadde vi vært i likhuset for å hente den lille trekisten.

På den to timer lange bilturen ledet pappa oss i sang av julesanger. Mor og far sang tostemt, og den vakre musikken trøstet oss i sorgen over tapet av babyen vår.

Da vi kom til bestefars hus, ventet den som regel joviale gruppen familie og slektninger tynget av alvor. Kisten ble løftet fra baksetet og bragt inn i bestemors plettfriske stue. Mine besteforeldres biskop uttalte noen vennlige ord, og så var vi tilbake i bilen for å kjøre til kirkegården, hvor vi alle gråt da denne dyrebare lille gutten ble lagt i den frosne jorden.

Julen kom. Peisen ble tent, popcornet ble poppet, og de festlige

popcornkulene ble levert på bestefars hest og slede. Det var sorg den dagen, men også en gjennomtrende fred mens jeg lyttet til mine trofaste besteforeldre lese historien om Kristi fødsel.

Mine besteforeldre hadde blitt født av pionerforeldre som hadde lagt mange barn i jorden. Mens vår familie sørget over tapet, vendte vi oss til det samme som våre forfedre hadde vendt seg til – nemlig Guds Sønn og hans ord. Jeg husket juleevangeliet med en annen innstilling det året, for det var på grunn av barnet som ble født i en krybbe, at barnet vi hadde lagt i jorden skulle oppstå igjen og bli vårt.

Mange tiår har gått siden da, men hver jul heller jeg fortsatt honningsmør over popcorn, blander i peanøtter, former blandingen til kuler og mimrer. ■

Shirlee Hurst Shields, Utah, USA

På den to timer lange bilturen ledet pappa oss i sang av julesanger. Mor og far sang tostemt, og den vakre musikken trøstet oss i sorgen.

Av eldste
Jeffrey R. Holland

i De tolv apostlers
quorum

Julen I DEG

*Bevar din tro.
Se etter det gode
i situasjonen.
Gjør noe hyggelig
for noen. Søk
Kristus blottet
for innpakning
og glitter.*

Jeg antar at alle husker sin første jul hjemmefra. Grunnen til å være borte kan ha vært misjon eller militærtjeneste, studier eller arbeid. Uansett årsak er den første julen hjemmefra et gripende minne for oss alle. Til dem som har vært borte fra hjemmet i julen, eller som kanskje er borte fra hjemmet i år, dedikerer jeg mitt eget minne om det samme.

ILLUSTRASJON: PAUL MANN

I mitt tilfelle var det min tjeneste som misjonær. I 19 år hadde jeg fått nyte julen omgitt av familie og venner. Jeg antar at jeg i min ungdommelige selvpoptatthet aldri hadde vurdert å tilbringe den på noen annen måte.

Så, da juletiden nærmet seg i 1960, befant jeg meg en halv verden unna alt dette. Jeg hadde vært i England i mindre enn tre måneder da jeg den første desember ble innkalt til misjonskontoret for å møte eldste Eldon Smith, nylig ankommet fra Champion i Alberta i Canada – min første juniorledsager. Vi ble sendt for å innlede misjonsarbeid i den konservative byen Guildford i fylket Surrey, et område som aldri hadde hatt siste-dagers-hellige misjonærer, og så vidt vi visste var bare ett medlem skjult et eller annet sted innenfor dets grenser. Vi var unge, uerfarne og litt overveldet, men vi var ikke engstelige.

Vi registrerte oss hos politiet, ordnet med innkvartering, og etter som vi i første omgang ikke klarte å finne vårt enslige medlem av Kirken, kastet vi oss ut i det eneste vi kunne gjøre – banke på dører. Vi banket på dører om morgenen, vi banket på dører midt på dagen, vi banket på dører på ettermiddagen og vi banket på dører om kvelden. Vi syklet gjennom disse gatene i det som må ha vært den mest regnfulle

britiske desember noensinne – eller slik virket det i det minste for oss. Vi var våte om morgenen, vi var våte midt på dagen, vi var våte på ettermiddagen og vi var våte om kvelden, men vi fortsatte å banke på dører. Og nesten ingen av dem slapp oss inn.

Slik fortsatte det helt til julaften, da folk var enda mindre tilbøyelig til å høre på et par misjonærer “fra koloniene”. Den kvelden, slitne men hengivne, trakk vi oss tilbake til vår ettromsleilighet og hadde en juleandakt. Vi sang en julesalme og holdt så en åpningsbønn. Vi leste i Skriftene og lyttet til et båndopptak med tittelen *Den sanne historien om julen*. Så sang vi enda en julesalme, holdt avslutningsbønn og gikk og la oss. Vi var for slitne til å drømme om tidligere julefeiring.

På 1. juledagsmorgen gjorde vi vårt faste morgenstudium og åpnet de to eller tre pakkene som hadde innhentet oss etter flyttingen vår. Så gikk vi ut for å banke på dører. Vi banket om morgenen, vi banket midt på dagen, vi banket på ettermiddagen og vi banket om kvelden. Vi slapp ikke inn noen av stedene.

Til slik en begivenhetsløs jul å være – helt klart den minst festlige jeg noensinne har hatt før eller siden – så sier det noe at disse spesielle dagene i desember 1960 forblir i mitt

hjerter (etter mer enn 50 år!) som en av de beste julehøytidene jeg noen sinne har hatt. Jeg tror det er fordi jeg for første gang i mitt liv forsto julen istedenfor bare å nyte den. Jeg tror at jeg for første gang på en virkelig betydelig måte forsto budskapet om Kristi fødsel og liv – hans budskap og hans misjon og hans offer for andre.

Jeg burde ha gjort den koblingen i en yngre alder, men det hadde jeg ikke – i alle fall ikke sterkt nok. Men den julen i England – som en kald, våt og noe overveldet 19-åring – “skjønte” jeg det. Jeg kan virkelig si at på grunn av min misjon har julen, som så mange andre aspekter ved evangeliet, betydd mer for meg hvert år siden den opplevelsen.

Denne julen sender jeg min kjærlighet til hver misjonær, hver mann eller kvinne i militæret, hver student og hver ansatt og reisende som ikke vil “være hjemme til jul”,¹ slik julesangen lyder. Bevar din tro. Se etter det gode i situasjonen. Gjør noe hyggelig for noen. Søk Kristus blottet for innpakning og glitter. Du vil oppdage at til tross for ytre omstendigheter er julen – i likhet med Guds rike – “inne i dere” (Lukas 17:21). ■

Fra “A Mission Christmas”, Church News, 17. des. 2011, 10.

NOTE

1. James “Kim” Gannon, “I’ll Be Home for Christmas” (1943).

Julepynt og Kristus-lignende venner

Av Mary N. Cook

Førsterådgiver
i Unge kvinners
generalpresidentskap

Da jeg forberedte pynting av juletreet vårt, pakket jeg ut en kasse fylt med julepynt som jeg ikke hadde sett eller brukt på flere år. Mens jeg lette gjennom julelysene og sengetøyet, oppdaget jeg en kjøleske fylt med julepynt jeg hadde samlet da jeg var enslig og underviste i skolen. Jeg fant en enkel korsstingsydd pynteduk hvor det sto "Åpent hus – julen 1984." Tankene mine gikk tilbake til det året. Jeg var ugift og hadde med engstelse flyttet fra en menighet for unge enslige voksne til en familiemenighet.

Jeg elsker julen, men noen av dem hadde vært svært ensomme for meg. Da jeg var i 30-årene, enslig uten barn, følte jeg meg noen ganger utenfor. Det var lett for meg å synes synd på meg selv, å falle tilbake i det jeg kalte "stakkars lille meg-syndromet". Akkurat det året, 1984, husker jeg at jeg tok en bevisst beslutning om å overvinne syndromet og se utover meg selv og se hva jeg kunne gjøre for at julen skulle bli gledelig for andre.

Jeg var relativt ny i menigheten og tenkte at å åpne min beskjedne leilighet for medlemmer av Hjelpeforeningen ville hjelpe meg å feire høytiden og bli bedre kjent med søstrene.

Mens jeg mimret om denne sammenkomsten, husket jeg det lille juletreet som var pyntet med min kasse med pynt, duften av sandkakene som mine enslige venner hjalp meg å bake, og den deilige smaken av mors "hvite julepunsj" som jeg serverte til gjestene.

Da jeg studerte de ulike pyntegjenstandene, fylte varme følelser av kjærlighet og takknemlighet mitt hjerte idet jeg tenkte på de mange Kristus-lignende vennene, unge og gamle, som elsket og veiledet meg gjennom krevende tider.

Jeg tok opp det stivede, kniplingsbesatte snøfnugget en eldre kvinne hadde heklet til meg, og ble minnet om hennes omsorgsfulle væremåte. Jeg tenkte på de eldre søstrene i de mange menighetene der jeg hadde bodd, som hadde videreført sin kunnskap til meg. Jeg lærte å hekle,

strikke, sy og slå nupereller av disse gode søstrene som var villige til å gi av sin tid og ikke minst tålmodighet slik at jeg kunne få glede av det de hadde glede av.

Jeg holdt det lille messinghornet og tenkte på invitasjon fra den musikalsk begavede kordirigenten som inviterte meg med på tidlige morgenøvinger til et spesielt musikkprogram som tenåring. Hennes tillit vekket i meg en kjærlighet til klassisk musikk og frimodighet til å delta i kor resten av mitt liv.

Med et smil tok jeg opp Mikke Mus-pynten og var takknemlig for parete som delte sine småroller med meg. Deres barn ble mine barn. Jeg holdt dem i kirken, leste for dem, lekte med dem og elsket dem, noe som bidro til å fylle et smertefullt tomrom.

Frelseren lærte oss i Matteus 10:39: "Den som finner sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det."

Den bevisste beslutningen i 1984 om å "miste mitt liv" ved å se utover, var virkelig et vendepunkt med hensyn til å "finne" meg selv. Da jeg grunnet på fortiden, skjønte jeg at mange i sin tur hadde fulgt vår Frelseres ord og mistet sitt liv for meg. *Julepynt* hadde blitt en hyggelig påminnelse om *Kristus-lignende venner*. ■

Julelommestørkleet

Av Scott M. Mooy

Kirkens tidsskrifter

Hvert år da jeg var ung, hjalp jeg min mor å pakke inn familiens julegaver. Jeg hadde 5 gifte søsken og 13 nieser og nevøer, så dette var ingen enkel oppgave. Men selv i det fargerike rotet la jeg merke til at vi alltid syntes å pakke inn et lommestørkle til min søster. Selv om min mor ga henne en nattkjole eller en bluse eller en eller annen form for kjøkkenutstyr, så var lommestørkleet til Ann der igjen. Jeg forsto at lommestørklær var praktisk og rimelig, men jeg begynte å lure på hva min søster ville synes om å motta denne gaven så ofte.

En desember sa jeg til slutt: "Enda et lommestørkle til Ann? Mamma, det virker som om du gir henne et nesten hvert år. Har du tenkt på at hun kanskje har nok nå? Hvor mange trenger hun? Og enda en gave gjør familiepakken hennes dyrere å sende. Jeg tror ikke du behøver å gjøre dette."

Mor la saksen sin til side. "La meg

fortelle deg en historie. Da vil du kanskje forstå. Dette hendte lenge før du ble født.

“Du vet hvordan jeg kom til dette landet.” (Det gjorde jeg. Min mors familie ble overrasket da hun giftet seg med en enkemann med fire barn, men sjokkert da det innebar at hun ville forlate Holland for å flytte til USA.) Men visse ting vet man bare ikke. Da vi kom hit hadde vi ingenting. Livet var vanskelig. Din far hadde to jobber, men med svært lav lønn. Jeg utførte klesvask og stryking. Likevel hadde vi ikke nok penger.

Ann var 17 den gangen og forsto hvor mye penger vi skyldte. Hun fant ut at hun kunne hjelpe til. Hun begynte å arbeide. Hun fant seg en jobb på en godteributikk i byen. Hun måtte ta bussen dit og stå ved disken hele dagen. Hun ga oss nesten hele lønnen sin, og beholdt bare nok til bussen og til litt lunsj, ettersom hun ikke kunne ha mat bak disken.

Ann sa at hun var glad for at hun hadde en jobb og at lønnen hennes kunne hjelpe oss. Men hun sa ikke at hun var bekymret for sine yngre brødre. Julen nærmet seg. Deres nye amerikanske venner snakket om lekene de hadde ønsket seg av julenissen. Hva om julenissen ikke kom med noen gaver til oss?

Noen dager før jul ga Ann meg litt penger. Men det var ikke lønnsdagen hennes. Jeg spurte

henne hvor hun hadde fått tak i disse pengene. Hun sa hun hadde spart dem ved ikke å spise lunsj. Det var ikke mye penger, men jeg visste det betydde at hun ikke hadde spist lunsj på flere uker. Hun ba meg ta pengene og kjøpe julegaver til brødrene hennes. Hun stolte på at jeg, den nye stemoren, ville kjøpe det som var best.

Jeg måtte kjøpe små ting. Men jeg bestemte meg for at jeg kunne lage jul for hele familien. Mandariner å spise, teddybjørnsåper, fargeblyanter, små lekebiler, sokker til faren din. Og jeg kjøpte Ann et lommestørkle. Det var enkelt, men jeg var oppe sent for å brodere det og gjøre det vakkert. Jeg var så glad for at min nye datter ga oss jul. Jeg ville at hun også skulle ha noe spesielt til jul.

Julen kom. Vi ble overrasket da våre venner i Kirken kom med et juletre og en kasse full av presanger. De beklaget at det var enkle ting som var innpakket i avispapir, men det var fantastisk! Det var så mange nyttige ting og god mat å spise. Og så enda en overraskelse, Anns og min hemmelige overraskelse: Julenissen hadde kommet til oss! Brødrene dine ble så glade! Snart var de på gulvet i den lille dagligstuen og kjørte biler over og under avispapiret. Avispapir overalt! Og Ann åpnet presangen sin og fant lommestørkleet. Hun gråt. Jeg gråt også litt.

Vi laget julemåltidet vårt. Vi spiste godsaker som vi ikke hadde spist på lenge! Så ryddet vi opp. Ann gikk for å legge bort lommestørkleet sitt. Men det var borte. Vi lette overalt. Da ble jeg redd fordi faren din hadde kastet avispapiret i ovnen. Hadde lommestørkleet blitt med inn i flammene? Det må det ha gjort, for vi fant det aldri. Men Ann klaget ikke. Ingen vits i å gråte over spilt melk. Hun sa hun var lykkelig fordi brødrene hennes var lykkelige.

Julen etter ga jeg Ann et lommestørkle. Jeg passet på at dette ikke ble borte. Da hun giftet seg og flyttet bort, sendte jeg henne et julelommestørkle i posten. Jeg gir henne ikke lenger et lommestørkle fordi jeg tror hun trenger det. Nå gir jeg henne et lommestørkle for å fortelle henne at jeg aldri vil glemme det hun gjorde for vår første jul sammen.”

Mange år etter at min mor fortalte meg denne historien fikk hele familien anledning til å feire jul sammen. Mitt i oppstyret fulgte jeg med mens min søster pakket opp et lommestørkle. Jeg så at hun fikk tårer i øynene da hun strakte seg over for å klemme mors hånd. Jeg forsto. Det var ikke bare et lommestørkle. Det var deres spesielle minne om kjærlighet, gaver og offer. Og på sitt enkle vis minnet det meg på hvorfor vi feirer jul – på grunn av en meget stor og kjærlig gave som krevde offer. ■

“Hvordan kan jeg besvare mine venners spørsmål om templet når jeg ikke vet noe særlig om det selv?”

Det er vanskelig å snakke om noe man ikke forstår, og det er mye vi ikke kan forstå om templet før vi får anledning til å komme dit selv. Utenfor templet er vi forsiktige med hvordan vi omtaler tempelordinanser fordi de er hellige. Vi kan imidlertid snakke om templets velsignelser og formål. Vi kan fortelle våre venner at i templet lærer medlemmer evige sannheter, mottar hellige ordinanser for seg selv og utfører disse ordinansene på vegne av sine forfedre og andre som er døde.

Jo mer du vet om templer, jo bedre forberedt vil du være til å besvare spørsmål fra dine venner. For å lære mer kan du snakke med dine foreldre eller ledere i Kirken. Du og dine venner kan også lese spesialutgaven av *Liahona* om templer (oktober 2010) og finne svar på Mormon.org under “Temples” i Frequently Asked Questions.

Du kan også fortelle hva du føler med hensyn til templet. Hvis du har vært i templet for å utføre dåp eller har vært på tempelområdet, kan du fortelle dine venner om den fred du følte mens du var der.

Hvis dine venner spør hvorfor templet ikke er åpent for alle, kan du forklare at på grunn av det hellige arbeidet som foregår i templet kan bare de som er åndelig forberedt og har en gyldig tempelbefaling, komme inn. Før nye templer blir innviet, gjør et åpent hus det mulig for innbyggere i lokalsamfunnet å få omvisning i templet og lære mer om det. Når templet er innviet, kan hvem som helst gå rundt på tempelområdet. Om mulig kan du gjerne invitere vennen din med på et åpent hus i et tempel eller til å besøke tempelområdet sammen med deg.

Vær tempelverdig

Jeg ville fortalt vennene mine hva templet representerer for meg: lykke, styrke, offer og evige familier. Jeg ville forklart hvordan man holder seg verdig. Hvis de ser at jeg lever mitt liv med templet som et av mine viktigste mål, vil de føle templets kraft. Alle kan se

templets ytre skjønnhet, men ved å leve riktig kan jeg vise mine venner det håp og den lykke som man oppnår ved å gå i templet.

Emma R., 18 år, Utah, USA

Oppfordre dine venner til å lære mer

Fortell dine venner alt du vet – så lenge det er passende. Fortell dem at det finnes noen ting som angår templet, som vi ikke snakker om fordi de er hellige. Hvis de spør om noe som du ikke vet, så vær ærlig og si at du ikke vet det. Og hvis de ønsker å vite mer, kan du invitere dem til kirken og fortelle dem at Gud velsigner dem som holder hans bud med mer åndelig kunnskap. Vi tror på å lære åndelige ting linje på linje og bud på bud.

Carmela B., 18 år, Filippinene

Be om at Ånden må veilede dine svar

For å besvare mine venners spørsmål ber jeg først min himmelske Fader om hjelp til å vite hva jeg skal si. Det kan kreve stor tålmodighet, men det er verdt å vente på at Ånden skal gi deg tilskynninger om hva du skal si. For det annet: Gå i kirken og til templets dåpsrom for å motta mer åndelig kunnskap. Da min venn stilte spørsmål om templet, sa jeg at vi utfører dåp for våre avdøde slektninger som ikke fikk mulighet til å motta evangeliet mens de

levde. I himmelen kan de så velge om de vil akseptere eller forkaste ordinansen.

Lydia P., 13 år, Florida, USA

Oppfordre dine venner til å møte misjonærene

Når venner spør meg om templet, sier jeg at det er Herrens hus, hvor vi kan utføre spesielle ordinanser som holder oss nær vår himmelske Fader og gjør det mulig for oss å vende tilbake til ham. Jeg spør også mine venner om de vil møte misjonærene for å lære mer. Hvis de sier nei, skriver jeg ned spørsmålene deres og spør misjonærene selv. Så forteller jeg vennene mine hva jeg har funnet ut. På denne måten kan jeg lære mer om templet også.

Kimmie H., 13 år, Montana, USA

Snakk med foreldrene dine

Søk etter svar. Les i Skriftene og spør Søndagsskolens lærere. Spørsmål kan alltid besvares – det er bare å lete. Be om det! Når jeg har spørsmål om templet, spør jeg mor og far. De er lette å snakke med og villige til å hjelpe.

Bryson B., 18 år, Utah, USA

Dra til templet

Hvis vi prøver å dra til templet så ofte vi kan, får vi bedre kontakt med vår himmelske Fader. Det betyr at vi kan be til ham om våre venners spørsmål.

Hvis vi ikke vet så mye om templet, betyr det at vi må studere mer. Hver gang du drar til templet skulle du først studere og be om hva du bør tenke på mens du er i templet. Vi kan så stille spørsmål som: "Hva føler du i templet?"

Sara T., 14 år, Idaho, USA

Vis bilder av templer

Jeg elsker å lese bøker som viser templer fra hele verden. Da en venn spurte meg om templer, visste jeg at min forklaring ikke var god nok til at hun kunne forstå. Så jeg tok med bøkene mine om templer og viste henne hva templet er, formålet med templet og hvor takknemlige vi er for å kunne besøke templet. Jeg

bestemte meg for å invitere henne til kirken på søndag, hvor misjonærene og Søndagsskolens lærere kunne hjelpe henne å lære mer.

Jessica A., 18 år, Indonesia

HELLIGET HERREN

"Templet er et sted for skjønnhet, det er et sted for åpenbaring, det er et sted for fred.

Det er Herrens hus. Det er hellig for Herren. Det skulle være hellig for oss."

President Howard W. Hunter (1907-95), "Det store symbol på vårt medlemskap", Lys over Norge, nov. 1994, 3.

NESTE SPØRSMÅL

"Hvordan kan jeg motstå fristelse?"

Send ditt svar innen 15. januar 2013, på liahona.lds.org, som e-post til liahona@ldschurch.org, eller som vanlig post til:

Liahona, Questions & Answers 1/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Svar kan bli redigert på grunn av lengde eller klarhet.

Følgende informasjon og tillatelse må vedlegges e-post eller brev: (1) fullt navn, (2) fødselsdato, (3) menighet eller gren, (4) stav eller distrikt, (5) din skriftlige tillatelse og, hvis du er under 18 år, dine foreldres skriftlige tillatelse (e-post er i orden) til å trykke ditt svar og foto.

HVORDAN MAN GIR GAVER TIL KRISTUS

Av president
Henry B. Eyring
Førsterådgiver i Det
første presidentskap

HVORDAN UNGDOM HAR ANVENDT DETTE

“Jeg inviterer en venn med til kirken, en GUF-aktivitet eller til og med på middag. Å bry seg litt kan gjøre mye for å hjelpe noen å føle seg elsket.”

Armand F.

“Jeg prøver å skrive til misjonærer fra menigheten min.”

Jenny R.

“Noen ganger er det bare å være en venn for dem som trenger hjelp.”

Ryan B.

Det er julens ånd som gir oss et ønske om å **gi andre mennesker glede.** Når vi feirer jul, hjelper det oss å **holde vårt løfte om å alltid minnes Herren** og hans gaver til oss. Den slags ettertanke vekker et ønske i oss om å **gi ham gaver.**

Han har sagt hva vi kan gi ham for å glede ham. For det første kan vi, av tro på ham, **gi et sønderknust hjerte og en angrende ånd.** Vi kan omvende oss og inngå hellige pakter med ham.

For det annet kan dere gi ham den gave det er **å gjøre for andre det han ville ha gjort for dem.** Det er en lang liste med muligheter i Matteus. Der leser vi ord uttalt av vår Forløser som vi alle håper å få høre og uttale når vi ser ham igjen etter dette liv:

“Da skal de rettferdige svare ham og si: Herre, når så vi deg sulten og **gav deg mat,** eller tørst og gav deg å drikke?

Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og **gav deg klær?**

Når så vi deg syk eller i fengsel og **kom til deg?**

Og kongen skal svare og si til dem: Sannelig sier jeg dere: Alt dere gjorde mot én av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg” (Matteus 25:37-40).

Med disse ordene gjør Herren det klart hvilke gaver vi kan gi ham av takknemlighet. Enhver **vennlig handling** mot en annen blir en vennlig handling mot ham fordi han elsker alle vår himmelske Faders barn. Og fordi dette gir ham glede, gir det også hans Fader glede, som vi står i uendelig takknemlighetsgjeld til.

Mange av dere vil i julen finne måter å gi mat til de sultne på. Når dere gjør det, gir dere Herren glede. Han har imidlertid lært oss at det finnes en måte å **gi en enda mer uvurderlig og varig gave på.** Han sa: “Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hunge. Og den som tror på meg, skal aldri noen gang tørste” (Johannes 6:35). Av alle vennlige handlinger vi gjør, er den største **å vise dem vi elsker og tjener, veien til ham,** den eneste kilde til evig liv. ■

Fra talen “Den gave som en Frelser er”, som ble holdt under Det første presidentskaps juleandakt 2010.

Fortell om dine erfaringer

Fortell om *dine* erfaringer med å anvende disse prinsippene, og les om andre ungdommers erfaringer ved å gå inn på lds.org/go/gift12.

O, KOM LA OSS HAM PRISE

“Vi gleder oss over Jesu Kristi fødsel, han som er verdens lys,
og som har invitert oss alle til å komme til ham og inn i lyset.”

Eldste Patrick Kearon i De sytti, “Kom, la oss ham prise”,
Liahona, des. 2011, 42.

Hva med stevnmøter?

Å tilbringe tid ansikt til ansikt med andre mennesker er nødvendig for å utvikle sanne vennskap.

Av Larry M. Gibson

Førsterådgiver
i Unge menns
generalpresidentskap

Når jeg har hatt det privilegium å få snakke med unge menn og unge kvinner over hele Kirken, har jeg ofte hørt at selv om mange av dere er interessert i å utvikle bedre vennskap med personer av det motsatte kjønn, strever dere ofte med å finne ut nøyaktig hvordan dere skal få det til.

Man skulle tro at med de mange sosiale medier vi har, burde vi lett kunne få bedre kontakt enn noen gang tidligere. På noen måter kan imidlertid teknologi føre til at vi har relasjoner som er mindre meningsfulle. Kun bruk av Twitter, tekstmeldinger, e-post og Facebook-vennskap kan ikke skape et fullt utviklet forhold. Å tilbringe virkelig tid ansikt til ansikt med andre mennesker er nødvendig for å utvikle sanne vennskap.

Det er på tide at dere, vår fantastiske ungdom, bringer tilbake den gamle definisjonen på når unge menn og unge kvinner kommer sammen for en sosial opplevelse. Dere har kanskje hørt begrepet – denne opplevelsen ble en gang omtalt som et stevnmøte.

Svar på vanlige spørsmål

Mange av dere har spørsmål om stevnmøter og rådene som er gitt i det nye *Til styrke for ungdom*-heftet. Her er noen av spørsmålene jeg har blitt stilt, sammen med svar fra dette fantastiske veiledningsheftet.

Jeg vet ikke om jeg er klar for stevnmøter. Er det noen spesielle grunner til at jeg burde?

Stevnmøter er relevante av en rekke årsaker. *Til styrke for ungdom* forklarer at man går på stevnmøte “for at en ung mann og en ung kvinne skal lære å kjenne hverandre bedre. I kulturer der det er akseptabelt å ha stevnmøter, kan disse bidra til at du lærer å praktisere sosiale ferdigheter, utvikler vennskap, har sunn moro og til slutt finner en evig ledsager.”¹

Vi hører at vi ikke burde gå på stevnmøter før vi er 16 og aldri ha seriøse stevnmøter mens vi er unge. Hvorfor det?

Til styrke for ungdom forklarer: “Du skulle ikke ha stevnmøter før du er minst 16 år. Når du begynner å ha stevnmøter, gå sammen med ett eller flere andre par. Unngå å ha hyppige stevnmøter med samme person. Å innlede seriøse forhold for tidlig i livet kan begrense det antall andre personer du møter, og vil også kunne føre til umoral.”²

En ung mann vil ha meg med på stevnmøte, men jeg føler ikke at han har de samme normene som jeg. Hva skal jeg gjøre?

Til styrke for ungdom lærer oss: “Velg å bare ha stevnmøter med personer som har høye moralnormer og som du kan fastholde dine egne normer sammen med... Vær alltid vennlig og respektfull når du ber om et stevnmøte eller når du godtar eller avslår det.”³

Noen ganger har jeg ingen andre ideer for stevnmøter en å se en film. Hva skal jeg gjøre?

FORTELL DIN HISTORIE

Har du en erfaring med å anvende råd fra disse retningslinjene i *Til styrke for ungdom*?

- Tjeneste
- Seksuell renhet
- Tiende og offergaver
- Arbeid og selvhjulpenhet

Send en e-post hvor du forteller om dine erfaringer til liahona@ldschurch.org med "For the Strength of Youth" i emnefeltet. Ta med ditt fulle navn, fødselsdato, menighet og stav og tillatelse fra foreldrene (via e-post) til å trykke ditt svar.

Til styrke for ungdom gir oss disse nyttige prinsippene: "Planlegg aktiviteter på stevnemøter som er trygge, positive og rimelige, og som vil hjelpe dere å bli kjent med hverandre. Gå bare til steder der dere kan beholde deres normer og holde dere nær til Ånden."⁴

Disse fire enkle kriteriene – stevnemøter som er trygge, positive, rimelige og hvor Ånden kan være hos deg – gir rom for mange flotte stevnemøter.

Når jeg har reflektert sammen med min hustru over våre tidlige erfaringer med stevnemøter, var de som skiller seg mest ut, de gangene det var lite eller ingen kostnad, da vi var sammen med minst ett annet par og vi kunne ha meningsfulle samtaler og vekselspill.

Beskytte hverandres dyd

La meg avslutte med et annet viktig sitat fra *Til styrke for ungdom* og deretter et siste poeng. Først: "Husk at en ung mann og en ung kvinne som går ut sammen, har ansvar for å beskytte hverandres ære og dyd."⁵ Når du går på stevnemøter, må du sørge for aldri å gjøre noe som du noen gang vil kunne skamme deg over. President Thomas S.

Monson har sagt: "Behandle den du går ut med, med respekt, og forvent at vedkommende viser deg den samme respekten."⁶

Forskjellen mellom stevnemøter og kurtise

Til slutt, selv om noen har definert *stevnemøter* som "fast oppvarting," innebærer ikke stevnemøter blant ungdom i Kirken at de "er sammen", eller ikke kan gå ut med andre. Ifølge Kirkens normer er stevnemøter ment å være en sjanse til sosiale relasjoner som kan utvikle seg til mange vennskap.

Når du går inn i dine voksne år – etter en misjon for unge menn – så sier Herren: "I Herren er verken kvinnen noe uten mannen eller mannen noe uten kvinnen" (1 Korinterbrev 11:11). Dette er tiden da stevnemøter blir til "fast oppvarting", slik det er understreket i *Til styrke for ungdom*: "[La] stevnemøter og ekteskap få høy prioritet. Søk etter en ledsager som er verdig til å dra til templet for å bli beseglet til deg for tid og all evighet. Å gifte seg i templet og stifte en evig familie er vesentlig i Guds plan for lykke."⁷ ■

NOTER

1. *Til styrke for ungdom* (2011), 4.
2. *Til styrke for ungdom*, 4.
3. *Til styrke for ungdom*, 4-5.
4. *Til styrke for ungdom*, 4.
5. *Til styrke for ungdom*, 4.
6. Thomas S. Monson, "Standards of Strength", *New Era*, okt. 2008, 5.
7. *Til styrke for ungdom*, 5.

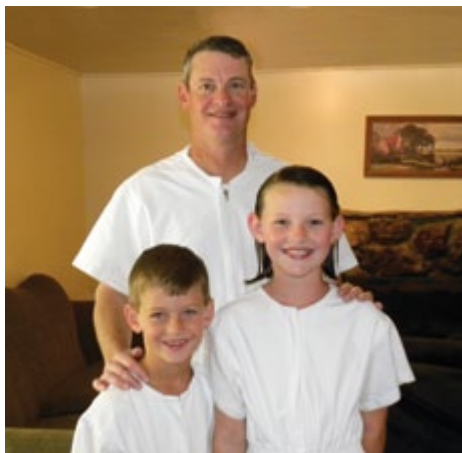
Av Hikari Loftus

Kirkens tidskrifter

På grunn av

FAMILIER

Har du noen gang tenkt på alle de måtene du er velsignet på ved å tilhøre en familie?

ingen familier er like, men Gud forordnet familien som “den viktigste sosiale enhet i tid og evighet”.¹ Uansett hvor du bor eller hvordan familien din er, kan evangeliet hjelpe dere å utvikle sterkere relasjoner og åndelig styrke ettersom det bringer større lykke til familien din. Les hva disse tenåringene fra hele verden har å si om hvorfor familien er viktig for dem.

Familien er evig

Erin fra North Carolina i USA og hennes familie (t.v.) har alltid hatt ett mål for øyet: å bli en evig familie. Men Erins far var ikke medlem av Kirken.

“Naturligvis ønsket min mor og mine søsken at min far skulle få del i evangeliets velsignelser. Jesu Kristi evangelium gjorde oss lykkelige, og vi ønsket at far skulle få del i denne lykken. Vi ønsket også alle inderlig å bli beseglet som familie,” sier Erin.

Fast bestemt på å bli en evig familie, gjorde Erin og hennes søsken og mor alt de kunne for å holde budene og utvikle sterk tro, og de ba sammen om at fars hjerte måtte bli rørt av evangeliet.

Selv om det tok flere år, ble Erins far til slutt døpt og bekreftet. Ti dager etter sin dåp, fikk han anledning til å døpe Erins yngre bror og søster. Snart vil denne familien nå sitt mål om å bli beseglet i templet.

Familie gir styrke og støtte

Helt siden faren døde, har Elizabeth og hennes bror, Enaw, fra Kamerun i Afrika vært avhengige av sin mor. "Hun har vært en kilde til hjelp for oss helt siden far døde. Gud har velsignet oss og beskyttet oss i alt vi gjør," sier Elizabeth.

Elizabeths familie (ovenfor) sto sammen etter farens død. Så, etter at de sluttet seg til Kirken i 2010, lærte Elizabeth og Enaw den evige betydningen av familien.

"En av de viktige tingene vi har lært [av evangeliet], er hvor viktig familien er," sier Elizabeth. "Familien har vært av stor betydning for meg fordi den har hjulpet meg til å bli den jeg er i dag."

Familie gir vekst og fred

Adina fra Sveits lærte hvordan familiemedlemmer kan hjelpe hverandre å utvikle talenter når de nyter sunne aktiviteter sammen.² Hennes familie planlegger en månedlig familieutflykt hvor de lærer mer om hverandres hobbyer. "Vi har mulighet til å gi våre søsken en dypere innsikt i vårt liv og våre lidenskaper," sier hun. En gang lærte faren familien om hundetrening (nedenfor). "Det var fint å se hans entusiasme og hvor glad han var for å dele en viktig del av sitt liv og sin hobby med oss," sier Adina.

Gjennom disse familieaktivitetene har Adina utviklet mange ferdigheter. Hun har også lagt merke til at hun føler mer fred i sitt liv: "Familien er et sted hvor jeg kan hvile fra hverdagens stress og puste rolig, samt få styrke og vite at jeg ikke trenger å stå alene i dette livet. Jeg er takknemlig for dette fordi verden i dag er så oppjaget og støyende. Jeg er glad jeg har et sted å hente meg inn og hvile."

Selv om deres grunner kan være forskjellige, har disse tenåringene funnet ut at de kan stole på sine familier for å få støtte, fred og kjærlighet. ■

NOTER

1. *Veiledning for familien* (hefte, 2001), 1.
2. Se "Familien – En erklæring til verden", *Liahona*, nov. 2010, 129.

HENGIVNE FAMILIER

"Den viktigste [sak] i vår levetid er våre familier. Hvis vi

vil vie oss til denne saken, vil vi forbedre alle andre aspekter av vårt liv, og som et folk og som en kirke vil vi være et eksempel og et fyrtårn for alle folkeslag på jorden."

Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum, "Så de bortkomne kan finnes", *Liahona*, mai 2012, 98.

GAVER DU IKKE KAN PAKKE INN

Tjeneste

En av de beste gavene du kan gi, er tjeneste. Foreldrene dine vil elske det.

- Rengjør huset.
- Tilby deg å sitte barnevakt.
- Dekk og rydd av bordet.
- Lag middag til familien.
- Vask opp eller fei gulvet.
- Hjelp en bror eller søster med leksene.
- Avhengig av klimaet der du bor, kan du måke gangveien eller luke i hagen.

Av Elyse Alexandria Holmes

Ved juletider fokuserer vi ofte på å gi gaver til dem vi elsker. Men husk at noen av de beste gavene er de som ikke kan pakkes inn. Her er noen uforglemmelige gaver du kan gi dine foreldre.

Tid med familien

Selv om du har en travel timeplan, må du sette av tid til familien din. Ditt nærvær vil bidra til å støtte dine foreldre, og de vil takke deg for din innsats.

- Delta i familiens hjemmeaften (uten å bli minnet på det).
- Lek med dine søsken.
- Kom tidsnok til familiemiddager.
- Snakk med og lytt til familiemedlemmer.
- Delta i familiebønn og skriftstudium.
- Tilbring tid med familien din istedenfor bare dine venner, eller inviter dine venner til familiens aktiviteter (med dine foreldres tillatelse).

Forpliktelse

La dine foreldre få vite at du forplikter deg til noe viktig. Den beste måten å vise ditt engasjement på er å begynne nå, og holde det gående.

- Forbered deg til å reise på misjon (for unge menn). Begynn nå ved å bygge opp et misjonsfond hvis mulig.
- Studer Skriftene daglig.
- Spar noen av inntektene dine.
- Gå på skolen uten å klage, og gjør leksene i tide.
- Ta Seminar. Hvis du deltar i Seminar om morgenen, våkn opp på egen hånd.
- Forbered deg til tempelekteskap. Lag en liste over viktige egenskaper å se etter i en fremtidig ektefelle, og utvikle så disse egenskapene selv.

Innstilling

Foreldrene dine vil sette pris på en god innstilling overfor dem og de andre familiemedlemmene.

- Ha en positiv innstilling.
- Ikke påpek feil hos dine foreldre eller søsken.
- Gjør det til en vane å si takk, også for de små tingene.
- Skriv et takkebrev til foreldrene dine for alt de har gjort for deg.
- Løs konflikter med dine foreldre eller søsken uten sinne eller krangel.
- Tell dine velsignelser – i bokstavelig forstand. Lag en liste over ting du har vært i stand til å gjøre på grunn av dine foreldres støtte, og vis dem listen. ■

1 Korinterbrev 15:20-22

I disse versene erklærer apostelen Paulus at Kristi oppstandelse innebærer at alle skal oppstå.

kommer til å bli født og dø, nettopp blitt reddet.

På grunn av Kristi seier over graven skal vi alle oppstå. Dette er sjelens forløsning.”

President Thomas S. Monson, “Han er ikke her, han er oppstått”, *Liahona*, april 2011, 4.

I Kristus skal alle bli gjort levende

“Jeg lurer på om vi fullt ut verdsetter den enorme betydningen vår tro har når det gjelder en bokstavelig, universell oppstandelse. Forvisningen om udødelighet er fundamental i vår tro...”

På vår evige reise er oppstandelsen den store milepæl som betegner slutten på jordelivet og begynnelsen på udødeligheten... Vi vet også fra nyere åpenbaring at uten en gjenforening av vår ånd og vårt legeme i oppstandelsen, kunne vi ikke motta en ‘fylde av glede’ (L&p 93:33-34).”

Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum, “Oppstandelse”, *Liahona*, juli 2000, 17-18.

20 Men nå er Kristus oppstått fra de døde og er blitt førstegrøden av dem som er sovnet inn.
21 For ettersom døden kom ved et menneske, så er også de dodes oppstandelse kommet ved et menneske.
22 For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus.

Førstegrøden av dem som er sovnet inn

Førstegrøden – frukt, grønnsaker og korn som modnes tidligst.

Under Moseloven ble førstegrøden ofret som et hellig offer til Herren for å vise takknemlighet og hengivenhet. Siden førstegrøden er et tegn på at høsten er begynt og mange flere avlinger fremdeles er i vente, sier apostelen Paulus at Jesus Kristus var den første blant de døde (“dem som sov”) til å stå opp igjen og at mange flere vil oppstå.

Som alle dør i Adam

Fordi Adam og Eva falt, må hele menneskeheten gjennomgå fysisk død (se 2 Nephi 9:6; Moses 6:48).

Red. anm.: Denne siden er ikke ment som en utdypende gjennomgang av det utvalgte skrifstet, men heller som et utgangspunkt for ditt eget studium.

Nå er Kristus oppstått fra de døde

“Ingen ord i kristenheten betyr mer for meg enn de som ble uttalt av engelen til den gråtende Maria Magdalena og den andre Maria, da de kom til graven for å stille sin Herres legeme: ‘Hvorfor søker dere den levende blant de døde? Han er ikke her, han er oppstått’ (Lukas 24:5-6).

Med denne erklæringen var de som hadde levd og dødd, de som nå lever og en dag vil dø, og de som

GI MAT TIL DE SULTNE

Ved små midler kunne vi dekke store behov – både fysiske og åndelige.

Av Dallin C. Wilcox

I desember 2004 var jeg heltidsmisjonær i Lins i São Paulo i Brasil. Den lokale menigheten og grenen besluttet å delta i Brasils årlige program “Natal Sem Fome” (jul uten sult). I samarbeid med flere andre organisasjoner – inkludert soldater fra den brasilianske hæren, postbud og medlemmer av andre trossamfunn – gikk vi gjennom flere nabolag for å samle inn mat som senere skulle deles ut til de trengende i byen. Vi brukte også dette som en flott mulighet til å gi bort utdelingskort, eller “vennskapskort” som vi kalte dem. Cirka 2000 kort ble gitt bort.

Mange av medlemmene kommenterte de gode følelsene de hadde hatt mens de utførte tjeneste og fikk del i julens ånd under den varme brasilianske solen. Det var et imponerende skue å se soldatene gi bort utdelingskort fra en kirke de ikke tilhørte.

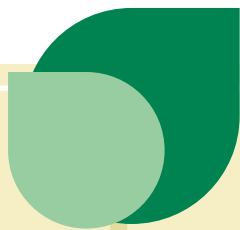
En uke senere mottok vi 127 henvendelser om

jule-DVD-en *Et gledesbud til verden* med innslag av Tabernakelkoret. Uken etter mottok vi 22 til. Min ledsager og jeg begynte å undervise disse menneskene og fikk komme inn i mange hjem som følge av dette prosjektet.

Jeg vil aldri glemme gleden og kjærligheten vi følte under dette spesielle prosjektet, da vi bidro til å spre evangeliet og bringe lindring til mange sultende familier. Både åndelig og fysisk sult ble lindret.

Jeg vet at ved hjelp av små og enkle ting (for eksempel et utdelingskort) vil mange store og vidunderlige ting (som menneskesjellers frelse) skje. Denne erfaringen var bevis på de mange muligheter som omgir oss i julen, og andre årstider, til å bringe frem dette underlige og forunderlige verk. ■

DVD-en Et gledesbud til verden og utdelingskort til DVD-en er tilgjengelige på store.lds.org.

1.8 M
(6')

1.4 M
(4'8")

KNYTT BÅND SOM DIAKONER

Selv om de ser svært forskjellige ut, har disse to unge menn mye til felles.

T Tyler W. er 180 cm høy, har rødt hår og har skostørrelse 44. Gerrit V. er 140 cm høy, har brunt hår og har skostørrelse 36. Men selv om de er fysisk forskjellige, kaller familiene deres dem for "tvillinger" fordi de er bestevenner og har mye til felles.

Gerrit og Tyler er begge 12 år gamle og i samme diakonenes quorum. Begge liker å drive sport, tilbringe tid med sine familier og lære nye ting. De har også begge et vitnesbyrd om evangeliet og gjør sitt beste for å hedre Det aronske prestedømme. "Vi må utføre våre prestedømsplikter slik at vi kan lære," sier Gerrit.

Begge liker å utføre disse pliktene ved å dele ut nadverden og samle inn fasteoffer.

De hjelper også til med vennskapsfremmende arbeid med andre diakoner i menigheten ved å invitere dem til å komme til Kristus. "Hvis noen ikke er der, skriver en av oss en lapp til ham med alle de tingene vi lærte i kirken. Så gir vi den til ham og sier: "Vær så snill å komme til kirken," sier Gerrit.

Gerrit og Tyler deltar også i "Plikt overfor Gud". Begge har planlagt å lese mer i Skriftene. "Det kan virkelig hjelpe din tro og styrke ditt vitnesbyrd," sier Tyler.

Disse unge mennene er diakoner akkurat som deg eller dem du kjenner. Det er ting som gjør dem annerledes, og ting som gjør dem like. Men først og fremst er de begge Guds barn og ønsker å tjene ham, forenet i sitt prestedømsquorum. ■

HVORDAN UTVIKLE ENHET I QUORUMET

Når du er ordinert til diakon som Tyler og Gerrit, blir du en del av et prestedømsquorum. Her er noen forslag til hvordan du kan bidra til å utvikle enhet i ditt quorum:

- Inkluder alle.
- Utfør tjeneste sammen.
- Gi oppmuntring.
- Lytt til hverandre.
- Følg instruksjoner fra ledere.
- Hjelp hverandre å etterleve evangeliets normer.

Av eldste D. Todd Christofferson

i De tolv apostlers quorum

Medlemmene i De tolv apostlers quorum blir kalt som spesielle vitner om Jesus Kristus.

Hvordan kan jeg være et vitne om Jesus Kristus?

Vi er vitner om Jesus Kristus når vi lever slik at vi gjenspeiler hans læresetninger. Måten vi oppfører oss på, snakker, ser ut og også tenker på, skulle gjenspeile ham og hans veier.

Vi er vitner om Jesus Kristus når vi snakker med andre om våre følelser for ham.

Vi er vitner om Jesus Kristus når vi lever med en positiv innstilling som viser vår tro på ham.

Vi er vitner om Jesus Kristus når vi bærer vitnesbyrd for andre og hjelper dem å lære av og følge ham.

Av Rachel Lynn Bauer

Basert på en sann historie

*“Alle Guds barn, kom for
å tilbe, kom med kjærlig-
hetsgaver til evig tid”*
(*“The Shepherd’s Carol”,
Children’s Songbook, 40*).

“Tid for familiens
hjemmeaften!”
ropte pappa.

Jeg skyndte meg til stuen. Vi gjorde alltid morsomme ting på den første familiens hjemmeaften i desember.

Min yngre søster, Michelle, løp foran meg og hoppet opp i den myke blå lenestolen.

“Urettferdig!” utbrøt jeg. “Du satt der i forrige uke. Det er min tur.”

“Jeg kom hit først, så jeg får sitte her,” innvendte hun. “Du kan sitte i sofaen.”

“Jeg vil ikke sitte i sofaen,” snerret jeg.

Jeg stormet bort til gyngestolen og snudde den så jeg slapp å se på Michelle. Hun gjorde meg så sint noen ganger! Hun trodde hun kunne få alt hun ville. Når jeg klaget, sa mamma at jeg ikke måtte være egoistisk.

Da familien hadde sunget en salme og bedt, sa far: “Julen er en spennende tid, og vi trenger å huske den sanne betydningen av høytiden. I kveld skal vi begynne med våre gaver til Jesus.”

Våre gaver til Jesus. Jeg hadde glemte det!

“Vi feirer jul fordi Jesus ble født,” fortsatte pappa. “Han gjorde det mulig for oss å motta den største gaven – evig liv sammen

med vår himmelske Fader.”

“Og hva har han bedt oss om å gjøre til gjengjeld?” spurte mamma.

“Å følge ham og holde hans bud,” svarte min bror.

Mamma ga hver av oss et kort og

andre, selv om de gjorde oss sinte. Jeg visste at Jesus ønsket at jeg skulle elske min søster. Jeg skrev: "Jeg vil være snill mot Michelle."

Vi la kortene våre i en eske innpakket i gullpapir. Vi la esken under juletreet. Hver gang vi så på esken, skulle vi huske Frelserens gave til oss og vår gave til ham.

Noen dager senere så jeg at Michelle hadde tatt min favorittskjorte uten å spørre. Jeg hadde lyst til å kjeft på henne. Så fikk jeg øye på den gylne esken og husket hvor høyt jeg elsket Jesus. Jeg kunne vise ham kjærlighet ved å være snill mot min søster.

Jeg sa: "Du er virkelig pen i dag, Michelle."

Hun smilte. "Jeg beklager at jeg ikke spurte om å få låne skjorten din. Du var ikke der da jeg kledde

på meg, og jeg ønsket å være ekstra fin til klassens juleselskap i dag."

Jeg følte meg varm innvendig. Jeg var glad jeg hadde valgt å være hyggelig mot Michelle istedenfor å bli sint på henne.

Resten av måneden prøvde jeg å huske denne gode følelsen og mitt mål om å være som Jesus. Jeg ble bedre til å være tålmodig og kjærlig.

På julaften leste pappa juleevangeliet, og vi andre rollespilte det. Jeg bestemte meg for å være engelen istedenfor å krangle med Michelle om hvem som fikk spille Maria.

Så åpnet vi gullesken og leste våre gaver til Jesus høyt. Da jeg leste min, sa mamma: "Jeg har merket at du har vært ekstra hyggelig mot Michelle. Jeg er så stolt av deg!"

Jeg var også stolt. Jeg hadde ikke pakket opp noen gaver ennå, men jeg hadde allerede fått noe spesielt: en følelse fra Den hellige ånd som fortalte meg at jeg hadde gjort det rette. ■

en penn. Vi skulle skrive hvordan vi ville vise Jesus at vi elsker ham. Det var vår gave – å velge noe vi ville gjøre for å bli mer lik Jesus.

Jeg visste straks hva min gave skulle være. Jesus lærte oss å elske

"Denne julen, gjennom alle våre ulike juletradisjoner, håper jeg at vi først og fremst fokuserer på vår Herre Jesus Kristus."

Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum, "Christ the Savior Is Born", *New Era*, des. 2006, 2.

Vår side

DE ELSKER Å SE TEMPELET

Primær-barna i La Florida tredje menighet i Santiago i Chile besøkte tempelområdet sammen med sine Primær-ledere og biskopsrådets medlemmer. Mens de gikk rundt i de vakre hagene, snakket de om hensikten med templer, og de sang "Jeg ser vår Herres tempel" (*Barnas sangbok*, 99). De så også en video om Jesu Kristi liv.

KOM TIL TEMPLET

Jeg sender hilsener fra templet. Det var en fantastisk dag da jeg og de andre barna fra Libertad Ecuador stav fikk anledning til å besøke området rundt Guayaquil Ecuador tempel. Vi inviterer alle barn i verden til å se templet hvis de kan – det er et veldig vakkert sted.

Aida V., 10 år, Ecuador

Det er jul – Kristus er født, av Oluchukwu O., 9 år, Nigeria

Gjengivelsen av Det aronske prestedømme, av Felipe L., 12 år, Brasil

JEG VIL UNDERVISE OM PROFETEN JOSEPH SMITH

I Primær lærte vi "Hvilken skjønn og yndig morgen" (*Salmer*, nr. 13), og nå er det min favorittsalme. Når jeg blir misjonnær, vil jeg fortelle historien om Den hellige lund til menneskene jeg underviser. Jeg elsker Jesus Kristus og profeten Joseph Smith. Jeg vet at Kirken er sann.

Axcel C., 5 år, Peru

Den hellige lund, av Axcel C.

HUN LIKER FAMILIENS HJEMMEAFTEN

Helena C., 9 år, fra Costa Rica, følte det umiddelbart som om hun var medlem av Kirken etter at hun ble døpt av sin far. Hun liker familiens hjemmeaften-leksjoner om Jesus Kristus. Hun liker også å gå på skolen og leke med vennene sine.

EN CHIGIRI-E AV PRESIDENT MONSON

Iløpet av seks måneder laget Primær-barna i Fuji menighet i Shizuoka i Japan en *chigiri-e*, en collage av håndrevet papir, som forestiller president Thomas S. Monson. Det krevde mye tid og arbeid, men alle samarbeidet mens de tenkte på og lærte om president Monson.

EN GLIMRENDE IDÉ

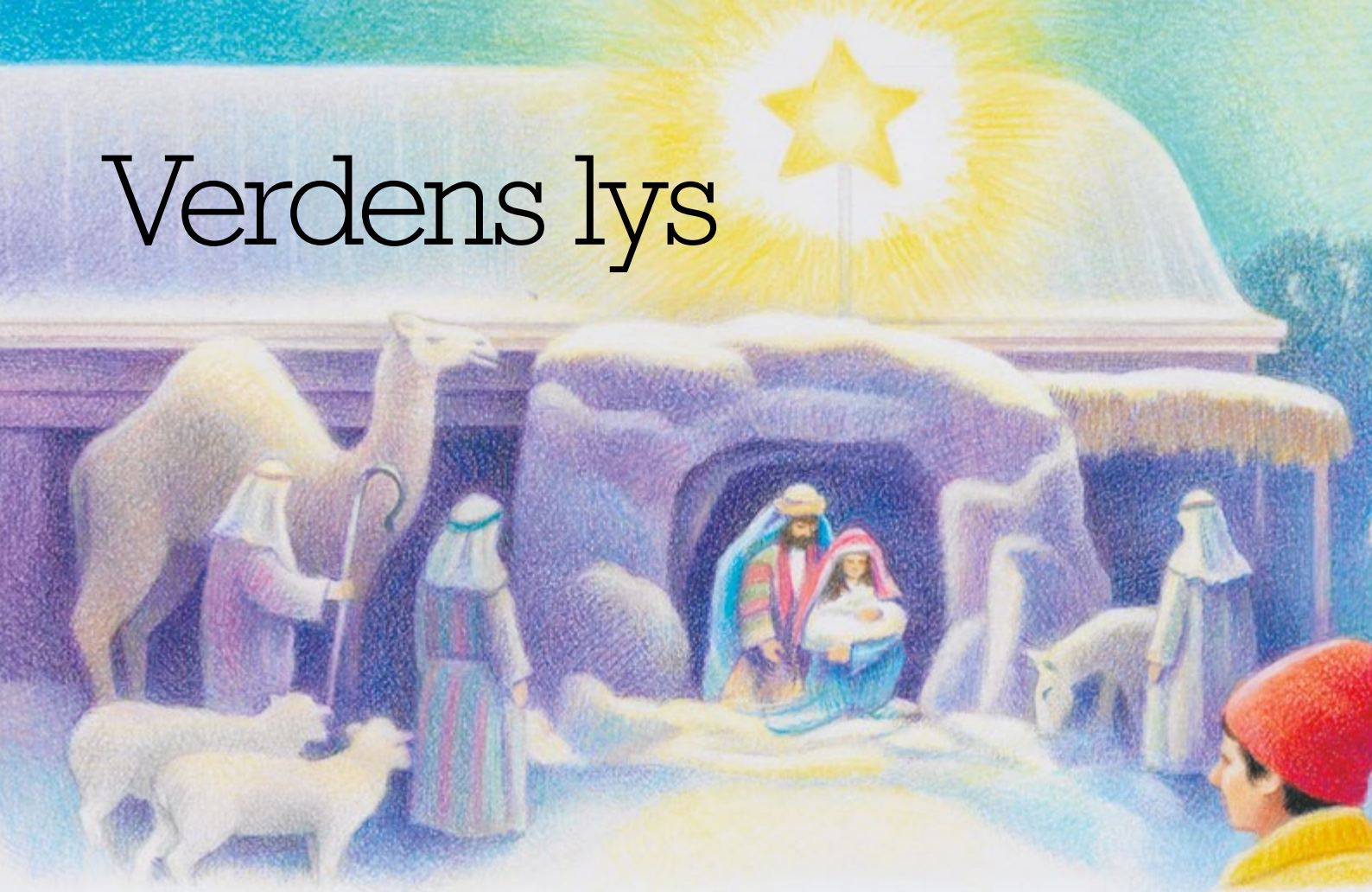
“Kom til Kristus.”

– Moroni 10:32

BARN

Verdens lys

Av Kimberly Reid

Basert på en sann historie

“For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus” (1 Korinterbrev 15:22).

Erin sto på Temple Square i Salt Lake City og så på statuer i full størrelse av julekrybben og ventet på at musikken og historien skulle begynne. Julelys blinket overalt rundt henne. Men det føltes ikke som jul.

“Går det bra med deg?” spurte mamma henne.

Erin nikket, men hun var ikke så sikker.

Bare noen dager før hadde en gutt fra Erins klasse på skolen

omkommet i en bilulykke. Hun hadde sett mange mennesker gråte i begravelsen, og hun hadde grått mye selv. Hun hadde ikke kjent gutten så godt, men Erin visste at hans familie elsket ham like høyt som hennes familie elsket henne. Hun var redd ved tanken på at noe sånt kunne skje med noen på hennes alder.

Nå gledet hun seg ikke lenger til jul. Hun var bekymret hele tiden – redd for å kjøre bil, redd for å være borte fra foreldrene sine, redd for å forlate huset i tilfelle noe ille skjedde med henne mens hun var borte. Alle julelysene på Temple Square kunne ikke fjerne

bekymringen hun følte inni seg. Hvordan kunne hun være lykkelig i en verden hvor hun ikke alltid var trygg?

“Det begynner snart,” sa pappa. Han pekte på julekrybben.

Høytalerne våknet til liv, og en stemme begynte å snakke. Musikk spilte, og lyskastere lyste ned på statuene av gjetere, vismenn, Maria og Josef. Erin lyttet til den kjente historien. Jesusbarnet ble født og lagt i en krybbe. Engler sang. Hyrder viste sin respekt. Vismennene frydet seg.

Erin så på ansiktene til sine foreldre, og publikum samlet seg rundt julekrybben. Alle virket

“Jesus Kristus er ... verdens lys fordi hans eksempel og hans lære lyser opp den sti vi skal gå for å vende tilbake til vår Fader i himmelen.”

Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum, “Verdens lys og liv”, *Lys over Norge*, jan. 1988, 59.

lykkelige. Men hvorfor var alle så glade på grunn av Jesusbarnet hvis hans fødsel ikke hindret vonde ting i å skje? Erin likte ikke spørsmålet som svirret rundt i hodet hennes. Hun ønsket bare å slutte å føle seg redd.

Historien endte, og et opptak av profetens stemme kom over høytaleren. Han bar sitt vitnesbyrd og leste et skriftsted fra Bibelen: “For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus” (1 Korinterbrev 15:22).

Erins hjerte slo fortere. Hun gjentok ordene i tankene og prøvde å huske dem. *For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle*

bli gjort levende i Kristus.

Skriftstedet sa at *alle* ville dø – unge, eldre – alle. Erin visste det, naturligvis, men hun hadde ikke tenkt så mye på det før. Hun syntes hun var for ung til å tenke på slike ting. Men hun var ikke for ung til å ha et vitnesbyrd om sannheten: På grunn av Jesus Kristus ville *alle* leve igjen. Det var derfor hyrdene og vismennene frydet seg. De forsto hva Jesus hadde kommet til jorden for å gjøre.

Erin kikket bort fra den lille stallen til et vindu i besøkssenteret bak julekrybben. Inne i bygningen skinte et lys på en stor statue av Jesus som rekker ut sine arrete

hender. Erin tenkte på den lille babyen i krybben, og hvordan han vokste til en som hadde all makt. Og likevel valgte han å ofre sitt liv for henne. Han hadde blitt født så hun kunne leve igjen. Uansett hva som skjedde, kunne Erin føle seg trygg i Jesu kjærlighet.

Hun ble fylt med fred. Hun kunne ikke helt forklare hvordan, men hennes bekymringer forsvant. Da hun så på statuen av Jesus Kristus, som skinte klarere enn funklende julelys, la hun knapt nok merke til den mørke nattehimmelen. Hun var altfor opptatt av å føle varmen av håpet som flimret inni henne. ■

Jesus Kristus er Guds Sønn

Tenk deg at du reiser gjennom ørkenen. Reisen er lang, kamelen gynger, og du følger ikke engang et kart! I stedet følger du en stjerne. Hva ville du følt? Ville du hatt tro til å holde det gående?

For to tusen år siden gjorde vismennene akkurat det. De så en strålende stjerne i øst og reiste til Betlehem for å hedre Jesus-barnet med vakre gaver. Og vismennene var ikke de eneste som så stjernen. På den andre siden av havet, på det amerikanske kontinent, så nephittene stjernen og visste at Jesus Kristus, Guds Sønn, var født.

I dag minner det oss om Frelseren når vi tenker på denne stjernen. Den lyste i mørket og viste vismennene veien, akkurat som Jesus viste oss hvordan vi skal leve. Stjernen var også uforanderlig, akkurat som Frelserens kjærlighet til oss. Neste gang du ser på stjernene, husk at Jesus Kristus er Guds Sønn og verdens lys! ■

SANG OG SKRIFTSTED

- "Jesu fødsel", *Barnas sangbok*, 32-33
- Lære og pakter 11:28

VDR-AKTIVITET: SYMBOLER PÅ FRELSEREN

Jesus Kristus sammenlignet seg med mange ting. Ved å studere disse sammenligningene, lærer vi mer om ham. Les disse skriftstedene som familie, og snakk om hva disse symbolene forteller oss om Frelseren.

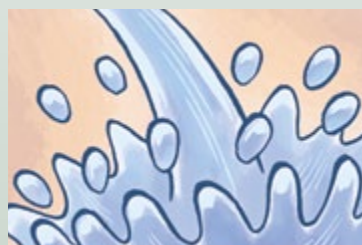
Hyrde (se Salme 23:1)

Lam (se Johannes 1:29)

Brød (se Johannes 6:51)

Vann (se Johannes 4:14)

Klippe (se 2 Nephi 8:1)

BARE DU

Lag julepynt for å minnes hvordan Frelseren velsigner ditt liv. Klipp ut stjerner og lim dem på kartong. På baksiden av pynten limer du et bilde av deg selv eller din familie og skriver hva du/dere vil gjøre for å følge Jesus Kristus, verdens lys.

Skjær ut hullene på toppen og knytt hyssing gjennom hullene for å fullføre pynten.

En JULEBØNN blir besvart

Av Peggy Schonken

Basert på en sann historie

“Herren vil også huske de rettferdighets bønner som er blitt oppsendt til ham” (Mormon 5:21).

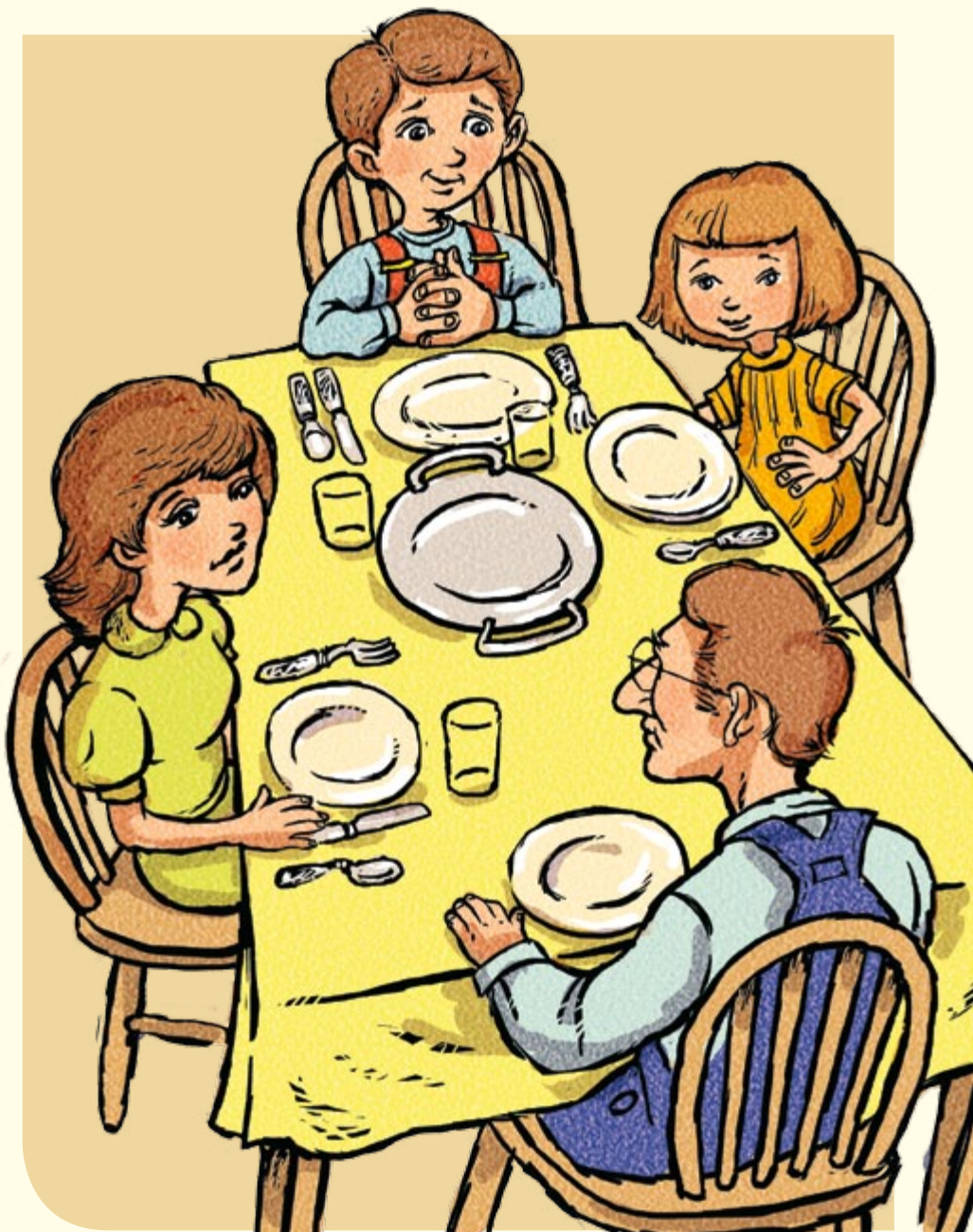
Peggy våknet juledags morgen. Hun gledet seg til å få en morsom ny leke og spise et julemåltid. Men da hun så seg rundt, visste hun at i år ville det bli annerledes. Selv om hennes far jobbet hardt, hadde penger vært mangelvare for hennes familie.

Det var ingen tegn til et kommende julemåltid. Grønnsaksbrettene var tomme, og det var ingen mat i kjøleskapet.

Peggy og broren Malcolm gikk til døren til foreldrenes soverom og så dem knele ved siden av sengen sin. De lyttet stille mens mor og far ba om at vår himmelske Fader ville hjelpe familien å få mat.

“Kom igjen,” sa Peggy til Malcolm. “La oss gå ut.”

Peggy og Malcolm gikk ut og samlet noen av de ville bregnene som vokste nær hagen. Kanskje det ikke ville være noen leker i år, men

de kunne fortsatt få hjemmet til å føles som jul.

De følte seg bedre etter at de hadde pyntet huset med grønne bregner, men det var fortsatt ingen tegn til mat.

“Herren vil hjelpe oss,” sa mor. “La oss dekke bordet.”

Far satte tallerkener på bordet mens mor la ut gafler og skjeer.

Barna så forvirret på hverandre. Bordet var klart, men det var fortsatt ingen mat. Frokosten var over og det var snart lunsj. Peggy kjente at sulten begynte å gnage. Hun lurte på hvordan familien skulle få mat.

Klokken tikket til 12.00, så 12.30 og så 12.45. Fortsatt ingenting. Så hørte Peggy det banke på døren.

Hun skyndte seg å åpne døren og ble sjokkert over å se familien Kirk står der. De hadde med seg skinke, brød, kylling, salater og søtsaker. Peggy kunne ikke tro sine øyne.

“Vi skulle akkurat til å sette oss for å spise julemåltidet vårt, da vi kom til å tenke på dere,” sa bror

Kirk. “Vi håper dere kan bruke denne maten.”

Far tok bror Kirk i hånden, og mor begynte å sette maten på kjøkkenbordet. Peggy var fortsatt sjokkert. Hun stirret med store øyne på mor og far, men de så ut som de forventet at dette skulle skje.

Peggy visste at følelsen hun hadde hatt på formiddagen, var rett. Denne julen *var* annerledes. Dette var julen da hun fikk vite at vår himmelske Fader hører og besvarer bønner. Og det var den beste gaven hun kunne ha fått. ■

“Ydmyke, tillitsfulle bønner gir rettledning og fred.”

Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum, “Benytt den himmelske gaven bønn”, *Liahona*, mai 2007, 8.

Sandwich-kompiser

Av Heidi Poelman

Basert på en sann historie

1. William hoppet inn i bilen ved siden av Jeremy og festet setebeltet.

Er alle klare for førskolen?

Ja!

Ja!

2. Jeremys mor begynte å kjøre, og William åpnet matboksen sin. Han tok opp en sandwich med peanøttsmør og syltetøy og tok et stort jafs.

3.

Jeremy så på sandwichen til William. Det så god ut. Jeremy var sulten.

4. Mamma, jeg er sulten. Har du noe jeg kan spise?

Beklager, Jeremy. Vi spiste før vi dro. Jeg har ikke noe annet.

Greit.

5. Jeremy ble lei seg. Han hadde også lyst på en sandwich.

6. William så at Jeremy var lei seg. Han dro av et stykke av sandwichen og rakte det til Jeremy.

Vær så god!

7. Takk, William. Du er snill.

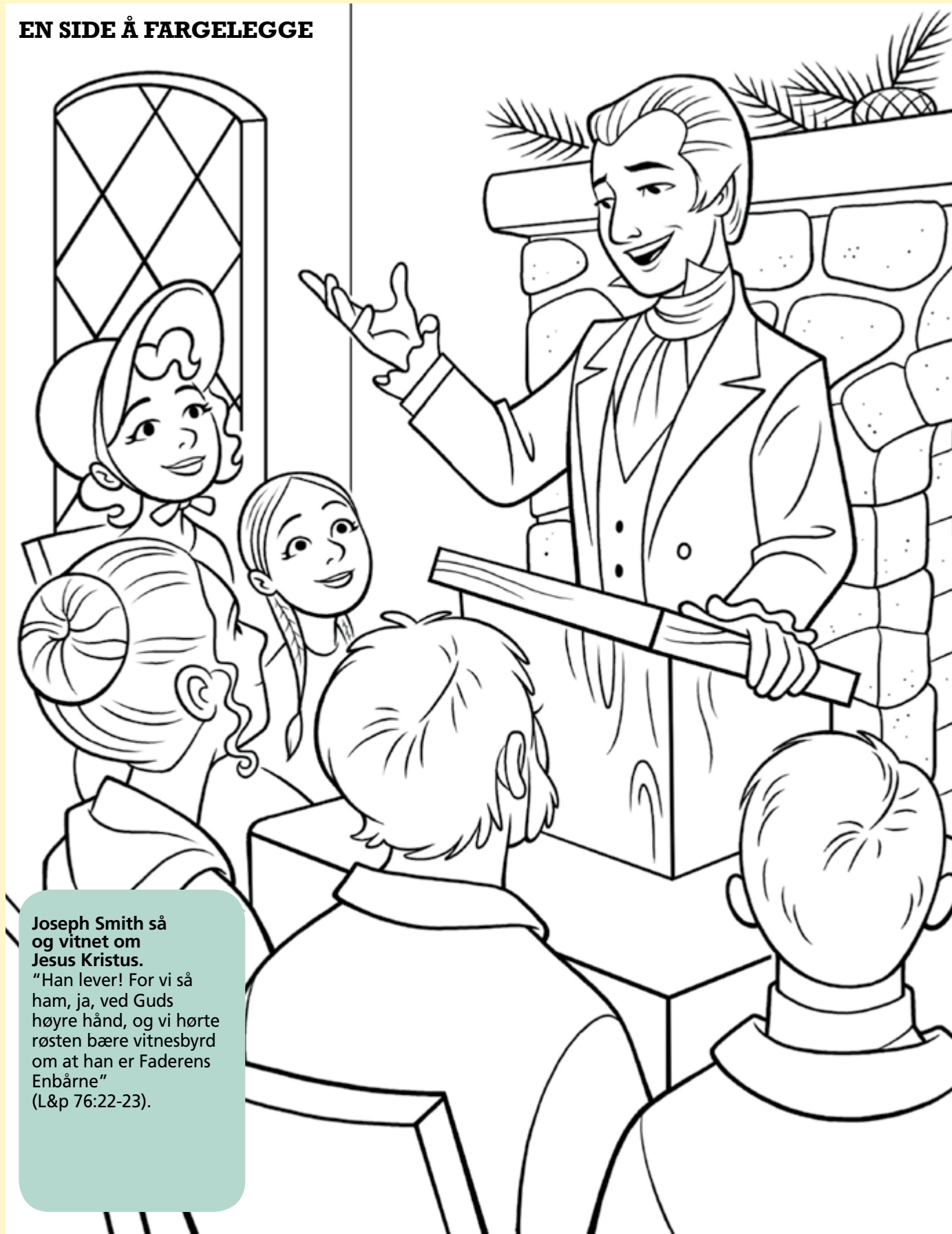
Helt i orden. Det er det venner er til!

Å VÆRE EN VENN

En måte du kan være en venn på er ved å hjelpe andre barn. William og Jeremy ønsker å gjøre hyggelige ting for andre barn på lekeklassen. Sett ring rundt barna på lekeklassen som trenger hjelp.

EN SIDE Å FARGELEGGE

**Joseph Smith så
og vitnet om
Jesus Kristus.**

“Han lever! For vi så
ham, ja, ved Guds
høyre hånd, og vi hørte
røsten bære vitnesbyrd
om at han er Faderens
Enbårne”
(L&p 76:22-23).

Nytt fra Kirken

Gå inn på news.lds.org og finn flere kirkerelaterte nyheter og begivenheter.

Medlemmer oppfordres til å spre evangeliet gjennom tidsskriftsabonnementer

Av Heather Whittle Wrigley

Kirkerelaterte nyheter og begivenheter

Som Kirkens forvaltningsansvarlige for Thailand, behandler Kanogwan Wongwiraphab regelmessig forespørsler fra medlemmer om Kirkens utstyr og materiell som hellige klær og Kirkens publikasjoner.

Hun ble imidlertid overrasket da en kvinne en dag besøkte hennes kontor for å fornye sitt abonnement på Kirkens tidsskrifter. I den delen av verden pleier medlemmene vanligvis å fornye sitt abonnement gjennom sin enhets tidsskriftsrepresentant. Kvinnen forklarte imidlertid at hun ikke hadde en menighetsrepresentant. Hun var buddhist, og hadde fått vite om Kirkens tidsskrifter da en venn som var medlem av Kirken, ga henne et abonnement som gave.

“Hun begynte med å fortelle meg fantastiske ting om Kirkens tidsskrifter og om hvor verdifulle de er for hennes barn,” skriver søster Wongwiraphab. “Når barna kom hjem fra skolen og så bladene, ble de så glade, og de lese dem snart ut.”

Kvinnen roste bladene for deres “store verdi” og for at de lærte barna hennes god moral og et godt

ordforråd. Hun var så imponert at hun fornyet sitt eget abonnement og ga flere abonnementer til sine kolleger, slik at deres barn også kunne få glede av det.

“Selv ikke-medlemmer kan føle og se verdien [av bladene], og [de] ønsker å dele dem med andre,” skrev søster Wongwiraphab.

Kirkens ledere har konsekvent oppfordret medlemmer av Kirken til å lese Kirkens tidsskrifter og dele dem med andre.

Hjelp er også tilgjengelig ved å kontakte lokale tidsskriftsrepresentanter, sende e-post til help@store.lds.org eller ringe et lands kundeservicerepresentant. En liste over telefonnumre til disse representantene, sortert etter land, er tilgjengelig på store.lds.org. Klikk på **Contact Us** under **Customer Support** nederst på siden, og deretter på **by telephone**-koblingen under **Contact Us**.

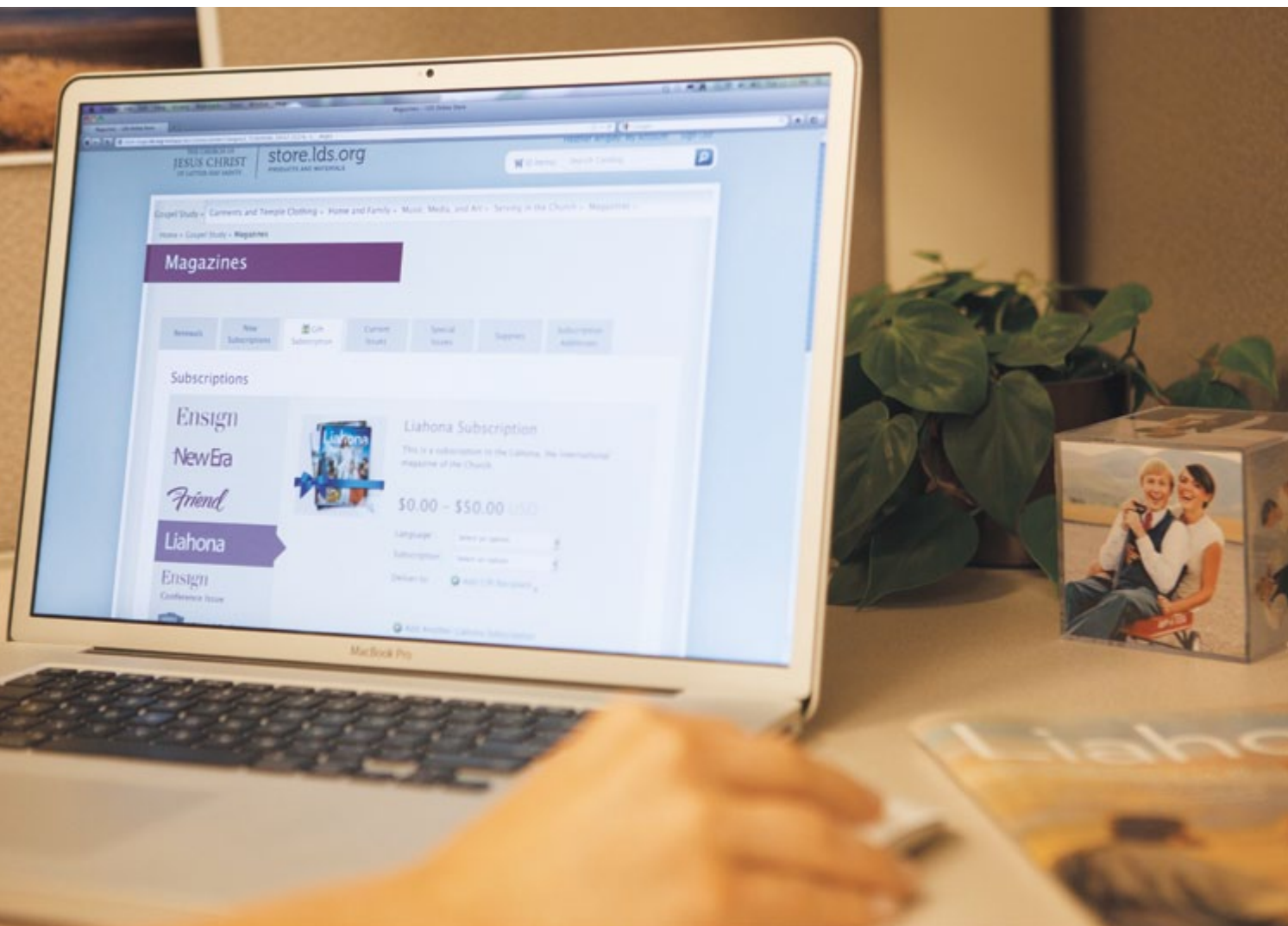
Eldste L. Tom Perry i De tolv apostlers quorum har understreket de vidtrekkende fordelene ved tidsskriftene. “Den gode ånden i disse tidsskriftene vil bidra til å fylle deres hjem med varme, kjærlighet og evangeliets styrke,” sa han (“Familiens betydning”, *Liahona*, mai 2003, 42).

Eldste Craig A. Cardon i De sytti er nestleder for Prestedømsavdelingen og redaktør for Kirkens tidsskrifter, og han ser deres verdi for hver enkelt.

“Kirkens tidsskrifter er en viktig del av Kirkens autoritative stemme der profetiske råd fra Herren er gjort tilgjengelig for alle vår Faders barn i alle aldre, om saker som er relevante i dagens samfunn,” sier han. “Hver måned tar interessante og engasjerende artikler opp omstendigheter som er felles for alle mennesker over hele verden, både i og utenfor Kirken. Alle seriøse sannhetssøkere har stor nytte av den inspirerte lære og rettledning som finnes der.”

Hvis alle som abonnerer på Kirkens tidsskrifter ville sende et gaveabonnement til en venn eller slektning som ikke er medlem, ville nesten 1,7 millioner nye abonnenter bringes inn i en vennlig, månedlig kontakt med Kirken.

Gjennom Kirkens Internett-butikk – store.lds.org – kan hvem som helst raskt og enkelt abonnere på ett eller

Medlemmer oppfordres til å dele evangeliet med venner og familie utenfor Kirken i alle aldre og fra enhver religion og bakgrunn ved å gi dem gaveabonnementer på Kirkens tidsskrifter.

flere av tidsskriftene eller tegne et gaveabonnement til et familiemedlem eller en venn. *Friend*, *New Era* og *Ensign* er kun tilgjengelig på engelsk, mens *Liahona*, som inneholder artikler som trykkes samtidig i de tre engelske tidsskriftene, er tilgjengelig på en rekke språk.

En biskop i Arizona Peoria stav har funnet ut at ett års gaveabonnement på *Friend* til barn i menigheten er en effektiv måte å bidra til å omgi dem med ord fra levende profeter og apostler på.

Penélope B. Woodward fra Texas i USA sendte et gaveabonnement på *Liahona* til sin fetter, samt til en venn og lærer i et annet land.

“Jeg håper det vil hjelpe [min fetter] å forstå viktigheten av å inngå og holde pakter,” skrev hun. Hun sa videre at gaveabonnementet er en måte å “berede grunnen for at [min venn] en dag vil høre og akseptere det gjengitte evangelium”.

For å bestille et abonnement eller gaveabonnement kan du gå til store.lds.org. Informasjon om

bestilling av tidsskrifter finnes på venstre del av siden. Bestillingsprosessen veileder den enkelte gjennom fornyelser, nye abonnementer og gaveabonnementer.

Store.lds.org er tilgjengelig på kinesisk, engelsk, fransk, tysk, italiensk, japansk, koreansk, portugisisk, russisk og spansk. De som ikke snakker disse språkene eller som ikke har tilgang til Internett, kan bestille abonnement eller gaveabonnement ved å kontakte eller besøke Kirkens distribusjons-sentre, som finnes i mange land. ■

Språksider tilbyr Kirkens materiell på mer enn 100 språk

For medlemmer rundt om i verden som ikke snakker et av de 10 vanligste språkene – kinesisk, engelsk, fransk, tysk, italiensk, japansk, koreansk, portugisisk, russisk og spansk – kan det være en utfordring å finne Kirkens materiell på sitt morsmål. Men for de som er klar over språksidene på LDS.org, er tilgang til det viktigste kirkemateriellet bare et par klikk unna.

Øverst til høyre eller nederst til venstre på LDS.orgs hjemmeside, klikker du på **bildet av verden** for å finne koblinger til alle tilgjengelige språksider på LDS.org. Innen utgangen av 2012 håper LDS.org-teamet å ha 108 språksider, inkludert hrvatski (kroatisk), gassisk (snakkes på Madagaskar) og twi (snakkes i Ghana).

I år ble språksidene oppdatert med noen nye elementer, inkludert PDF-filer av *Liahonas* lokalsider på mer enn 40 språk og en enkel tekst-PDF av generalkonferansen i april 2012 på mer enn 90 språk. PDF-filer av Mormons bok på 99 språk innebar at ytterligere

24 språksider ble lagt til de som allerede fantes på LDS.org.

Oversatte elementer kommer i henhold til Kirkens verdensomspennende plan for innføring av Kirkens materiell på bestemte språk.

I denne fasen av planen har for eksempel visse kjerneelementer som – nadverdsbønnene, trosartiklene, håndboken *Evangeliets grunnprinsipper*, utvalgte generalkonferansetaler og heftet *Profeten Joseph Smiths vitnesbyrd*, – prioritet for å bli oversatt.

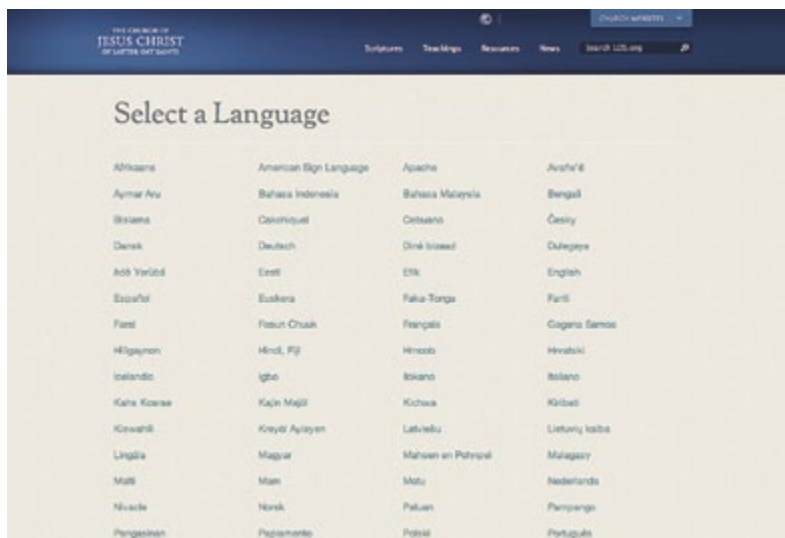
Ytterligere oversatt materiell som Skriftene, musikk, “Familien – En erklæring til verden” og Det første presidentskaps og Besøkende lærerinnens budskap innføres etter hvert som antall medlemmer av Kirken som snakker et språk, øker.

Materiell blir oversatt og gjort tilgjengelig etter godkjenning fra Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum. Områdepresidentskaper kan også be om at visse materialer gjøres tilgjengelig på et bestemt språk hvis de blir oppmerksom på et behov.

“Disse sidene er tilgjengelige for alle medlemmer for personlig så vel som søndagsbruk,” sier produsentsjef for digitale kanaler, Matt Robinson. “Lokale ledere kan bruke denne ressursen til sitt personlige studium samt henvise medlemmer til den for bruk i kall og familier.”

Sargis Ayyvazyan, annenrådgiver i Yerevan Armenia distriktspresidentskap, rapporterer at armenske medlemmer liker å bruke den armenske språksiden til å skrive ut materiell. Dette hjelper dem i å utføre sine kall. De bruker den også til å motta og lese informasjon om Kirken og til å finne materiell fra generalkonferansen på sitt morsmål. ■

Dusinvis av nye utskrivbare og nedlastbare materialer har blitt og fortsetter å bli lagt til på LDS.orgs mer enn 100 språksider.

President Monsons liv feiret, en aften med sang, musikk, hyllest

Av Gerry Avant

Redaktør i Church News

En storslått feiring i anledning president Thomas S. Monsons 85-årsdag, fylte cirka 20 000 mennesker Konferansesenteret 17. august 2012, for en aften med musikk, tale og hyllest i et program med tittelen “Gylne dager: En feiring av livet.”

Innslagene omfattet musikk og budskap fra noen av president Monsons mest avholdte Broadway-oppsetninger og andre inspirerende sanger, ved feiringen av hans 85-årsdag som fant sted 21. august.

President Monson satt på første rad i salen sammen med sin hustru, Frances Johnson Monson, og medlemmer av deres familie.

President Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap, fortalte om da han var vitne til en hyllest til president Monson på “en landevei i ørkenen i Arizona”, hvor president Monson stoppet for å håndhilse på et ektepar og deres små barn, men endte opp med tålmodig å hilse på mange flere som dukket opp.

President Eyring sa at han i ulike sammenhenger over hele verden har vært vitne til at president Monson “går for Herren til folk”, vanligvis inkludert barn.

“Ikke bare fikk de han møte et gyllent øyeblikk, men det samme fikk de av oss som så det,” sa han. “Jeg er ikke den samme, og det er heller ikke noen av deltagerne, for etter å ha følt denne kjærligheten er vi forandret.”

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, gratulerte også president Monson “med et liv fullt av gylne dager... President Monson, du er en venn som bringer lys til mørket, og du er Guds profet for vår tid. Vi er glad i deg og oppholder deg. Vi ber for deg,” sa han.

Mange andre ledere i kirken, andre religiøse ledere og politikere, samt gamle venner, hyllet

“Gylne dager: En feiring av livet” tok et nostalgisk tilbakeblikk på president Monsons liv – hans barn- dom, ekteskap, militærtjeneste og tjeneste i Kirken – gjennom musikk og sang.

president Monson i forhåndsinnspilte videohilsener. Han ble også anerkjent for sine år med speiderengasjement.

I programmets avsluttende øyeblikk gjentok president Monson ordene av den skotske forfatteren og poeten James Barrie, som skrev: “Gud ga oss minner så vi kan ha junirosen i vårt livs desember” (Se Laurence J. Peter, red., *Peter's Quotations: Ideas for Our Time* (1977), 335).

“I kveld har jeg fått en hel bukett av minner,” sa president Monson.

Nesten som kronen på verket, var Konferansesenterets scene prydet av hundrevis av gule roser, som symboliserte hans livs “gylne” dager. ■

FOTO: DEBRA GEHRIS

Første stav opprettet på Kapp Verde

Søndag 29. april 2012 organiserte eldste Erich W. Kopischke, daværende president for området Europa, den første staven på Kapp Verde (også kjent som Cabo Verde) i hovedstaden Praia, med mer enn 1000 hellige tilstede.

Kalt og beskikket til å presidere over den nye Praia Kapp Verde stav ble Rosiveltt Teixeira, president, med Adilson Monteiro som førsterådgiver og José Pires som annenrådgiver.

Møtehus i London gjeninnviet for å bringe evangeliet til mange

Kirkens historiske Hyde Park Chapel i London, England ble ombygget og gjeninnviet som møtehus for gudstjenester og som besøkssenter like før OL i 2012, 1. juli 2012.

Eldste Erich W. Kopischke i De sytti, daværende president for området Europa, gjeninnviet bygningen. "Mitt håp er at bokstavelig talt hundretusener av mennesker i årenes løp vil komme inn i bygningen for å lære om Jesu Kristi evangelium," sa han.

Ny-Caledonia feirer Kirkens vekst

27. mai 2012 organiserte eldste James J. Hamula i De sytti, president for området Stillehavet, den første staven i Ny-Caledonia mens 800 medlemmer av Kirken fulgte med.

"Siste-dagers-hellige og hele Ny-Caledonia vil bli velsignet når Jesu Kristi evangelium blir forkynt og mottatt av stadig flere," sa eldste Hamula.

Den nye staven, Noumea Ny-Caledonia stav, omfatter 2000 medlemmer og åtte møtehus.

FOTO: ELDSTE JOSÉ A. TEIXEIRA

Medlemmene av presidentskapet for Praia Kapp Verde stav er (fra venstre til høyre): Adilson Monteiro, førsterådgiver, Rosiveltt Teixeira, president, og José Pires, annenrådgiver.

"Vår viktigste oppgave vil være å forkyne evangeliet og alle dets prinsipper for folket i Ny-Caledonia, noe som vil bringe lykke til dem, deres familier, deres arbeidsmiljø og lokalsamfunn," sa Georgie Guidi,

som ble kalt som stavens første president. Marc Mocellin og Thierry Gorodey ble kalt som hans rådgivere.

Kirkens første møtehus i Etiopia

Medlemmer i Etiopia ser allerede vel-signelser som kommer med landets første møtehus. Bygningen, som ligger langs hovedveien mellom byene Addis Abeba og Adama, har tre etasjer og en underjordisk garasje.

Men viktigere enn de tekniske aspektene ved møtehuset er hvordan det fungerer som et symbol på troen til grenens medlemmer, som har hatt sine møter i en bolig ikke langt fra den nye bygningen.

President for Debre Zeit gren, Efremer Aemero Mekonen, sier: "Hver gang jeg går forbi den nye bygningen blir jeg påminnet om våre pakter. Som da kaptein Moroni hevet frihetens fane, blir jeg styrket."

Oppdatering

Det første presidentskap har bekjentgjort en endring i presidentskapet for området Sentral-Amerika, hvor eldste Robert C. Gay kalles tilbake til Kirkens hovedkvarter, og i hans sted kalles eldste Kevin R. Duncan som annenrådgiver. Dette innebærer en endring i oppdragene som vises i oversikten som ble publisert i augustnummeret av *Ensign* og *Liahona*.

KOMMENTARER

Liahona inneholder svar

Jeg er født i Kirken. Noen ganger verdsetter jeg ikke nok evangeliets mange velsignelser i mitt liv. Men når jeg tenker på disse tingene, vet jeg at jeg aldri kan takke min himmelske Fader nok for alt jeg har. En av disse velsignelsene er det inspirerte tidsskriftet *Liahona*. Det er fantastisk hvordan jeg får nøyaktig de svarene jeg trenger hver gang jeg leser det. Takk for disse budskapene.

Ludmila L., 13 år, Argentina

Våre vitnesbyrd vokser

Liahona har forandret mitt og min families liv. Det er et flott verktøy, fordi man kan lære og få kunnskap fra det. Takket være tidsskriftet blir vi styrket, og våre vitnesbyrd om Kirken vokser.

Ana Marcela Echenique Hoyos, Colombia

Behov for ideer til familiens hjemmeaften

L*iahona* ønsker dine ideer og erfaringer med familiens hjemmeaften. Ideene kan være korte – bare fortell om en vellykket eller meningsfylt familiens hjemmeaften eller hvordan dere har tilpasset familiens hjemmeaften til spesielle behov i familien.

Vennligst send dine ideer og erfaringer (på alle språk) til liahona@ldschurch.org. Vennligst oppgi fullt navn, e-postadresse og menighet eller gren og stav eller distrikt.

IDEER TIL FAMILIENS HJEMMEAFTEN

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Her følger noen eksempler.

“Lysets og vitnesbyrdets tradisjon”, side 10: Gi et sammendrag av artikkelen, og overvei å be familien lage et visuelt hjelpemiddel for å vise hensikten med et stillas. Diskuter hvordan Kirken gir familien et “stillas” for å nå høyere og for å bygge opp familien og andre aspekter av livet.

“Profeter ved juletider”, side 20: Etter å ha lest flere historier fra profetenes liv, kan du overveie å fortelle om noen erfaringer du har hatt hvor ditt eller andres liv ble påvirket av en spesiell opplevelse under en tidligere julehøytid. Det kan være lurt å snakke om hvordan vi kan følge våre profeters eksempel i denne høytiden.

“Trygghet og fred ved å holde budene”, side 32: De med små barn kan la dem tegne bilder av mennesker som gjør gode ting langs en vei som fører

til et tempel. Andre familier kan vurdere å lese hele artikkelen og diskutere den, med vekt på at “veien til lykke begynner med ... lydighet mot budene”.

“Hvordan man gir gaver til Kristus”, side 48: Les artikkelen av president Henry B. Eyring sammen. Kanskje barna kan skrive ned hva de ønsker å gi Frelseren til jul, og pakke inn sine forpliktelser som en julegave. Overvei å snakke om folk de kjenner som kan trenge fysisk eller åndelig hjelp eller begge deler.

“En julebønn blir besvart”, side 68: Les historien om Peggy Schonken for familien. Du kan gjerne fortelle om noen ganger du har mottatt svar på dine bønner, og oppfordre dine barn til å gjøre det samme. Vurder å holde oversikt over alle svar på bønn familien din mottar i løpet av julen.

Vitnesbyrd uten ord

Min sønn Derek har apraksi, noe som innebærer at han har vanskelig for å snakke. Derek elsker familiens hjemmeaften og bruker flere måneder på å forberede leksjoner som han skal holde for familien.

En av hans mest minneverdige leksjoner var “Lehis drøm”. Han hengte opp tau over hele huset og utenfor også. Vi startet leksjonen med å lytte til en CD av salmen “Kristus er meg kjær” og se på et bilde av Lehis drøm på bordet. Så førte Derek oss, en etter en, langs tauet.

Mens vi gikk, så vi bilder av Kristus på den ene siden og distraksjoner (for eksempel radio, TV og spill) på den andre. Vi visste at vi hadde nådd enden da vi hørte musikk – Dereks favorittsang, “Han lever, min Forløser stor”.

Etter at alle hadde gått gjennom, slo Derek på DVD-en *The Testaments* og lot oss se slutten, der Jesus Kristus viser seg for Amerikas innbyggere. Ånden var så sterk mens min sønn formidlet sitt vitnesbyrd om Frelseren uten å bruke ord.

Wendy Thompson, USA

Av eldste
Quentin L. Cook

i De tolv apostlers
 quorum

SOLSTRÅLER, INFORMASJON OG SAMFUNNSKONTAKT, OG EVANGELIEGLEDE

For noen år siden, da eldste M. Russell Ballard og jeg var generalautoritetsrådgivere for Kirkens avdeling for informasjon og samfunnskontakt, innså vi at medier ofte kontaktet folk som ikke var medlemmer av Kirken, for å finne ut om Kirken. Ettersom vi ønsket en endring, begynte eldste Ballard og jeg, under ledelse av Det første presidentskap, å besøke redaksjonsstyrene i store aviser for å formidle budskapet om at vi, som siste-dagers-hellige, er politisk nøytrale. Vi tar ikke stilling til kandidater eller partier. Vi ønsker derimot å være de som definerer vår egen tro. “Vi vil at dere,” fortalte vi dem, “kommer og snakker med oss dersom dere skal skrive om hva vi tror på.”

Disse besøkene ble godt mottatt, og vi så at vår anmodning ble respektert. Og vi ser nå mye bedre forståelse av siste-dagers-hellige i media. Noen gamle stereotyper har blitt brutt ned, og vi ser andre mennesker som anerkjenner oss som karakterfaste mennesker som forsøker å nærme seg livet fra et utdannet og velinformert ståsted. Vi har også lagt merke til en erkjennelse utenfor Kirken av at ikke alle siste-dagers-hellige er like, våre medlemmer er svært forskjellige fra hverandre på gode og interessante måter.

Med disse endrede holdningene er det en fantastisk tid å være medlem av Kirken og for medlemmene å uttale seg og svare på spørsmål fra sine venner og naboer om vår tro. Når vi gjør dette, er ingenting viktigere enn at vi

Hva har solstråler med informasjon og samfunnskontakt å gjøre? Mye, når de representerer gleden over evangeliet.

føler glede og at vi fryder oss over Jesu Kristi evangelium. Vi vet hva det endelige utfallet blir, vi vet hvem Jesus Kristus er, og vi har mulighet til å la en kjærlig Fader i himmelen velsigne oss.

Jeg finner det interessant at våre beste medlemsmisjonærer, de som benytter anledningen til å spre evangeliet, ofte er folk som er full av glede. Da jeg var administrerende direktør i Misjonæravdelingen, la vi plutselig merke til noen dåp i Frankrike. Begeistret lurte vi på årsakene, og det var flere. Men en av de viktigste årsakene var en søster som gikk på jobb mandag morgen og snakket om solstråler. Etter sabbaten pleide hun – med stor glede og fryd – å fortelle sine medarbeidere om sin erfaring med å undervise små barn dagen før. Snart kunne hennes medarbeidere nesten ikke vente på at hun skulle snakke om solstrålene. Og hva førte det til? Her var en gruppe mennesker som levde med de samme bekymringene vi alle har for vår verden og fremtiden, og plutselig var det en person som ikke bare var glad, men glad på grunn av barn – som representerer fremtiden. Det var tydelig at denne søsteren elsket Frelseren, og denne kjærligheten strålte ut. Hennes medarbeidere ønsket å vite mer.

Hvis vi gleder oss over det vi har, hvis vi føler glede og uttrykker det, blir vi lykkeligere. Vi gjør det Herren ønsker at vi skal gjøre, vi blir bedre mennesker, og de vi omgås med – våre barn og venner og naboer – blir lykkeligere. Glede er nøkkelen. Når vi deler gleden over evangeliet, oppnår vi det Herren ønsker at vi skal oppnå. ■

Tilpasset fra et intervju på Mormon Channel. Hvis du vil høre hele intervjuet på engelsk, gå til mormonchannel.org/conversations/27.

Mormons bok, en gave fra vår himmelske Fader

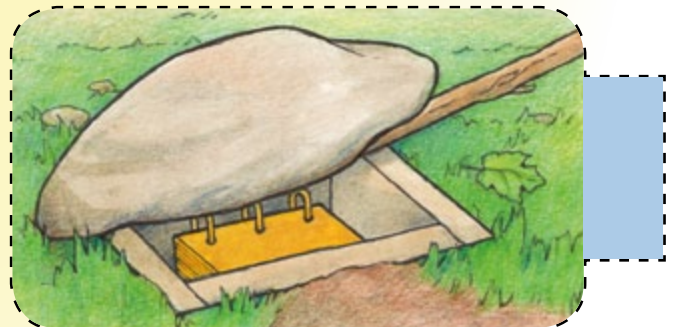
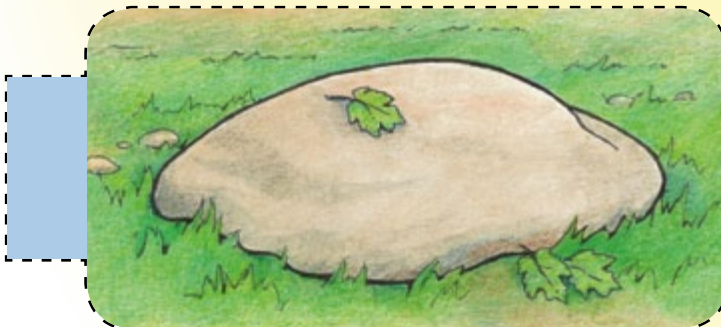
Joseph Smith – Historie 1:29-35, 42-54, 59-60

Joseph Smith

Engelen Moroni

I år vil mange numre av *Liahona* inneholde et sett figurer som forestiller personer i Mormons bok. For å gjøre dem stødige og lette å bruke, kan du klippe dem ut og lime eller tape dem på tykt papir, små papirposer eller tynne pinner. Oppbevar hvert sett i en konvolutt eller pose, sammen med en merkelapp hvor det står hvor man finner historien i Skriftene som hører sammen med figurene.

I likhet med lysene som pryder enkelte tempelområder ved juletider og inviterer besøkende til å nyte freden og gleden som finnes der, skinner Jesus Kristus som verdens lys, og innbyr alle til å motta den fred og glede han tilbyr gjennom evangeliets ordinanser, spesielt de som mottas i hans hellige hus. En av de største gledene noen kan oppleve, er å vite at gjennom templets beseglingsordinanser kan et ekteskap vare utover døden og familiebånd kan vare evig. Se “Hellige forvandlinger”, side 24; “Fokus på en evig familie”, side 28; og “Verdens lys”, side 64.

Liahc

128 mm
front flap

5mm
trim
bleed

GJØR DEG KLAR FOR nye læringsressurser for ungdom

Fra og med januar vil undervisning og læring i Det aronske prestedømmes quorumer, Unge kvinners klasser og Søndagsskolens klasser for ungdom bli forandret.

Kommentarer fra dem som har brukt de nye læringsressursene for ungdom

I løpet av det siste året har staver over hele verden prøvet ut en ny tilnærming til læring på søndagene. De som har brukt den sier det har utgjort en stor forskjell. Her er hva de sier:

Fra ungdom

“Det jeg liker best er læringen – den stopper ikke bare med Søndagsskolen. Man ... fortsetter gjennom hele uken. Læreren gir deg oppgaver, og du må komme forberedt til neste søndag.”

“Når man kommer i gang i riktig retning er det lett å engasjere folk i disseleksjonene fordi det er de andre quorummedlemmenes som egentlig underviser.”

“På slutten av hver klasse ... vil den som har holdt leksjonen ... gi oss en utfordring. ... I løpet av uken vil vi dermed ha denne utfordringen om å bli bedre.”

Fra lærere og ledere

“Vi diskuterer utfordringene som jentene fikk i forrige uke. Som regel bringer de erfaringer som de har hatt den uken, med å prøve å adlyde og lære læren ... Ånden raskere enn noe annet vi kunne ha gjort.”

“Vi har gitt de unge mennene muligheter til å gjøre dette, og de har lyktes. De har fått anledning til å lede samtaler om evangeliet.”

“Når [ungdommene] snakker vokser deres vitnesbyrd, og deres forståelse av denne læren blir en del av dem.”

Spørsmål? Se innsiden av dette spesielle omslaget og [lds.org/youth/learn](https://www.lds.org/youth/learn).

128 mm
back flap

5mm
trim
bleed

Nye læringsressurser for ungdom

SPØRSMÅL OG SVAR

Hvorfor denne endringen?

Denne nye tilnærmingen til læring vil hjelpe ungdom å bli bedre forberedt til å snakke om evangeliet med sine venner og forberede seg til misjonærtjeneste og tjeneste i familien nå og i fremtiden, samt utdype sitt vitnesbyrd om evangeliet. Dette vil skje når de deltar aktivt i å granske Skriftene, uttrykker sine tanker og følger oppfordringer om å anvende det de lærer utenfor klasserommet. I klassen vil de studere aktuelle læresetninger fra levende profeter.

Hvilke klasser vil bruke de nye leksjonene?

Det aronske prestedømmes quorumer, Unge kvinners klasser og Søndagsskolens klasser for ungdom i alderen 12-18 år vil bruke leksjonene i søndagens undervisning. Hver måned vil quorumene, Unge kvinners klasser og Søndagsskoleklassene fokusere på å lære den samme læren, for eksempel om Guddommen og styrke hverandre i å etterleve og lære den.

Hvordan vil søndagens leksjoner bli?

Leksjonene vil fokusere på et bestemt tema hver måned på grunnlag av evangeliespørsmål ungdom har. Hvert tema – 12 i alt – har flere oversikter som lærere kan velge mellom. Mer enn én uke kan brukes på en oversikt hvis det er behov for det. Ungdom kommer til å lære og øve på å undervise i evangeliet ved at de deler sine erfaringer og tanker om det månedlige evangelietemaet.

Hva finnes i læringsoversiktene?

Oversiktene foreskriver ikke hva eller hvordan man skal undervise. I stedet hjelper de lærere først å lære læren selv og deretter å gi ungdommene læringsopplevelser. Lærere kan skreddersy læringsopplevelsene til elevenes behov. Hver oversikt inneholder henvisninger og koblinger til Kirkens leders nyeste læresetninger, som vil bli oppdatert jevnlig.

Hvor finner man de nye ungdomsleksjonene?

Læringsoversikter (med egne for Det aronske prestedømme, Unge kvinner og Søndagsskolen) finnes på Internett på lds.org/youth/learn. Trykte eksemplarer vil være tilgjengelig for dem som ikke har tilgang til Internett.

Vil denne nye søndagsundervisningen påvirke GUF?

Klasse- og quorumspresidentskaper oppfordres til å overveie de månedlige temaene mens de planlegger GUF. Aktivitetsideer fra læringsoversiktene kan brukes som et utgangspunkt i denne planleggingen. Du finner oversiktene på lds.org/youth/learn.

Hvilke språk vil leksjonene være tilgjengelig på?

Undervisningen vil være tilgjengelig på kinesisk (kantonesisk og mandarin), dansk, nederlandsk, engelsk, fjiansk, finsk, fransk, tysk, ungarsk, indonesisk, italiensk, japansk, koreansk, mongolsk, norsk, portugisisk, russisk, samoansk, spansk, svensk, thai, tongansk og ukrainsk. Enheter som ikke bruker disse språkene vil fortsette å undervise fra leksjonsmateriellet de har brukt tidligere.

Kommer i januar – Kom· følg med meg: Læringsressurser for ungdom

HVORDAN VI LÆRER SAMMEN PÅ HERRENS MÅTE

Ungdom

Å lære på Herrens måte innbefatter å komme til klassen forberedt på å lære granske Skriftene og profetenes ord· forklare evangeliets sannheter for andre· og fortelle andre hvordan etterlevelse av evangeliet påvirker ditt liv·

Lærere

Hvis du er personlig interessert i elevenes liv· vil du forstå deres behov· knytte bånd og skreddersy læringsopplevelser som vil legge til rette for deres personlige omvendelse· Det nye undervisningsmateriellet vil hjelpe deg å forstå Kirkens lære og gi deg ideer til å engasjere ungdommene i læringen· Undervisning på denne måten er ikke en forelesning· men en samtale veiledet av Ånden·

Foreldre

Å vise personlig interesse for hva barna lærer· vil hjelpe dere å hjelpe dem til å ta ansvar for egen læring· Deres barn vil bli oppfordret til å undervise familien i det de lærer· Hvis dere gir dem muligheter til å gjøre det· vil deres vitnesbyrd og evne til å spre evangeliet vokse·

Voksne ungdomsledere

Du er ansvarlig for hvordan dette undervisningsmateriellet anvendes i din menighet eller gren· Når du gir kontinuerlig opplæring og setter et eksempel på undervisning på Herrens måte· vil lærerne ta i bruk denne måten å undervise på· Fokuser på ungdommenes behov· og finn måter å hjelpe ungdommene· foreldrene· lederne og lærerne å drøfte disse behovene på· Dette nye undervisningsmateriellet vil bidra til at ungdommene i menigheten eller grenen virkelig blir omvendt til evangeliet·

Du finner mer informasjon i *Undervisning i evangeliet på Frelserens måte* og på lds.org/youth/learn.

JESU KRISTI
KIRKE

AV SISTE DAGERS HELLIGE

